

การรู้เชิงคุณค่าในดนตรี : การสืบสวนสอบสวนหาคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี
วัฒนธรรมร่วมของไทย

ศุภชัย สุริยัทธ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2546

ISBN 974 - 04 - 4222 - 6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การรู้เชิงคุณค่าในดนตรี : การสืบสวนสอบสวนหาคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี

วัฒนธรรมร่วมของไทย

.....

นายศุภชัย สุริยทุธ

ผู้วิจัย

.....

รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข

กศ.บ., M.M.E., D.A.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรฆ จรรย์ยานนท์

ค.บ., M.M.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....

นายสุรัตน์ เขมาลีลากุล

B.M., M.M.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....

รองศาสตราจารย์รัศมีดารา หุ่นสวัสดิ์, Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

.....

นายสุรัตน์ เขมาลีลากุล

B.M., M.M.

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การรู้เชิงคุณค่าในดนตรี : การสืบสวนสอบสวนหาคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี

วัฒนธรรมร่วมของไทย

ได้รับพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี

วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2546

.....

นายศุภชัย สุริยบุตร

ผู้วิจัย

.....

รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข

กศ.บ., M.M.E., D.A.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรฆ จรรย์ยานนท์

ค.บ., M.M.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

นายสุรัตน์ เขมาลีลากุล

B.M., M.M.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข

กศ.บ., M.M.E., D.A. (Music)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหิดล

.....

รองศาสตราจารย์สมภาร พรหมทา

อ.ม., อ.ด. ปรัชญา

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

รองศาสตราจารย์รัศมีดารา หุ่นสวัสดิ์, Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ และน้อมบูชา คุณครูบาอาจารย์ทุกท่าน หนังสือทุกเล่มที่มีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ ด้วยจิตคารวะ

ขอบคุณท่านประธานและคณะกรรมการ รองศาสตราจารย์ สุกรี เจริญสุข รองศาสตราจารย์ สมภาร พรหมทา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนรรฆ จรรย์ยานนท์ และอาจารย์ สุรัตน์ เขมาลีลากุล เป็นอย่างสูง

ขอบคุณท่าน ดร. สุชาติ สุทธิ ผู้ที่ก่อร่างสร้างให้ผู้วิจัยรับรู้สุนทรียภาพและสุนทรียศาสตร์ เนื้อแท้ ดร. ปกรณ์ สิงห์สุริยา กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขเปี่ยมเมตตา ดร. ณัฏฐ์จริย์ พลวัน ที่เป็นผู้ปกครองและคำแนะนำตลอดมา ดร. สมภาร พรหมทาผู้ที่ให้กำลังใจ อดทน เหน็ดเหนื่อย ภาวนาคิดา ตรวจปรับปรุงแก้ไขตลอดมา ผู้วิจัยรู้อย่างซาบซึ้ง มีรู้ลืม

ขอบคุณ ทุกท่านที่มีส่วนร่วม ที่ช่วยให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้

กราบขอบพระคุณ ดันสกุล สุริยuth และ โพธิ์สว่าง บิดา มารดา พี่น้อง ที่สนับสนุนผู้วิจัยตลอดเริ่มต้นถึงปัจจุบัน ด้วยรัก ผู้วิจัยซาบซึ้งมาก กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ศุภชัย สุริยuth

การรู้เชิงคุณค่าในดนตรี : การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพในดนตรีวัฒนธรรมร่วมของไทย
(QUALITATIVE KNOWING : QUALITATIVE IN MUSIC OF THAI MULTI-
CULTURAL INQUIRY)

ศุภชัย สุริยัทธ 4237124 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สุกรี เจริญสุข ศศ.บ., M.M.E.,D.A.สุรัตน์ เขมาลีลากุล
B.M.,M.M. อรรณ จรรย์ญานนท์ ศ.บ., M.M.

บทคัดย่อ

สาระสำคัญของการวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าทางศิลปะดนตรี โดยใช้เครื่องมือในการตรวจสอบระดับความซาบซึ้งสุนทรียภาพในดนตรีของบุคคลข้อมูลได้นำเอาสุนทรียวัตถุ (ดนตรี) ที่ผสมผสานระหว่างดนตรีตะวันออก-ตะวันตก โดยใช้เครื่องมือสำหรับการวิจัยเชิงคุณค่าเชิงคำถามทางตรรกมาเป็นเครื่องมือสำหรับพิสูจน์ทดสอบซึ่งตัวเครื่องมือนี้สมบูรณ์ทั้งทฤษฎีและเกณฑ์ในการประเมินผลทางสุนทรียภาพ และสามารถนำมาใช้ปฏิบัติการได้จริง

ดังนั้นผลที่ได้ทราบถึงระดับความซาบซึ้งในสุนทรียภาพร่วมสมัยที่เกิดจากการผสมผสานองค์ประกอบสาระทางดนตรีระหว่างตะวันออก-ตะวันตกในบทเพลงที่กำหนดและเพลงที่ได้รับความนิยมชื่นชอบและมีสุนทรียภาพในดนตรีในระดับความซาบซึ้งมากที่สุด จากจำนวนประชากรบุคคลที่ให้ข้อมูลจำนวน 30 คน ดังนี้ เพลงจับปูด้า จำนวน 7 คน เพลง ซิพจรลงเท้า จำนวน 6 คน เพลงลาวเสียงเทียนจำนวน 1 คน และเพลง The butterfly love จำนวน 2 คน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยนี้เครื่องมือการวิจัยเชิงคุณค่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้ทำการวิจัยกับบรรดาศิลปะต่างๆ ได้นอกเหนือจากดนตรีเช่น ทัศนศิลป์ การละคร ภาพยนตร์ และการรำ ในมิติของการสืบสวนสอบสวนหาคุณค่าสุนทรียภาพในศิลปะวัตถุที่มีผลต่อบุคคลหรือสังคมนั้นๆ

คำสำคัญ : การรู้ / คุณค่า / การสืบสวนสอบสวน / สุนทรียภาพ / ดนตรี / วัฒนธรรมร่วมของไทย

QUALITATIVE KNOWING : QUALITATIVE KNOWING IN MUSIC OF THAI MULTI-CULTURAL INQUIRY

SUPPACHAI SURIYUT 4237124 MSMS/M

M.A . (MUSIC)

**THESIS ADVISORS : SUGREE CHAROENSOOK, M.M.E., D.A; ANAK
CHARANYANONDA, B.E., M.M.; SURAT KEMALEELAKUL, B.M., M.M.**

ABSTRACT

The purpose of this thesis that was to study the methodology of the qualitative knowledge in music research. This thesis explores the responses of listeners to the quality of an aesthetic object (music) and compares Western-Eastern music styles. This research is a logical order inquiry to prove that the method of research is a theoretical and critical examination of the aesthetic value judgement in man; it also shows that this is not just a theory, but a rationale justifying this research of art music.

This thesis studies the responses of thirty listeners to the following Thai traditional songs: Jubpoodum 7, Cheepachonlongthao 6, Laos Siangtien 1 and, The Butterfly Lovers 2 person. In conclusion, this research shows that that music enriches the life of a listener and serves as a guideline for the study of other arts, such as film making, Thai dancing, and opera.

**KEY WORDS : KNOWING / QUALITATIVE / INQUIRY / AESTHETIC / MUSIC / THAI
MULTI-CULTURAL**

248 p. ISBN 974-04-4222-6

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ.....	ค
บทคัดย่อไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญตารางภาพ.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6

บทที่ 2 กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสืบสวนสอบสวนคุณค่าในดนตรี.....	7
2.2 แหล่งกำเนิดฐานศาสตร์องค์ความรู้ บรรดาศิลปะเชิงศิลปวิทยา	10
2.3 ความแตกต่างองค์ความรู้เชิงปริมาณ เชิงปฏิบัติการแสดงและเชิงคุณค่าในดนตรี	13
2.4 ความแตกต่างระหว่างสุนทรียภาพและสุนทรียศาสตร์.....	15
2.5 ประสบการณ์ตรงสุนทรียภาพ.....	18
2.6 ความเชื่อในมิติของอภิปรัชญาและญาณวิทยา.....	21

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.7 เครื่องมือการพิสูจน์คุณค่าการสืบสวนสอบสวนสามระดับ.....	22
2.8 ทฤษฎีสำหรับการวิจัย.....	23
2.9 สรุปการประเมินค่าสุนทรียภาพที่ได้จากการวิจัย.....	29
2.10 เครื่องมือสำหรับการวิจัย.....	30
2.11 กลุ่มประชากร.....	34
2.12 การวิเคราะห์ผลและรายงานผล.....	37

บทที่ 3 ผลการวิจัย

3.1 เพลงจับปูดำ.....	40
3.2 เพลงซีฟาร์ลงเท้า.....	105
3.3 เพลงลาวเสียงเทียน.....	164
3.4 เพลง The butterfly lovers.....	183
3.5 ระดับขั้นการรำลึก.....	204
3.6 ระดับขั้นการคุ้นเคย.....	207
3.7 ระดับขั้นการซาบซึ้ง.....	210
3.8 แนวทำนองที่บุคคลข้อมูลสามารถตอบคำถามระบบระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า สุนทรียภาพ	214
3.9 การประเมินและตัดสิน.....	224

บทที่ 4 สรุป อภิปรายผล

สรุป.....	230
อภิปรายผล.....	232
บรรณานุกรม.....	240
ประวัติผู้วิจัย.....	242

ญ

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

Executive summary.....	243
-------------------------------	------------

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตารางธรรมชาติการศึกษาวิทยา	9
ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงองค์ความรู้ (Forms of knowledge) ระหว่างรูปแบบองค์ความรู้ศิลปะและวิทยาศาสตร์	12
ตารางที่ 2.3 ตารางแสดงลักษณะองค์ความรู้เชิงศิลปะที่ใช้เชาวน์ปัญญาเป็นตัวเลือกได้หลากหลายทาง (Multiple intelligence)	14
ตารางที่ 2.4 ตารางแสดง ความแตกต่างระหว่างการวิจัยเชิงศิลปะกับการวิจัยเชิงปริมาณทางวิทยาศาสตร์	15
ตารางที่ 2.5 ตารางแสดง การตัดสินคุณค่า (Merit) กับด้อยค่า (De-Merit)	30
ตารางที่ 2.6 ตารางแสดงความชอบจากบทเพลง	32
ตารางที่ 2.7 ตารางแสดงการบันทึก การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี	32
ตารางที่ 2.8 ตารางแสดงภาพระบบและกระบวนการวิจัย	36
ตารางที่ 3.1 การสลับเพลง	42
ตารางที่ 3.2 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	43
ตารางที่ 3.3 การประเมินและตัดสิน	43
ตารางที่ 3.4 การเก็บข้อมูลการคุ้นเคย	45
ตารางที่ 3.5 การประเมินและตัดสิน	46
ตารางที่ 3.6 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	47
ตารางที่ 3.7 การประเมินและการตัดสิน	48
ตารางที่ 3.8 การสลับเพลง	49
ตารางที่ 3.9 การเก็บข้อมูลขั้นการรำลึก	49
ตารางที่ 3.10 การประเมินและตัดสิน	50
ตารางที่ 3.11 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	51
ตารางที่ 3.12 การประเมินและตัดสิน	52
ตารางที่ 3.13 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 3.14 การประเมินและตัดสินใจ	54
ตารางที่ 3.15 การสลับเพลง	54
ตารางที่ 3.16 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	55
ตารางที่ 3.17 การประเมินและตัดสินใจ	56
ตารางที่ 3.18 การเก็บข้อมูลในขั้นการคุ้นเคย	57
ตารางที่ 3.19 การประเมินและตัดสินใจ	58
ตารางที่ 3.20 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	59
ตารางที่ 3.21 การประเมินและตัดสินใจ	60
ตารางที่ 3.22 การสลับเพลง	60
ตารางที่ 3.23 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	61
ตารางที่ 3.24 การประเมินและตัดสินใจ	62
ตารางที่ 3.25 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	63
ตารางที่ 3.26 การประเมินและตัดสินใจ	64
ตารางที่ 3.27 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	65
ตารางที่ 3.28 การประเมินและตัดสินใจ	66
ตารางที่ 3.29 การสลับเพลง	66
ตารางที่ 3.30 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	67
ตารางที่ 3.31 การประเมินตัดสินใจ	68
ตารางที่ 3.32 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	69
ตารางที่ 3.33 การประเมินและตัดสินใจ	70
ตารางที่ 3.34 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	71
ตารางที่ 3.35 การประเมินและตัดสินใจ	72
ตารางที่ 3.36 การสลับเพลง	72
ตารางที่ 3.37 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	73
ตารางที่ 3.38 การประเมินและตัดสินใจ	74
ตารางที่ 3.39 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	75
ตารางที่ 3.40 การประเมินและตัดสินใจ	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 3.41 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	77
ตารางที่ 3.42 การประเมินและตัดสิน	78
ตารางที่ 3.43 การสลับเพลง	78
ตารางที่ 3.44 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	79
ตารางที่ 3.45 การประเมินและตัดสิน	80
ตารางที่ 3.46 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	81
ตารางที่ 3.47 การประเมินและตัดสิน	82
ตารางที่ 3.48 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	83
ตารางที่ 3.49 การประเมินและตัดสิน	84
ตารางที่ 3.50 การสลับเพลง	84
ตารางที่ 3.51 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	85
ตารางที่ 3.52 การประเมินและตัดสิน	86
ตารางที่ 3.53 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	87
ตารางที่ 3.54 การประเมินและตัดสิน	88
ตารางที่ 3.55 การสลับเพลง	89
ตารางที่ 3.56 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	90
ตารางที่ 3.57 การประเมินและตัดสิน	90
ตารางที่ 3.58 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	92
ตารางที่ 3.59 การประเมินและตัดสิน	92
ตารางที่ 3.60 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	93
ตารางที่ 3.61 การประเมินและตัดสิน	94
ตารางที่ 3.62 การสลับเพลง	94
ตารางที่ 3.63 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	95
ตารางที่ 3.64 การประเมินตัดสิน	96
ตารางที่ 3.65 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	97
ตารางที่ 3.66 การประเมินและตัดสิน	98
ตารางที่ 3.67 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 3.68 การประเมินและตัดสินใจ	99
ตารางที่ 3.69 การสลับเพลง	100
ตารางที่ 3.70 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	101
ตารางที่ 3.71 การประเมินตัดสินใจ	101
ตารางที่ 3.72 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	103
ตารางที่ 3.73 การประเมินและตัดสินใจ	104
ตารางที่ 3.74 การสลับเพลง	106
ตารางที่ 3.75 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	107
ตารางที่ 3.76 การประเมินและตัดสินใจ	108
ตารางที่ 3.77 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	109
ตารางที่ 3.78 การประเมินและตัดสินใจ	110
ตารางที่ 3.79 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	112
ตารางที่ 3.80 การประเมินและตัดสินใจ	112
ตารางที่ 3.81 การสลับเพลง	113
ตารางที่ 3.82 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	114
ตารางที่ 3.83 การประเมินและตัดสินใจ	114
ตารางที่ 3.84 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	116
ตารางที่ 3.85 การประเมินและตัดสินใจ	116
ตารางที่ 3.86 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	118
ตารางที่ 3.87 การประเมินและตัดสินใจ	118
ตารางที่ 3.88 การสลับเพลง	119
ตารางที่ 3.89 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	120
ตารางที่ 3.90 การประเมินและตัดสินใจ	120
ตารางที่ 3.91 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	122
ตารางที่ 3.92 การประเมินและตัดสินใจ	122
ตารางที่ 3.93 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	124
ตารางที่ 3.94 การประเมินและตัดสินใจ	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 3.95 การสลับเพลง	125
ตารางที่ 3.96 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	126
ตารางที่ 3.97 การประเมินและตัดสิน	126
ตารางที่ 3.98 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	128
ตารางที่ 3.99 การประเมินและตัดสิน	128
ตารางที่ 3.100 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	130
ตารางที่ 3.101 การประเมินและตัดสิน	130
ตารางที่ 3.102 การสลับเพลง	131
ตารางที่ 3.103 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	132
ตารางที่ 3.104 การประเมินและตัดสิน	132
ตารางที่ 3.105 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	134
ตารางที่ 3.106 การประเมินและตัดสิน	134
ตารางที่ 3.107 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	136
ตารางที่ 3.108 การประเมินและตัดสิน	136
ตารางที่ 3.109 การสลับเพลง	137
ตารางที่ 3.110 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	138
ตารางที่ 3.111 การประเมินและตัดสิน	138
ตารางที่ 3.112 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	140
ตารางที่ 3.113 การประเมินและตัดสิน	140
ตารางที่ 3.114 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	142
ตารางที่ 3.115 การประเมินและตัดสิน	142
ตารางที่ 3.116 การสลับเพลง	143
ตารางที่ 3.117 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	144
ตารางที่ 3.118 การประเมินและตัดสิน	144
ตารางที่ 3.119 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	146
ตารางที่ 3.120 การประเมินและตัดสิน	146
ตารางที่ 3.121 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	148

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 3.122 การประเมินและตัดสิน	148
ตารางที่ 3.123 การสลับเพลง	149
ตารางที่ 3.124 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	150
ตารางที่ 3.125 การประเมินและตัดสิน	150
ตารางที่ 3.126 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	152
ตารางที่ 3.127 การประเมินและตัดสิน	152
ตารางที่ 3.128 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	154
ตารางที่ 3.129 การประเมินและตัดสิน	154
ตารางที่ 3.130 การสลับเพลง	155
ตารางที่ 3.131 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	156
ตารางที่ 3.132 การประเมินและตัดสิน	156
ตารางที่ 3.133 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	158
ตารางที่ 3.134 การประเมินและตัดสิน	158
ตารางที่ 3.135 การสลับเพลง	159
ตารางที่ 3.136 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	160
ตารางที่ 3.137 การประเมินและตัดสิน	160
ตารางที่ 3.138 การสลับเพลง	161
ตารางที่ 3.139 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	162
ตารางที่ 3.140 การประเมินและตัดสิน	162
ตารางที่ 3.141 การสลับเพลง	165
ตารางที่ 3.142 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	166
ตารางที่ 3.143 การประเมินและตัดสิน	166
ตารางที่ 3.144 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	168
ตารางที่ 3.145 การประเมินและตัดสิน	169
ตารางที่ 3.146 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	170
ตารางที่ 3.147 การประเมินและตัดสิน	171
ตารางที่ 3.148 การสลับเพลง	172

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 3.149 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	173
ตารางที่ 3.150 การประเมินและตัดสิน	173
ตารางที่ 3.151 การสลับเพลง	174
ตารางที่ 3.152 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	175
ตารางที่ 3.153 การประเมินและตัดสิน	175
ตารางที่ 3.154 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	177
ตารางที่ 3.155 การประเมินและตัดสิน	177
ตารางที่ 3.156 การสลับเพลง	178
ตารางที่ 3.157 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	179
ตารางที่ 3.158 การประเมินและตัดสิน	179
ตารางที่ 3.159 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	181
ตารางที่ 3.160 การประเมินและตัดสิน	181
ตารางที่ 3.161 การสลับเพลง	184
ตารางที่ 3.162 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	185
ตารางที่ 3.163 การประเมินและตัดสิน	185
ตารางที่ 3.164 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	187
ตารางที่ 3.165 การประเมินและตัดสิน	188
ตารางที่ 3.166 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	189
ตารางที่ 3.167 การประเมินและตัดสิน	190
ตารางที่ 3.168 การสลับเพลง	191
ตารางที่ 3.169 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	192
ตารางที่ 3.170 การประเมินและตัดสิน	192
ตารางที่ 3.171 การสลับเพลง	193
ตารางที่ 3.172 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	194
ตารางที่ 3.173 การประเมินและตัดสิน	194
ตารางที่ 3.174 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	196
ตารางที่ 3.175 การประเมินและตัดสิน	196

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 3.176 การสลับเพลง	197
ตารางที่ 3.177 การเก็บข้อมูลในขั้นการรำลึก	198
ตารางที่ 3.178 การประเมินและตัดสิน	198
ตารางที่ 3.179 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย	200
ตารางที่ 3.180 การประเมินและตัดสิน	201
ตารางที่ 3.181 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง	202
ตารางที่ 3.182 การประเมินและตัดสิน	202
ตารางที่ 3.183 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการรำลึกเพลงจับปูดำ	203
ตารางที่ 3.184 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการรำลึกเพลงซีพอร์ลงเท้า	204
ตารางที่ 3.185 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการรำลึกเพลงลาวเสียดึงเทียน	205
ตารางที่ 3.186 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการรำลึกเพลง The butterfly lovers	205
ตารางที่ 3.187 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นคุ้นเคยเพลงจับปูดำ	206
ตารางที่ 3.188 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นคุ้นเคยเพลงซีพอร์ลงเท้า	207
ตารางที่ 3.189 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นคุ้นเคยเพลงลาวเสียดึงเทียน	208
ตารางที่ 3.190 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นคุ้นเคยเพลง The butterfly lovers	208
ตารางที่ 3.191 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการซาบซึ้งเพลงจับปูดำ	209
ตารางที่ 3.192 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการซาบซึ้งเพลงซีพอร์ลงเท้า	210
ตารางที่ 3.193 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการซาบซึ้งเพลงลาวเสียดึงเทียน	211
ตารางที่ 3.194 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการซาบซึ้งเพลง The butterfly lovers	211
ตารางที่ 3.195 ตารางแสดงการประเมินและตัดสินในขั้นรำลึก	224
ตารางที่ 3.196 ตารางแสดงการประเมินและตัดสินในขั้นการคุ้นเคย	225
ตารางที่ 3.197 ตารางแสดงการประเมินและตัดสินในขั้นการซาบซึ้ง	225
ตารางที่ 4.1 ตารางสรุปผลการสืบสวนหาสาเหตุทฤษฎีการรำลึก	230
ตารางที่ 4.2 ตารางสรุปผลการสืบสวนหาสาเหตุทฤษฎีการคุ้นเคย	230
ตารางที่ 4.3 ตารางสรุปผลการสืบสวนหาสาเหตุทฤษฎีการซาบซึ้ง	230

สารบัญตารางภาพ

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงภาพโครงสร้างการวางแผนตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย	37
ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงภาพแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับ ขั้นการรำลึก	226
ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงภาพแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับ การคุ้นเคย	227
ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงภาพแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับ การซาบซึ้ง	228

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิโน้ตที่ 3.1 แผนภูมิแสดงโน้ตความซาบซึ้งในแนวทำนอง เพลงลาวเสียงเทียน	215
แผนภูมิโน้ตที่ 3.2 แผนภูมิแสดงโน้ตความซาบซึ้งในแนวทำนอง เพลงจับปูดำ	219
แผนภูมิโน้ตที่ 3.3 แผนภูมิแสดงโน้ตความซาบซึ้งในแนวทำนอง เพลงซีฟงรลงเท้า	221
แผนภูมิโน้ตที่ 3.4 แผนภูมิแสดงโน้ตความซาบซึ้งในแนวทำนอง เพลง The butterfly love	223

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาปัญหาการวิจัย

ปัญหาหนึ่งที่วงการศึกษาศิลปะถกเถียงกันมานานคือ ความซาบซึ้งในศิลปะสามารถตรวจสอบหรือวัดได้หรือไม่ ในสมัยกรีก นักปรัชญากรีกบางคน เช่น เพลโต เชื่อว่าสุนทรียภาพ ได้แก่วางามในศิลปะนั้นเป็นนามธรรมที่จำลองออกมาจาก “แบบของวางาม” ในโลกของแบบ (The world of form) ที่เป็นนามธรรม สุนทรียภาพเป็นภาวะที่บุคคลจะเข้าถึงได้โดยผ่านทางการประจักษ์แจ้งเฉพาะตน (Intuition) มองตามทัศนะของเพลโตความประจักษ์แจ้งในศิลปะหรือความซาบซึ้งในศิลปะเป็นภาวะเฉพาะตนของบุคคล ไม่อาจวัดด้วยเครื่องมือวัดใดๆ มีนักสุนทรียศาสตร์ในโลกตะวันตกไม่น้อยที่เห็นตามเพลโต คนเหล่านี้เชื่อว่าการศึกษาศิลปะเราไม่ควรคาดหวังว่าจะวัดความซาบซึ้งในศิลปะได้ ซึ่งก็หมายความว่า เราควรยอมรับว่าประสบการณ์เกี่ยวกับสุนทรียภาพในงานศิลปะเป็นเรื่องเฉพาะตัวของบุคคล ไม่อาจวัดหรือเปรียบเทียบว่าใครเข้าใจศิลปะมากกว่าอีกคนได้

อาริสโตเติล ลูกศิษย์ของเพลโตไม่เห็นด้วยกับอาจารย์ของตนเองอาริสโตเติลคิดว่า สุนทรียภาพที่ปรากฏในงานศิลปะนั้นมีได้ลอกแบบออกมาจากโลกของแบบอันลึกลับที่กล่าวข้างต้น ความงามในงานศิลปะก็อยู่ในตัวงานศิลปะนั้นเอง แม้อาริสโตเติลจะไม่ได้กล่าวต่อไปว่าถ้อยคำนั้นก็แปลว่าเราอาจวัดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพได้เพราะเป็นการวัดคุณสมบัติของตัวงานศิลปะเอง ก็มีนักปรัชญาในโลกตะวันตกไม่น้อยคิดว่าแนวคิดของอาริสโตเติลอาจเป็นจุดเริ่มต้นของทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์ที่ว่าความซาบซึ้งในศิลปะเป็นสิ่งที่สามารถวัดได้ มีนักปรัชญาตะวันตกจำนวนหนึ่งที่ได้นำเสนอความคิดในสายนี้ (คือสายที่เห็นว่าสุนทรียภาพสามารถวัดได้)

เดิมทีนั้นปัญหาว่าสุนทรียภาพสามารถวัดได้หรือไม่ เป็นปัญหาที่ถกกันในรอบวิชาสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) เท่านั้น แต่ในปัจจุบันมีนักปรัชญาบางคนเสนอความคิดว่า หากเราตีความว่า “ความซาบซึ้งในสุนทรียภาพ” เป็นแง่หนึ่งของ “ความรู้” เราก็อาจอาศัยทฤษฎีต่างๆ ในญาณวิทยา (Epistemology) มาช่วยในการที่จะแสดงว่าจะวัดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพอย่างไร ในวงการญาณวิทยานั้น มีทฤษฎีที่ค่อนข้างชัดเจนแน่นอนหลายทฤษฎีที่บอกว่าจะวัดคนเรามีความรู้

หรือไม่อย่างไร ดังนั้นการเปิดมิติใหม่ในทางสุนทรียศาสตร์ให้ขยายออกมายังมิติทางญาณวิทยาจึงอาจเป็นความพยายามหนึ่งที่จะนำเราไปสู่การค้นหาวិธีวัดความซาบซึ้งในงานศิลปะได้

ผู้วิจัยมีสมมติฐานว่า ความซาบซึ้งในสุนทรียภาพน่าจะเป็นสิ่งที่วัดได้ และการที่เราสามารถหาวิธีวัดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพน่าจะเป็นสิ่งที่วัดได้ และการที่เราสามารถหาวิธีวัดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพได้จะเป็นประโยชน์โดยตรงแก่การเรียน-การสอนศิลปะแขนงต่างๆ ในสถาบันศิลปะทั่วไป งานวิจัยนี้ได้ประยุกต์ แนวคิดของนักปรัชญาตะวันตก 2 คน คือ

ศาสตราจารย์ อลิซาเบธ สไตเนอร์ (Elizabeth Steiner) เป็นศาสตราจารย์ทางปรัชญาการศึกษาวิทยาและสุนทรียศาสตร์ ซึ่งการศึกษาวิทยานั้นเป็นการศึกษาทุกรูปแบบ ตามศาสตร์ องค์ความรู้ ทฤษฎี เกณฑ์ และกระบวนการเรียนรู้ควบคู่กับเขาวนปัญญาของมนุษย์ เพื่อศึกษาค้นคว้ามาตรฐานสภาพของความรู้ภายใต้การศึกษาร่วมมือพัฒนาการศึกษาศิลปะของอเมริกากับคณะ

แมกเซีย (George S. Maccia) เป็นนักปรัชญาและญาณวิทยา ได้พัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้ 3 ลักษณะคือ 1.) ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงคุณค่า (Knowing that one (Qualitative)) 2.) ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงทฤษฎี (Knowing that (Quantitative)) 3.) ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Knowing how (Performative))

ทั้งสองท่านเป็นอาจารย์ ณ มหาวิทยาลัย อินเดียนา บลูมิงตัน สหรัฐอเมริกา (Indiana university Bloomington America)([www.http// education.indiana.edu/ist/faculty/episcomp.html](http://www.education.indiana.edu/ist/faculty/episcomp.html)) (16/09/2546); Sutthi, S : 1982; pp104-133)(Doctoral)) ซึ่งทั้งสองได้นำแนวคิดของ John Dewey มาผ่านทฤษฎีการเรียนรู้ญาณวิทยา (Epistemology) พัฒนามาเป็นกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติของสุนทรียศาสตร์ที่เป็นประสบการณ์ตรง(Direct experience) ของแต่ละบุคคล เรียกว่า องค์ความรู้เชิงคุณค่า (Qualitative form of knowledge) เป็นระเบียบวิธีการสืบสวนสอบสวน (Inquiry) เชิงตรรกเป็นลำดับ (Logical order)

ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีดังกล่าวมาข้างต้นใช้สำหรับทำวิทยานิพนธ์เพื่อวัดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพทางดนตรี

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 ศึกษาผลงานดนตรีในแง่มโนระดับสุนทรียภาพอันเกิดจากความซาบซึ้งระหว่างบุคคลข้อมูลกับดนตรี

1.2.2 เพื่อวัดระดับความซาบซึ้งในดนตรีโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงคุณค่าในดนตรีของ สไตเนอร์(Steiner) และ แมกเซีย (Maccia)

1.2.3 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ต่อการวิจัยทางดนตรีวิทยาในแง่สุนทรียภาพและ แง่อื่นๆ
ต่อไป

1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทำให้ทราบว่าการวัดระดับความซาบซึ้งในดนตรีสามารถกระทำได้

1.3.2 เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยทางดนตรีวิทยาในแง่อื่นๆ ต่อไป

1.4 ขอบเขตในการวิจัย

1.4.1 การวัดความซาบซึ้งในดนตรีสามารถทำได้กับเพลงในทุกวัฒนธรรม แต่งานวิจัยนี้
เลือกเพลงที่เกิดจากการผสมผสานวัฒนธรรม ตะวันตกกับตะวันออก ด้วยเหตุผลที่ว่า ดนตรีเกิดจาก
การผสมผสานวัฒนธรรมทั้งสองวัฒนธรรมนั้น เกิดจากแนวทำนองเป็นของไทยแล้วนำมาจัดเรียบ
เรียงใหม่ด้วยวิธีการเรียบเรียงเสียงประสานแบบสากลได้เป็นที่แพร่หลายในสังคมและอีกทั้งยังมี
ความสำคัญต่อการพัฒนาการสุนทรียภาพใหม่ทางดนตรีก่อให้เกิดการคิดสร้างสรรค์สำหรับกลุ่มชน
ต่อไป พร้อมทั้งยังเป็นจุดสนใจของผู้วิจัยเอง และประเด็นสำคัญคือการศึกษาแขนงดนตรีวิทยาที่
ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ดังที่ว่า เพื่อให้ นักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับ
ประวัติและปรัชญาของดนตรีทั้งดนตรีตะวันตก ดนตรีชาวสยาม และดนตรีของกลุ่มเพื่อนบ้าน
ศึกษาค้นคว้าดนตรีในลักษณะวิชาการซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา
ดนตรีของชาติ (วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ทบวงมหาวิทยาลัย (ม.ป.ป) หน้า 9)

1.4.2 ศึกษาเฉพาะกรณีผลงานดนตรีชื่อดังต่อไปนี้

1.4.2.1 ผลงานดนตรีชื่อ ลาวเสียงเทียน วงศรีกรุง บราส อัลบั้มชุด

จำหน่ายโดย บริษัท (ONPA STEREO)

1.4.2.2 ผลงานดนตรีชื่อ จัปป์ดำ วง เทวัญ ทรัพย์แสนยากร อัลบั้มชุด อื้อน

THAI-JAZZ จำหน่ายโดย บริษัท SONY MUSIC

1.4.2.3 ผลงานดนตรีชื่อ ชีพจรลงเท้า วง ดนู อันตะระกุล อัลบั้มชุด บางกอก จัด

จำหน่ายโดย บริษัท สองสมิตจำกัด พ.ศ. 2544

1.4.2.4 ผลงานดนตรีชื่อ The butterfly lovers อัลบั้ม Chinese classical music

1.4.3 ศึกษาเฉพาะการสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพในประชากรข้อมูลของนักศึกษาปริญญาโท (ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 30 คน เท่านั้น

1.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ปกตินงานวิจัยเชิงคุณค่าเป็นกระบวนการวิจัยที่กระทำกันแพร่หลายในแวดวงศิลปะของประชาคมโลก แต่ผู้ที่จะทำการวิจัยในเรื่องคุณค่า จะต้องมีความรู้ในระดับฐานศาสตร์ศิลปะ แต่ละองค์ความรู้ และ เกณฑ์ (Criteria) จากความรู้ศิลปะอย่างสมบูรณ์ โดยใช้กระบวนการสืบสวนสอบสวนเชิงคุณค่า (Qualitative inquiry) มาเป็นเครื่องมือในการวิจัยหาคุณค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic quality)

การวิจัยเชิงคุณค่ามิได้กระทำกันในเฉพาะดนตรีเท่านั้น แต่ยังสามารถทำการวิจัยเพื่อสืบสวนสอบสวนหาคุณค่าในศาสตร์สาขาอื่นๆ ที่หลากหลายดังงานวิจัยที่ได้ทบทวนวรรณกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.5.1 การเรียนการสอนศิลปะในโรงเรียน : บทบาทหน้าที่ของสุนทรียภาพในการศึกษา (สุนทรียภาพศึกษา) (Title : THE ART OF SCHOOLING : THE ROLE OF THE AESTHETIC IN EDUCATION) (AESTHETIC EDUCATION) (Abstract from CD-ROM)

สาระสำคัญ : การศึกษานี้เป็นการศึกษาและพัฒนาความคิดและปฏิบัติการของสุนทรียภาพในโรงเรียน คุณค่าสุนทรียภาพศึกษานั้นสามารถนำมาเกี่ยวพันและแก้ปัญหาของสังคมส่วนใหญ่ได้ เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบของปรัชญาและการวิจัยเชิงคุณค่าผลรับที่ได้ เป็นการสร้างสรรค์ความรู้เป็นปัจจุบันของสุนทรียภาพศึกษานำมาเป็นการปฏิบัติเพื่อให้ได้เป็นแหล่งที่มาของการใช้เชาวน์ปัญญา ทั้งหมดเป็นการพัฒนาสุนทรียภาพที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดที่จะเป็นพื้นฐานสนับสนุนเกี่ยวกับวัฒนธรรมภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

1.5.2 การเล่าเรื่องและการพยาบาล : ปัญหาที่เกิดขึ้นและรากฐานการทำงาน (การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพ ความแข็งกระด้าง จริยศาสตร์) Title: NARRATIVE AND NURSING: ISSUES AND ORIGINAL WORKS (AESTHETIC INQUIRY, RIGOR, ETHICS) (Abstract from CD-ROM)

สาระสำคัญ : การศึกษานี้เป็นการศึกษาความเพียรพยายามการพัฒนาความรู้พื้นฐานการพยาบาลที่เป็นการปราศจากความเห็นแก่ตัว อันเป็นพลังคำถามที่ใช้ในการสืบสวนสอบสวนงาน

ของพยาบาล ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับการสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพ ซึ่งเป็นคำกล่าวที่กล่าวไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน และเป็นสิ่งธรรมดาสามัญชนทั่วไป ที่เป็นประสบการณ์สุนทรียภาพควบคู่กันไป วิทยานิพนธ์นี้มีความสัมพันธ์ของพยาบาลกับวิทยาศาสตร์ตลอดจนถึงธรรมชาติของสุนทรียภาพโดยมีจุดสนใจอยู่ที่ผลที่เกิดจากการกำเนิดอย่างเหนียวแน่นเป็นการเทียบเคียงการสืบสวนสอบสวนทางจริยศาสตร์ เพื่อที่จะแผ่ขยายความคิดที่ไว้วางใจได้ เพื่อเทียบเคียงกับความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ในวิสัยทัศน์ที่นำไปสู่โลกของสามารถสนับสนุนความเข้าใจของการพยาบาลนั้น มีหน้าที่ดูแลอย่างมีอาชีพระเบียบวิธีการสืบสวนสอบสวนเป็นจริยศาสตร์ที่สืบทอดกันมา ในความสำคัญในเชิงจริยศาสตร์การวิจัยของพยาบาล การปฏิบัติการและการศึกษาเกี่ยวกับพยาบาล เป็นระเบียบวิธีการสืบสวนสอบสวนนั้นมาจากการสังเกตของประสบการณ์ของผู้หญิงเด็ก และครอบครัว สามารถที่จะนำมาทำการตรวจสอบได้อย่างเสรี ด้วยระบบการสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพเป็นการเทียบเคียงที่จะนำเข้าสู่กระแสหลักของการวิจัยของการพยาบาล ผลที่ได้เป็นความไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือนของวิทยานิพนธ์นี้จะช่วยเกื้อหนุนองค์ความรู้ของการพยาบาลเป็นการสรุปผ่านผู้เชี่ยวชาญในการสำรวจสืบสวนเป็นบทนิยามเดิม ได้พัฒนาเป็นกระบวนการกิจกรรมทางสุนทรียภาพของการสืบสวนสอบสวน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของการพยาบาล ทฤษฎีและปฏิบัติอันเป็นกระบวนการสืบเนื่องสัมพันธ์กันจากฐานของสุนทรียภาพและวิธีการปฏิบัติการพยาบาลอันเป็นองค์ความรู้จากเงื่อนไขการปฏิบัติ อันแผ่ประสบการณ์ของการสื่อสารของผู้หญิงและความคุ้นเคยกับสุนทรียภาพนั้นเป็นสิ่งที่คู่ขนานกัน

1.5.3 การศึกษาวิเคราะห์ 6 ศิลปิน จาไมก้า ในบริบทวัฒนธรรมของ (Emerging Caribbean) ใน นิวยอร์ก : การสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพ นิวยอร์ก (Title: A CRITICAL STUDY OF SIX JAMAICAN ARTISTI IN THE CONTEXT OF AN EMERGING CARIBBEAN CULTURE IN NEW YORK : AN AESTHETIC INQUIRY (NEW YORK CITY) (Abstract from CD-ROM)

สาระสำคัญ : จุดประสงค์ของงานวิจัยนี้ตรวจสอบค้นหาพื้นฐานวัฒนธรรมที่เกิดจากสุนทรียศาสตร์และสุนทรียภาพของวัฒนธรรม จาไมก้า (Jamaican) โดยมีระบบระเบียบวิธีวิจัยที่หลากหลายรูปแบบ เช่น ระเบียบวิธีวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การสัมภาษณ์โดยวิธีการศึกษาการแบ่งแยกระหว่างมนุษย์และสังคม การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม และสุดท้ายได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพ เพื่อเป็นตัวพิสูจน์หาสุนทรียภาพของความเป็นศิลปะของชาว

จาไมก้า (Jamaican) ในนิวยอร์กผลที่ได้ทำให้ทราบถึงการเมืองและวัฒนธรรมมีส่วนประกอบแยกแยะความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาสุนทรียภาพและวัฒนธรรม

1.5.4 ศิลปะชาวแอฟริกัน : การสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพ (Title : AFRICAN ART : AN AESTHETIC INQUIRY) (Abstract from CD-ROM)

สาระสำคัญ : การวิจัยนี้มุ่งเน้นการสืบสวนสอบสวนหาความเป็นคุณลักษณะพิเศษเฉพาะของศิลปินชาวแอฟริกัน ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของศิลปะชาวแอฟริกัน ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างลึกซึ้งอย่างแนบแน่นต่อศิลปะสมัยใหม่ของชาวยุโรป ดังนั้นงานวิจัยนี้ได้ใช้ระบบระเบียบวิธีวิจัยเชิงการสืบสวนหาสุนทรียภาพของความเป็นศิลปะของชาวแอฟริกัน ผลที่ได้รับ ระบบระเบียบวิธีการสืบสวนสอบสวนสามารถบ่งชี้ชัดถึงสุนทรียภาพความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเป็นมืออาชีพ โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของศิลปะและศิลปินชาวแอฟริกัน

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

เพลงที่เลือกสรรมาใช้ประกอบการวิจัยเชิงคุณค่า ใช้เพลงที่กล่าวมาข้างต้นซึ่งได้เลือกสรรก่อนนำมาใช้สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อกำหนดเบื้องต้นดังนี้

1.6.1 ต้องทดสอบการรับรู้ (Auditory cues in sense of hearing) การทดสอบเสียงที่ตนเองชอบ สามารถลำดับการรับรู้เสียงตามลำดับก่อน – หลังได้

1.6.2 จำนวนประชากรข้อมูลที่คาดว่าจะทำการทดสอบสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพจากการวิจัยเชิงคุณค่าทางศิลปะเพียง 30 คนที่ระบุไว้เพียงเท่านั้น

1.6.3 ไม่นำเกณฑ์ความคิดเห็นที่ได้จากการแสดงความคิดเห็น ที่เป็นความรู้แบบดั้งเดิมคละเคล้าเจือปนไปด้วย ภูมิปัญญาเรื้อรัง (Endemic) กลิ่นอายประวัติศาสตร์ของคุณงามความดี ค่านิยม วัฒนธรรมประเพณี ความศรัทธาและความภักดีจากขอบข่ายค่าของศีลธรรมจรรยา หรือ ค่าความเชื่อในสัจธรรมในมิติของศาสนาตามความรู้ของแต่ละบุคคลมาเป็นข้อมูลพิจารณา แต่จะพิจารณาเฉพาะความสำนึก ความซาบซึ้งในค่าสุนทรียภาพที่เปลือยเปล่าที่ได้ออกมาตามกระบวนการและเครื่องมือในการวิจัยเท่านั้น

1.6.4 ไม่วิเคราะห์ถึงงานของคนตรีในเชิงทฤษฎีดนตรีตะวันตกแต่จะวัดเพียงระดับความซาบซึ้งคุณค่าที่ได้จากดนตรีตามทฤษฎีของ สไตเนอร์ (Steiner) และ แมกเซีย (Maccia) เท่านั้น

บทที่ 2

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสืบสวนสอบสวนคุณค่าในดนตรี

ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีมีแนวคิด และทฤษฎีที่จำแนกฐานศาสตร์ จำแนกประเภทของรูปแบบความรู้ (Classification and Clarification) ระหว่างรูปแบบความรู้เชิงคุณค่าที่เรียกว่า ศิลปะ และรูปแบบความรู้เชิงปริมาณที่เรียกว่า เชิงวิทยาศาสตร์ ดังคำกล่าวของสไตเนอร์ (Steiner) ที่ป็นนักปรัชญาและนักทฤษฎีศิลปวิทยาที่นำมาใช้ในการวิจัยศิลปะได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งในกลุ่มประเทศประชาธิปไตยและกลุ่มประเทศสังคมนิยมของประชาคมโลก ได้กล่าวไว้โดยสรุปดังนี้

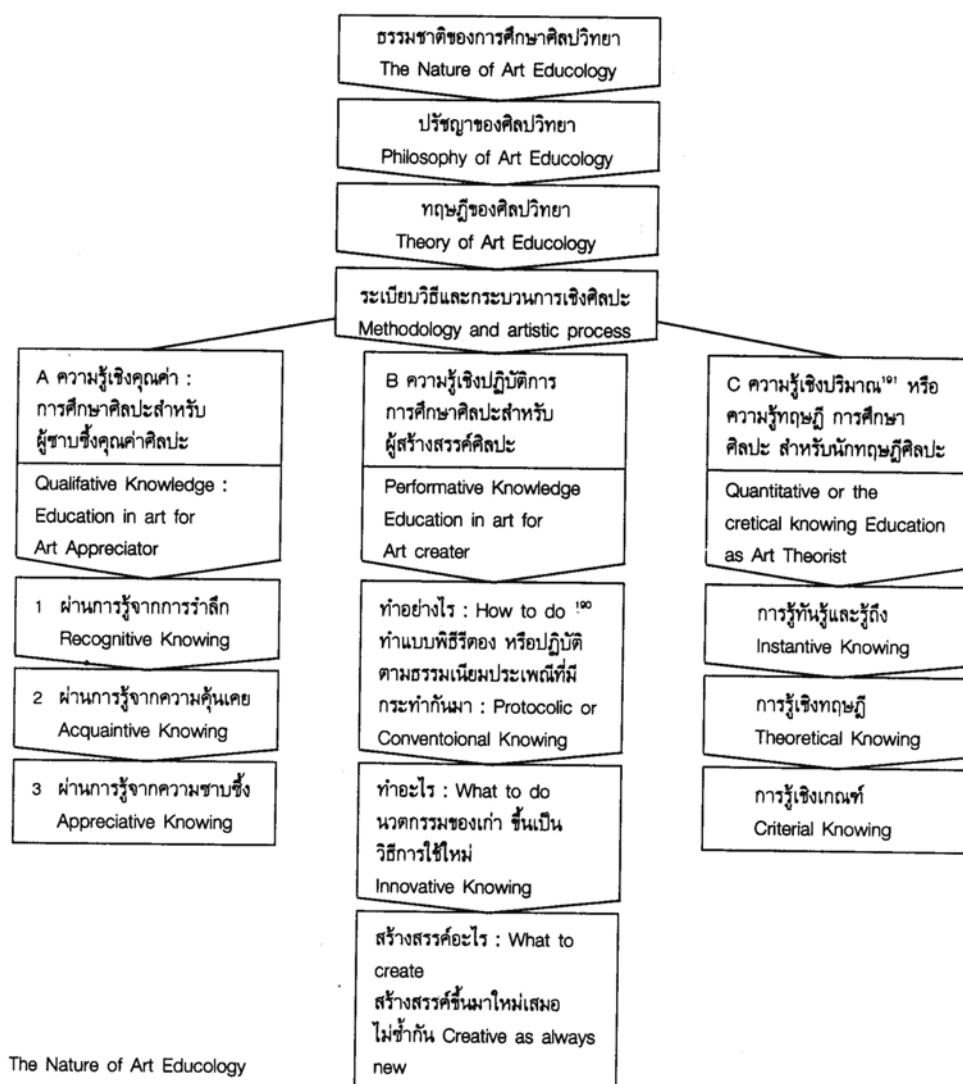
“ความรู้เชิงทฤษฎีแม้จะเป็นความรู้เชิงปริมาณนั้น มิใช่จะทำสมบูรณ์ได้เฉพาะทางวิทยาศาสตร์ แต่ยังมีค่าสมบูรณ์ได้ในศิลปะเช่นเดียวกัน เมื่อมีระเบียบปฏิบัติทดลองเชิงปริมาณได้สมบูรณ์ที่เรียกว่า เชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific) ซึ่งขณะเดียวกันก็ยังมีค่าสมบูรณ์ในระเบียบปฏิบัติทดลองเชิงคุณค่า ซึ่งเรียกว่าเชิงศิลปะ (Artistic)” (Steiner, E. 1981, p. 109)

จากคำกล่าวของ สไตเนอร์ (Steiner) รูปแบบของการวิจัยมิใช่จะสามารถทำได้สำเร็จสมบูรณ์ได้เฉพาะในทางวิทยาศาสตร์ แต่ในขณะเดียวกันในทางศิลปะก็สามารถมีรูปแบบวิธีวิจัยได้สมบูรณ์เช่นเดียวกันกับวิทยาศาสตร์ ซึ่งระเบียบวิธีวิจัยในทางศิลปะ จะได้นำมาใช้ทำการวิจัยอย่างถูกต้องและเหมาะสม ตรงสำหรับฐานศาสตร์และองค์ความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมเชิงคุณค่าสุนทรียภาพทางศิลปะ โดยตรงอย่างแท้จริงกับการวิจัยเชิงการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีในวัฒนธรรมร่วมในครั้งนี ดังนั้น ระเบียบวิธีวิจัยเชิงการสืบสวนสอบสวนหาคุณค่าในดนตรี ความแตกต่างของสุนทรียศาสตร์ที่เป็นระบบการเรียนรู้ในเชิงการตั้งสมมุติฐานทางความคิดจากการตั้งคำถามเพื่อค้นหาความหมายซึ่งมีความแตกต่างจากสุนทรียภาพศึกษา (Aesthetic Education) โดยสิ้นเชิงการเรียนรู้สุนทรียภาพศึกษานั้นหมายถึงการศึกษา (To Education) เพื่อสร้างความเข้าใจ (To

understand) ในความรู้สึกรู้สึกของตนเองโดยได้จาก คุณค่าสุนทรียภาพที่เป็นประสบการณ์ตรงกับ สุนทรียวัตถุที่เป็นธรรมชาติหรือผลงานศิลปะ (Arts) (ศิลปะดนตรี ศิลปะการแสดงและ ทัศนศิลป์)

จุดเปลี่ยนของระบบการศึกษาเชิงศิลปะ เริ่มจากการทดลองขยายฐานการศึกษาจากการ เรียนรู้ผ่านระเบียบวิธีทดลองทางจิตวิทยา หรือระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ (Behavior psychology or scientific methods of intelligence) เพียงอย่างเดียวซึ่งไม่สามารถรองรับเขavnปัญญา อันหลากหลายของ สังคมมนุษย์ (Social intelligence) ได้เพียงพอ ดังนั้นฐานการศึกษาเก่าจึงพังทลายลงด้วยกลุ่มวิชา ชีพต่างๆ และกลุ่มวิชาชีพศิลปะจึงได้สร้างฐานศาสตร์การศึกษาทางศิลปะขึ้นใหม่ให้ตรงตามธรรมชาติของศาสตร์และองค์ความรู้ของผู้เรียนซึ่งมีทั้งเชิงทฤษฎี หรือเชิงปริมาณ เชิงคุณค่าและเชิง ปฏิบัติการสร้างสรรค์ (Quantitative or Theoretical, Qualitative, and Performative or Creative intelligence) ซึ่งเป็นความพยายามของกลุ่มนักปรัชญาการศึกษาวิทยา นักปรัชญาศิลปะ ศิลปิน นัก สุนทรียศาสตร์ นักญาณวิทยา นักศิลปะวิทยาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มศิษย์ที่เคยร่วมงานกับ John Dewey ได้จำแนกความแตกต่างภายใต้ระบบการศึกษาศิลปะอเมริกันได้ทำการค้นคว้าจากปรัชญามานุษย ศาสตร์ (Humanistic philosophy) ในลักษณะเชิงความงาม (Beauty) ซึ่งมีทั้งัจธรรม (Truth) และ ความดี (Goodness) ขยายเข้าสู่ อภิปรัชญา และญาณวิทยา (Metaphysics and Epistemology) ขยาย เข้าสู่ปรัชญาสุนทรียศาสตร์ (Philosophic and Aesthetic) ในเชิงจิตวิทยา (พฤติกรรม) สุนทรียศาสตร์ (Philosophical Aesthetic) หรือประสบการณ์ตรงสุนทรียภาพ (Direct Aesthetic Experience) แยกออกได้สองลักษณะ คือ สุนทรียภาพศึกษา (Aesthetic Education) และ การวิจารณ์ ศิลปะ (Art criticism) โดยเป็นการสัมผัสกระทบรับรู้โดยตรงกับสุนทรียวัตถุ ผลงานศิลปะ หรือ ชิ้น ส่วนของธรรมชาติ (Aesthetic objects-Art production or a piece of natural object) โดยมีรูปแบบ กระบวนการเรียนรู้ได้เริ่มจากศิลปะศึกษาหรือศิลปะในขอบข่ายของการศึกษา (Art Education or Art in Education) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำความรู้ศิลปะ ศิลปะดนตรี ศิลปะการแสดง และทัศนศิลป์มา ทำการเรียนรู้ภายใต้ระบบความรู้ทางการศึกษา ในชั้นประถมและมัธยมศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความ ชื่นชอบในสุนทรียภาพ (Aesthetic Appreciation) จำเป็นต้องจำแนกให้มีความเข้าใจในรูปแบบของ การเรียนรู้ที่มีมาตรฐานทางการศึกษาศิลปวิทยา (Arts Educology) เพื่อให้ผู้ทำการเรียนรู้ประเภท ของความรู้ดังเช่นความรู้ศิลปะการปฏิบัติการ (Studio Arts) ศิลปะในการสื่อสาร (Communication Arts) เป็นต้น ทั้งทฤษฎี เกณฑ์ กระบวนการเรียนรู้ตลอดจนระเบียบวิธีการวิจัยศิลปะตามครรลอง ของวิชาชีพศิลปะ (Art profession) โดยตรง โดยนำเข้าสู่การศึกษาวิทยา (Educology) ซึ่งมีวัตถุประสงค์

ประสงค์เพื่อศึกษาค้นคว้ามาตรฐานสภาพของความรู้ภายใต้การศึกษา (The normative field of knowledge under Education) ทุกรูปแบบตามศาสตร์ องค์ความรู้ ทฤษฎี เกณฑ์ และกระบวนการเรียนรู้ ควบคู่กับเขว่นปัญญาของมนุษย์ซึ่งมีระเบียบวิธีและกระบวนการเชิงศิลปะ (Methodology and artistic process) แยกออกเป็น สามประเภท คือ ความรู้เชิงคุณค่า (Qualitative knowledge) ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Performative knowledge) ความรู้เชิงปริมาณ หรือ ทฤษฎีศิลปะ (Quantitative or the Theory knowledge) ดังตารางธรรมชาติการศึกษาศิลปวิทยาดังต่อไปนี้

The Nature of Art Educology
explicated by
Dr. Suchart Sutthi

All Rights Reserved.

(สุชาติ สุทธิ, 2000: 115)

ตารางที่ 2.1 ตารางธรรมชาติการศึกษาวิทยา

ดังนั้น เมื่อมีมาตรฐานการเรียนรู้เชิงวิทยาศาสตร์ ที่มีการเรียนรู้ในรูปแบบระเบียบปฏิบัติ ทดลองเชิงปริมาณ ที่เป็นลักษณะการรู้แบบสามัญ (General subject) ในลักษณะของพุทธิปัญญา เพียงอันเดียวของสมอง พัฒนาเพียงแค่ ความจำ ความเข้าใจ นำไปใช้วิเคราะห์สังเคราะห์แล้วทำการ วัดผลด้วยเชิงสถิติ (Statistic order) นั้นทำให้ความเป็นมนุษย์พิการด้านรสนิยม ความซาบซึ้ง สุนทรีย์ ความปรีดี ยินดีและความสำนึกต่อคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ในขณะเดียวกันก็มีมาตรฐาน การเรียนรู้เชิงศิลปะ ดังคำกล่าวของ สไตเนอร์ (Steiner) ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และ หรือ คำกล่าว ของในญาณวิทยา เชิงวิเคราะห์ของ แมคเซีย กล่าวไว้ว่า

“ ความซาบซึ้งนั้นเป็นการรู้เชิงคุณค่า และการวิจารณ์จะต้องเป็นการรู้เชิงปริมาณความ ซาบซึ้งในความหมายของแมคเซีย คือ การพินิจวิเคราะห์เห็นสัมพันธ์สืบเนื่องของคุณค่าที่เหมาะสมจะเป็นส่วนประกอบ อันโดดเด่นไม่มีใครเหมือนและหาสิ่งใดเทียบกับในตัวตนไม่ได้” (สุชาติ สุทธิ, ม.ป.ป. เอกสารต้นฉบับสุนทรียภาพแห่งชีวิต) ดังรายละเอียดจะได้กล่าวในอันดับต่อไป

2.2 แห่งกำเนิดฐานองค์ความรู้บรรดาศิลปะ เชิงศิลปะวิทยา

มิติของความรู้ (The dimension of knowledge) ที่มนุษย์ยึดเป็นแหล่งกำเนิดของฐาน ศาสตร์เดียวกัน มาจากธรรมชาติผ่านกระบวนการเชิงศิลปะ ซึ่งเรียกว่า การศึกษาศิลปวิทยา เป็น มาตรฐานของสนามของการเรียนรู้ศิลปะทุกแขนงมี 3 รูปแบบ

ทุกสรรพสิ่งในโลกอยู่ภายใต้กฎการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ (The natural law of changing) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก่อให้เกิดสถานะความเป็นจริง (Reality) ของการเคลื่อน (Movement) ทั้งลักษณะการเติบโตแล้วสลายไป (Natural force) และทั้งสิ่งที่มีชีวิตซึ่งเคลื่อนไหว ด้วยตนเอง (Self movement) ของปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ (Natural phenomena) ของสรรพสิ่งที่ กล่าว เมื่อใดที่เราสามารถรับรู้ปรากฏการณ์ความเป็นจริง (Reality) จากกฎของการเปลี่ยนแปลงสู่ การเคลื่อนจะพบว่า

2.2.1. เมื่อมีการเคลื่อนย่อมมีภาพลักษณ์ของตัวเคลื่อน (Physical imagery) ที่มนุษย์นำมา สร้างสรรค์ขึ้นใหม่เป็นศิลปะภาพลักษณ์ (The arts of imagery) ซึ่งนำมาใช้เรียนรู้กันปัจจุบันเรียกว่า ทัศนศิลป์ (Visual arts)

2.2.2. กิริยาเคลื่อนไหวของภาพลักษณ์ ลักษณะต่างๆ มนุษย์นำมาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่เป็น ศิลปะทางการเคลื่อนไหว (The Art of movement) ปัจจุบันนำมาทำการเรียนรู้กันเรียกว่า ศิลปะการแสดง (Performing Arts)

2.2.3. เมื่อมีตัวเคลื่อนไหวและกิริยาการเคลื่อนไหวก่อให้เกิดธรรมชาติของเสียง (Natural sound) มนุษย์นำเสียงมาสร้างสรรค์ใหม่เป็นศิลปะทางเสียง (The Art of sound) ทำการเรียนรู้กันปัจจุบัน เรียกว่า ศิลปะดนตรี (Musical Arts)

ทั้ง 3 กรณีต่างก็มีแหล่งกำเนิดจากธรรมชาติ เรียงรวมกันในระดับอภิปรัชญาเป็นแหล่งที่มาของการรู้ (A Priori of knowing) ที่ให้ความเป็นจริงและรู้ได้อย่างสมบูรณ์ (The perfectly real or being is perfectly knowable)³ ทางตะวันออกเรียกสิ่งที่กล่าวนั้นว่า **ศาสตร์ (Sastra)** และถือว่าเป็น ศาสตร์ของศิลปะ (Silpasastra)

ศาสตร์ของศิลปะจึงมีบ่อเกิดจากกิริยาภายนอกของสิ่งที่ปรากฏ (Existence) นั้นแบบหนึ่ง ในขณะที่สาระภายในของสิ่งที่ปรากฏ (Substance) นั้นเป็นที่มาของศาสตร์จากความเป็นจริง (Reality) ที่เป็นอีกแบบหนึ่งที่อยู่ภายในของกายภาพ (Physical substance) โดยเป็นศาสตร์ที่เรียกว่า **วิทยาศาสตร์ (Science)** ซึ่งมองว่าเป็นมิติของพลังงานธรรมชาติ (Natural energy) ดังเช่น พลังการเคลื่อนไหว หรือ วิทยาศาสตร์พลังงานกล พลังงานแสงหรือความร้อนและแม้กระทั่งวิทยาศาสตร์ทางเสียงที่กล่าวมาทั้งหมดอยู่ในมาตรฐานสนามความรู้ (Normative field of knowledge) แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสมรรถภาพ (Competent) ของเขาวินิจฉัย (Intelligence) ที่ต้องอยู่คู่กันกับสิ่งที่กล่าวนั้นหมายความว่า องค์ความรู้ต้องอยู่คู่กับเขาวินิจฉัยของมนุษย์เสมอ ซึ่งสิ่งที่กล่าวนั้นสามารถศึกษา ค้นคว้าได้จากทฤษฎีความรู้ (Theory of knowledge) ที่เป็นที่ยึดมั่นนามของ ญาณวิทยา (Epistemology) โดยมีตรรกวิทยาเป็นตัวกำกับ ซึ่งเขาวินิจฉัยของมนุษย์ แบ่งได้ 2 รูปแบบ คือ โลกของความรู้ที่ศึกษาจากการสัมผัสรู้ กับ โลกของเขาวินิจฉัยทางเหตุผล (Sensible world and intelligible world)⁴ ที่นำเข้าสู่โลกของการเรียนรู้คู่ขนานกันเสมอ

1. โลกของความรู้ที่ศึกษาจากการสัมผัสรู้ มีการรับรู้เป็นตัวสื่อ (Perception and its communications) และตัวแปร (Factors) เข้าสู่ความรู้ที่เป็นการรู้ (Feeling is knowing) นั่นก็เป็น องค์ความรู้เฉพาะ (Particular form of knowing)

2. โลกของเหตุผลทางพุทธิปัญญา มีภาษาและสัญลักษณ์เป็นตัวสื่อ (Language and communications) เป็นความรู้ทั่วไป (The knowledge of universal) หรือ การศึกษาไทยเรียกว่า ความรู้สามัญ (The knowledge of general) (Suchart sutthi, Interview. 6:5:2544)

เพราะฉะนั้นจากคำยืนยันดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ การเรียนรู้ศิลปะไม่ใช่เป็นองค์ความรู้ที่ไร้ศาสตร์ดังที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ในสังคมไทยในอดีต ซึ่งกระทำกันในปัจจุบันนั้นเป็นการนำ

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้แทนการเรียนรู้ศิลปะ อันเป็นสาเหตุให้แก่นแท้ของศาสตร์และองค์ความรู้ทางศิลปะได้สูญหายไปจากระบบการศึกษาศิลปะของไทย สามารถนำมาเพื่อแสดงเปรียบเทียบให้เห็นเป็นองค์ความรู้ (Forms of knowledge) ระหว่างรูปแบบองค์ความรู้ ศิลปะ และ วิทยาศาสตร์ ดังตารางต่อไปนี้

โลกของความรู้สึกลึกจากการสัมผัส (Feeling is knowing sensible world and apprehending)	โลกของความคิดและเหตุผล(Language and communication intelligible world and reason)
คุณค่า	คุณภาพ
ทฤษฎี	ปริมาณ
สุนทรียศาสตร์และศิลปะ Aesthetics and arts	กายภาพและวิทยาศาสตร์ Physics and science

(Steiner, E. 1979, p. 2)

ตารางที่ 1 ตารางแสดงองค์ความรู้ (Forms of knowledge) ระหว่างรูปแบบองค์ความรู้ศิลปะและวิทยาศาสตร์

จากฐานศาสตร์ที่ได้กล่าวข้างต้นนี้ เป็นฐานศาสตร์ที่นำมาสู่ องค์ความรู้การศึกษา ศิลปวิทยา และทฤษฎีการเรียนรู้ทางศิลปะ ได้แบ่งองค์ความรู้ และงานวิจัยทางศิลปะออกเป็น 3 อย่างคือ

1. องค์ความรู้เชิงปริมาณ (Quantitative knowledge) ทฤษฎี (Theoretical) และงานวิจัยเชิงปริมาณทางศิลปะ (Quantitative research in arts)
2. องค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Performative knowledge) และงานวิจัยเชิงปฏิบัติการทางศิลปะ (Performative research in arts)
3. องค์ความรู้เชิงคุณค่า (Qualitative knowledge) และงานวิจัยเชิงคุณค่าทางศิลปะ สุนทรียศาสตร์ และศิลปะ (Qualitative research in arts)

2.3 ความแตกต่างระหว่างองค์ความรู้เชิงปริมาณ เชิงปฏิบัติการแสดงและเชิงคุณค่าในดนตรี

การเรียนศิลปะในประเทศไทยปัจจุบัน ได้ยึดองค์ความรู้เชิงปริมาณที่สามารถพิสูจน์ทดลอง สมบูรณ์ได้ในทางวิทยาศาสตร์มาเป็นกรอบแนวทางในการศึกษา ดังที่ สไตเนอร์ (Steiner) ได้กล่าวไว้ แต่นั่นเป็นเพียงลักษณะการเรียนรู้ที่มาจากความรู้แบบสากล (The knowledge of Universal) ความรู้สามัญหรือความรู้แบบทั่วไป (The knowledge of general) จากการคิด จำ และเข้าใจ และอื่นๆ อีกมากมาย ที่นำไปสู่การวิจัยแบบประยุกต์ (Applied research) แต่การเรียนรู้ศิลปะมีมาตรฐานการวิจัยศิลปะให้เลือก 3 อย่างในวิถีทางที่เป็นความรู้เฉพาะและงานวิจัยทางศิลปะ (The knowledge of particular and artistic research) โดยเฉพาะที่มีทั้งข้อแตกต่างในการเรียนรู้ และงานวิจัยในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป คือ ในขณะที่การวิจัยเชิงปริมาณทางวิทยาศาสตร์ได้นำหลายๆ ประเด็นของปัญหามาผ่านการคำนวณทางสถิติ (Statistic order) เป็นตัวแสดงค่าเชิงปริมาณ (Quantitative) นำไปสู่คำตอบที่ถูกต้อง มากน้อยในเชิงปริมาณในทางกว้าง แต่การวิจัยเชิงคุณค่าทางศิลปะเพียงประเด็นเดียวของปัญหาผ่านการคำนวณทางตรรก (Logical order) เป็นตัวแสดงคุณค่า (Qualities) ที่ถูกต้องในทางลึกได้หลายระดับ (The tabular of qualities) องค์ความรู้เชิงปริมาณทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเรียนรู้ผ่านเชาวน์ปัญญาเชิงเดี่ยว (Single intelligence) และทางปริมาณที่คล่องกันเป็นประเพณีในระบบการศึกษาไทยกับ ลักษณะองค์ความรู้เชิงศิลปะที่ใช้เชาวน์ปัญญาเป็นตัวเลือกให้หลากหลาย (Multiple intelligence) ลึกกว่าองค์ความรู้เชิงปริมาณในทางวิทยาศาสตร์ที่นำมาเปรียบเทียบให้เห็นได้ดังต่อไปนี้

องค์ความรู้เชิงปริมาณทางวิทยาศาสตร์ใช้ เชาวน์ปัญญาเชิงเดียวของการศึกษาศิลปะใน ประเทศไทย (Single Intelligence)	องค์ความรู้เชิงศิลปะใช้เชาวน์ปัญญาเป็นตัว เลือกหลากหลาย (Multiple-Intelligence)
1. พุทธิพิสัย (Cognitive domain) ความรู้ทาง การคิด จำ เข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือ ความรู้เชิงปริมาณคู่กับสติปัญญาที่ได้ค่า จากอายุสมอง (Cognitive of conceptual Knowledge and its intelligence quotient : IQ) 2. ทักษะพิสัย (ไม่ระบุเชาวน์ปัญญา) ถือเป็น เพียงแต่การกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Matter of doing) กับศิลปะด้วยเทคนิคและความชำนาญ 3. จิตพิสัยกับค่าที่เกิด (ไม่ระบุเชาวน์ปัญญา) จากการกระทบจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวมาเป็นค่า ภายในด้านจิตใจ (Internalized values)	1. ความรู้คู่กับเชาวน์ปัญญาเชิงปริมาณหรือ ทฤษฎี (Quantitative or theoretical knowledge and its intelligence) 2. ความรู้คู่กับเชาวน์ปัญญาปฏิบัติการ (Performative knowledge and its intelligence) 3. ความรู้คู่กับเชาวน์ปัญญาเชิงคุณค่าหรือ คุณภาพ (Qualitative knowledge and its intelligence) ซึ่งไม่เป็นแค่การกระทำ (Making) แต่เป็นการสร้างสรรค์ (Creative) ศิลปะด้วย การแสดงออกทางเชาวน์ปัญญากับความ ชำนาญและเทคนิคเฉพาะตน

(John Dewey : 1958, Nathaniel Champlin and Francis T. villemain : 1966 – 1959.

Devid Ecker : 1959 – 66. Eugene F. Kaelin : 1968. Monroe C : Beardsley : 1958. George S.
Maccia. Elizabeth Steiner : 1977-82. Gene A. Mitler 1976-98. Trudy Miller Shiel : 1976. Per Osca
Johensen : 1978 Quoted by Sutthi, S. 2000, p. 264)

ตารางที่ 2.3 ตารางแสดงลักษณะองค์ความรู้เชิงศิลปะที่ใช้เชาวน์ปัญญาเป็นตัวเลือกได้หลากหลาย
ทาง (Multiple intelligence)

จากตารางข้างบนสามารถสรุปให้เห็นความแตกต่าง ระหว่างการวิจัยเชิงศิลปะกับการวิจัย
เชิงปริมาณทางวิทยาศาสตร์ได้ดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Method)	ระเบียบวิธีวิจัยทางศิลปะ (Artistic Method)
1. มีระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณกระบวนการทางวิทยาศาสตร์	1. มีระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและทฤษฎี (Method of quantitative or theoretical research)
2. ไม่ระบุว่าระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ (ถ้ามีเป็นเพียงการพิสูจน์ทดลองผลของการกระทำ)	2. มีระเบียบวิธีวิจัยทางปฏิบัติการ (Method of performative research)
3. ไม่ระบุว่าระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า (ถ้ามีเป็นเพียงแค่การพรรณนาถึงวัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยม)	3. มีระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า (Method of qualitative research)

ตารางที่ 2.4 ตารางแสดง ความแตกต่างระหว่างการวิจัยเชิงศิลปะกับการวิจัยเชิงปริมาณ ทางวิทยาศาสตร์

2.4 ความแตกต่างระสุนทรียภาพและสุนทรียศาสตร์

สุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับปรัชญาความงาม ที่อยู่ในโลกที่เป็นรูปแบบของการคิด (Conceptual philosophical) ให้ความสำคัญต่อคำถามและความหมาย (Questions of meaning) เป็นเป้าหมายหลักในการเรียนรู้สุนทรียศาสตร์ โดยมักจะใช้ภาษาเป็นตัวอธิบายสื่อสาร (Language and its communications) ได้ยึดหลักการโครงสร้างของเนื้อหาเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่เป็นความรู้แบบสากลในรูปแบบศิลปะสามัญทั่วไป มาอธิบายความหมายความซาบซึ้งโดยกระบวนการบอกเล่า บรรยาย อภิปราย ชักถาม และอื่นๆ อีกมาก ซึ่งนำมาเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ความซาบซึ้งโดยการฟังคำบรรยายแล้วพยายามสร้างห้องจินตนาการตามคำบอกเล่าที่อยู่ในโลกสมมติและอุดมคติในห้องเรียนเพียงเท่านั้น ซึ่งเป็นความรู้ทางอ้อม เพื่อนำความรู้นั้นมาสู่ความคิดเป็นเป้าหมายหลักในการเรียนรู้ ด้วยเทคนิคและความชำนาญในโลกความคิดเห็นทางปรัชญาสุนทรียศาสตร์มาวิเคราะห์พิจารณา มากไปกว่านั้นพยายามที่จะอธิบายแนวคิดที่ไม่มีความชัดเจนและยังมีความสับสนทางด้านภาษา (Confusions of language and concepts) นำเอากระแสดวงคิดนั้นมาอธิบายสื่อสารให้คนอื่นฟัง ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้จากการบอกเล่ายกตัวอย่าง ในลักษณะการท่องบ่นจากตำรา ผ่านการคิด จำ และนำไปสู่ความเข้าใจ (To understand) ทั้งหมดนี้วนอยู่รอบ

นอกและติดอยู่ในความคิดเชิงปรัชญา ทั้งหมดยังวนอยู่รอบนอกและติดอยู่ในความคิดเชิงปรัชญา (Louis Arnaud Reid, p. 165) ดังคำกล่าวต่อไปนี้

“สุนทรียศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของปรัชญาสุนทรียศาสตร์ ปรัชญายอมให้ความสำคัญเกี่ยวกับบรรดา คำถาม กับ ความหมาย โดยที่ปรัชญาสุนทรียศาสตร์จะทำการตรวจสอบความหมายของบรรดา คำศัพท์ และแนวคิดที่เราได้นำมาใช้กันในชั่วขณะที่เรากำลังพูดที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ เมื่อใดที่เรามีประสบการณ์กับศิลปะ หรือพูดเกี่ยวกับศิลปะ เราต้องสร้างหลายๆ สมมติฐานทั้งที่เราไม่เคยรู้สึกนึกถึงความสำคัญในกฎของมัน ปรัชญาสุนทรียศาสตร์จะขุดค้นสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาทำการวิเคราะห์ห้อย่างเป็นจริงเป็นจังและอย่างถี่ถ้วนพร้อมกับพยายามใช้ความคิด เพื่อนำบรรดาสิ่งที่สับสนดังกล่าวนี้มาเกี่ยวโยงกันด้วยเหตุผลฉะนั้นความจำเป็นของปรัชญาสุนทรียศาสตร์จึงมีความสำคัญในด้านการหาความแม่นยำด้วยเชิงการวิเคราะห์ ที่นำไปสู่การสร้างเชื่อถือด้วยแนวคิดที่สามารถทำให้เราได้มองเห็นด้วยความชัดเจนในความแตกต่างของบรรดาส่วนต่างๆ ที่อยู่ในวิสัยทัศน์ทางการคิดและนี่คือลักษณะสำหรับของปรัชญาสุนทรียศาสตร์” (สุชาติ สุทธิ, 2001. 2) (สุนทรียศาสตร์และสุนทรียภาพ. เอกสารประกอบการสืบค้นวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล) ที่มีดส่วกลางของมิติทางความคิด (Conceptual philosophical of study) และนั่นไม่ได้หมายถึงปรัชญาศิลปะ (Philosophy of art) แต่เป็นเพียงแนวคิดเป็นอุดมการณ์เป็นทฤษฎีในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เช่น ปรัชญาสุนทรียศาสตร์ของอินเดีย ปรัชญาสุนทรียศาสตร์ของกรีก จะไม่มีปรากฏในดนตรีหรือทัศนศิลป์ เป็นเป้าหมายหลักของจุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective of study)

สุนทรียภาพ (Aesthetic) เป็นประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ หรือ สุนทรียศาสตร์เชิงพฤติกรรม (Psychological aesthetic or aesthetic experience) ซึ่งมีวัตถุประสงค์การเรียนรู้จะต้องได้มาจาก ความซาบซึ้ง (To Appreciate) ใน หรือ กับประสบการณ์ในคุณค่าของสุนทรียภาพจากผลงานศิลปะหรือจากธรรมชาติ ด้วยการสัมผัสรู้โดยตรงกับคุณค่าสุนทรียวัตถุดังกล่าวด้วยตนเอง และเป็นของตนเอง เป็นการเฉพาะที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน และจะต้องเกี่ยวกับความรู้สึกทางการรับรู้ (Pertaining to the sense perception) ใช้การรับรู้เป็นตัวสื่อสาร (Perception and its communications) ซึ่งมีความหมายเป็นจริงจากปรากฏการณ์ทางการรับรู้ เป็นการเรียนรู้ตามสิทธิและตามอิสระเสรีภาพของศักยภาพเขavnปัญญาารสนิยมความโปรดปรานรักชอบของตนเอง ด้วยการมีประสบการณ์เชิงคุณค่าสัมผัสกระทบบรู้ได้จากสุนทรียวัตถุ ด้วยการรับรู้ที่เป็นประสบการณ์เชิงคุณค่าสู่การรู้แบบตรงที่เป็นความสนใจเฉพาะทาง เฉพาะบุคคล คุณค่าประสบการณ์หนึ่งนั้น ที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน จะเป็นคุณค่าทางศิลปะตรงเข้าสู่โลกความรู้สึก (Sensible world) มากกว่าความเข้าใจในรูปแบบของเหตุผลและไม่จำเป็นต้องอธิบายด้วยเหตุผลจากบุคคลใดๆ สิ่งที่กำลังกล่าวนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อประสาททางการเห็น หรือการได้ยินของเราได้สัมผัสกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่

ปรากฏ ซึ่งเป็นตัวรับที่จะทำปฏิกิริยากับเชาวน์ปัญญาที่เกิดจาก (Intelligible conception) กระแสความคิด ความจำ ความเข้าใจ จากตัวรู้ และถ้าตัวรู้นั้นไหลผ่านสมองออกมาเป็น ตัวถูกรู้ จะแสดงค่าในลักษณะของความเข้าใจสู่เส้นทางของเหตุผล แต่ถ้าทำปฏิกิริยากับเชาวน์ปัญญาทางความรู้สึก (Sensible) อย่างหนึ่งอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น กลายเป็นตัวรู้จากนั้นการสัมผัสกระทบรู้นั้นเพื่อซึมซาบผ่านความรู้สึก ตัวถูกรู้นั้นจะแสดงออกมามีลักษณะทางอารมณ์ (Sutthi, S. 2000, p.165) จึงจะเป็นประสบการณ์ตรง ทางสุนทรียภาพ (Direct aesthetic experience) มีหลักการทางประสบการณ์สุนทรียภาพ (The principles of aesthetic experience) ดังต่อไปนี้

1. สุนทรียวัตถุ (Aesthetic object) วัตถุที่มีค่าของสุนทรียภาพหรือความเป็นรสชาติ (Aesthetic values or flavor) มาจากสองแหล่งใหญ่ คือ จากวัตถุธรรมชาติ (Natural objects) และความงามเชิงศิลปะ (Artistic beauty) ที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-made) เป็นศิลปะวัตถุ (Art objects)
2. ตัวค่าสุนทรียภาพ หรือ ค่าของรส (Aesthetic values or flavor quintessence) เป็นเนื้อหาสาระสุนทรียภาพที่มีปรากฏอยู่ในสุนทรียภาพวัตถุ (From aesthetic objects) แต่ยังไม่ได้เกิดขึ้นในตัวคน
3. คุณค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic qualities) หรือ สุนทรียรส (Flavor qualities) เป็นตัวคุณค่าที่เกิดจากค่าของสุนทรียวัตถุที่ผ่านการรับรู้ มาทำปฏิกิริยาปลุกเร้าในลักษณะซาบซ่านจรค่า (Pervasive qualities) แผ่ซาบซ่านฟุ้งจรเกิดขึ้นในตัวคน เรียกว่าคุณค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic qualities) เป็นค่าที่มีคุณประโยชน์
4. ผู้มีสมรรถภาพ เพียงพอในการรับรู้คุณค่าของความสุนทรีย์ หรือ คุณค่าของรส (One's competent to the perceiving aesthetic qualities or tasting the flavor) คือ ผู้รู้จักค้นหาคุณค่าของความสุนทรีย์ และ ผู้รู้จักเลือกสรรคุณค่านั้นมาชื่นชมด้วยความรักชอบและซาบซึ่งได้ตามรสนิยมของตนเอง (Individual taste) เป็นจุดประสงค์และเป้าหมายหลักของการเรียนรู้ และงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นอีกองค์หนึ่งของความรู้ (Form of knowledge) และเท่าที่ผ่านมาระบบการศึกษาไทยยังไม่สามารถนำมาใช้ได้ เดิมเอาองค์ความรู้ทางศิลปะไปทาบกับเอาไว้ องค์ความรู้กับศาสตร์อื่น เช่น สังคมศาสตร์ การศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และอื่นๆ อีกมาก และแม้ในปัจจุบันยังหาฐานศาสตร์ที่แท้จริงของตนเองไม่พบ

การเรียนรู้ศิลปะในประเทศไทย เป็นการเรียนรู้จากวัฒนธรรมตะวันตกของพุทธพราหมณ์ (Buddahistic and Brahmanistic) ที่นำศิลปะทั้ง 3 อย่าง มาสร้างจากจินตนาการในโลกของอุดมคติ (Ideal world) เป็นเหตุการณ์หรือเรื่องที่สมมติ โดยใช้การคิดคำนวณทางจินตนาการ (Calculative imagination) มาสู่ความเป็นจริงที่สัมผัสได้ บนพื้นโลกทั้งศิลปะทางการเห็น (ทัศน

ศิลป์) ศิลปะทางการเคลื่อนไหว (ศิลปะการรำและการแสดง) โลกศิลปะทางเสียง (ศิลปะดนตรี) ด้วยทฤษฎีที่เป็นหลักการ ที่เหมือนจริงตามอุดมคติ ที่คิดตั้งเอาไว้เป็นเงื่อนไข ให้เหมือนด้วยอุดมการณ์ (Ideal likeness) หรือบางครั้งเรียกว่าเหมือนจริง (Similitude) เช่น จินตนาการศิลปะภาพลักษณ์ แสดงออกให้เกี่ยวกับเทพองค์หนึ่งที่มีท่าทางร้ายรำ ตามที่คิดจินตนาการไว้ รวมทั้งศิลปะดนตรีที่ร้อยเรียงประกอบกันขึ้นมา ทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้ ไม่แสดงออกมาจากความเป็นจริงในชีวิตตามธรรมชาติ (Natural realities) ดังเห็นได้ชัดจากการแสดงละคร โขน หรือรามเกียรติ์ ซึ่งเป็นเพียงรูปแบบศิลปะสัญลักษณ์ (Symbolic arts) ที่ได้จากการคิดคำนวณทางจินตนาการ ทฤษฎีการเรียนรู้ศิลปะของพราหมณ์ และพุทธเกิดจากความรู้สามัญ (Knowledge of universal) ผ่านการสร้างสรรค์จากความคิดทางสมอง ซึ่งนักทฤษฎีการเรียนรู้เชิงตรรกวิทยาได้วิเคราะห์เบื้องหลังการเรียนรู้ของพุทธไว้ชัดเจนดังนี้

“ข้อสอดคล้องทางทฤษฎีการเรียนรู้ของพุทธเกิดจากความไหวเວของความรูสึก (ความรู้สึกรู้จากการหยั่งรู้) นั้น ตามหลังทันทีทันใดด้วยความรู้สึกรู้ทางสมอง (การหยั่งรู้จากความเข้าใจ) สู่ความไหวเວขั้นที่สามด้วยพุทธปัญญากระตุ้นความทรงจำจากนั้น ความรูสึกจะจางหายไป เขว่นปัญญาจะสร้างภาพลักษณ์ นามธรรมขึ้นมาแทนที่ด้วยกฎของมันเอง” (Sutthi, S. Quoted from Stcherbatsky's analysis, 1969. p. 253)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของพราหมณ์ผสมพุทธดังกล่าว เป็นการนำสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นจากโลกของจินตนาการ นำมาแสดงออกให้เห็นได้บนพื้นโลกในชีวิตจริงประจำวันของไทย แต่นั่นเป็นลักษณะของโลกสมมติจากการคิดฝันคำนวณทางจินตนาการ ซึ่งจริงๆ แล้วทางตะวันตกก็ใช้จินตนาการเช่นเดียวกัน แต่มาจากความเป็นจริงที่สัมผัสได้บนพื้นโลกและมีความหมายแตกต่างกัน ดังมีผู้วิเคราะห์เห็นดังนี้

“จินตนาการที่แท้จริงแล้วแฝงเร้นอยู่ในชื่ออื่น คือความบริสุทธิ์ของพลังที่สุดใส่ลึกซึ้งใน ความสมบูรณ์ของจิต อันขัดแย้งในตนเองจากความปีติเลิกลอยของอารมณ์” (Wordsworth, quoted by Steiner. E, and paraphrases by Sutthi, S. 1981 : p. 1)

2.5 ประสบการณ์ตรงสุนทรียภาพ (Direct Aesthetic Experience)

การรู้เชิงคุณค่า (Qualitative knowing) การรู้ในคุณค่าอันขจร (Knowing of pervasive quality) แล้วยังมีการรู้เชิงปฏิบัติการ (Performative knowing) ซึ่งเป็นการรู้เชิงวิธีการ (Knowing of

methods) เราแต่ละคนคือส่วนหนึ่งของความเป็นจริง ความเป็นจริง (Apart of reality) สิ่งที่เป็นจริง
 สัจจริง (Truth) ในสมองและข้อเท็จจริง (Fact) ข้อมูลจากการบันทึกซึ่งเป็นการกระทบรู้
 (Transaction) ถ้าเป็นการกระทบรู้ในศิลปะดนตรี ศิลปการแสดง และทัศนศิลป์ หมายถึง กระบวน
 การที่เกิดจากการกระทบต่อกันเป็นลูกโซ่ ตัวรับรู้ (Perception) สู้ตัวรู้ (Perceptual knowing) และ
 ตัวรู้คือ คุณค่าทางการรับรู้ (Perceptual quality)

อันเกิดจาก การรับรู้ เกิดจากความเข้าใจสังเกตสัมผัสกระทบรู้ (Comprehensiveness)
 ความเป็นจริง ของกิริยาภายนอกที่เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น แล้วนำ
 เข้าสู่ประสบการณ์ทางการรับรู้ (Perception phenomena) จากโลกของความเป็นจริงตามธรรมชาติ
 และศิลปะมนุษย์สร้างขึ้นมาเป็นประสบการณ์สุนทรียภาพหนึ่งนั้น ขึ้นอยู่กับสมรรถภาพ สติภาพ
 เขาวนปัญญา และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ในการรับรู้คุณค่าทางศิลปะหนึ่งนั้นจะได้มากน้อย
 หรือตื่นลึกเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ตรงต่อสุนทรียภาพ และก็ต่อเมื่อในขณะที่ปะทะเผชิญ
 หน้าที่อยู่กับคุณค่าสุนทรียวัตถุหนึ่งๆ เท่านั้น ดังลักษณะคุณค่าประสบการณ์สุนทรียภาพดังต่อไปนี้

**“ประสบการณ์ที่นำไปสู่สุนทรียภาพอันสมบูรณ์นั้น เมื่อความตั้งใจของเรา รวมจุดได้คม
 ชัด สู่ความเป็นเฉพาะของสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าต่อมาเมื่อเรารู้สึกตัวว่าสิ่งนี้ดำรงอยู่ไม่เหมือนใครใน
 สภาพของมันเอง ความรู้สึกตระหนักที่มีต่อมันจะต่อเนื่องอย่างไม่ขาดสายค่อยๆ ปรากฏขึ้นจากความ
 สลัวลงในห้วงประสบการณ์ เราถอดเอาส่วนที่เป็นเฉพาะออกจากเป็นธรรมดา ซึ่งมักเป็นอุดมคติ
 ที่อยู่ก่อนด้วยความเคยชิน จากการรับรู้แล้วคิดและปฏิบัติตนคอยเป็นตัวปกปิด แต่ให้เราจับเอา
 ความสนใจอยู่กับสิ่งที่มันบอกเราด้วยตัวมันเอง แทนการลำดับชั้นของเหตุผล หรือสร้างสันนิษฐาน
 ที่สร้างขึ้นมาจากสิ่งนั้น (Jenkins, I. 1981, p. 109)**

ประสบการณ์สุนทรียภาพทางเสียงในรูปแบบดนตรีของ J.S. Bach

**“ลักษณะการเคลื่อนจากความเบาด้วยมวลเล็กๆ ของเสียงไปสู่ความหนักหน่วงด้วยมวล
 มหึมาของกลุ่มเสียง หรือจากความเรียบง่ายสู่ความสลับซับซ้อน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปสู่
 การเปรียบเทียบและค้นคว้าด้วยตนเอง อีกทั้งเขาสามารถนำไปปฏิบัติทดลองตามที่ออกแบบไว้ได้
 ด้วยตนเอง”² (Charles Fowler, Quoted by Sutthi, S. 2000, p. 15)**

ประสบการณ์สุนทรียภาพการตัดสินใจคุณค่าทางเสียงที่ได้จากการสัมผัสจริงใน
 ขณะที่รับรสสุนทรียภาพกล่าวดังนี้

**“เมื่อใดเราฟังบทร้องอันวังเวงทยอยเหวี่ยงคลอเคล้าด้วยเสียงขลุ่ย ท่วงทำนองโบราณของ
 ชาวอเมริกันอินเดียน เสียงเหล่านั้นปลุกเร้าวิญญาณของเผ่าพันธุ์ด้วยการเดินร่ำของชาวอินเดียนที่
 ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน เมื่อใดเราผ่านประสบการณ์ของการกระทำกับวัฒนธรรมของเขา**

เหล่านั้น เราเรียนรู้ได้ว่า มีบ่อยครั้งมีผู้คนเผ่าพันธุ์ดั้งเดิมอเมริกันกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งทำให้ตนเองลดความเข้มข้นด้วยการพัฒนาจากการลอกเลียนสิ่งดั้งเดิมมาใช้เป็นกฎตายตัว” (Charles Fowler, Quoted by Sutthi, S. 2000, p. 17)

ประสบการณ์ความสุนทรีภาพอันหลากหลาย เป็นประสบการณ์ของความสุนทรียะที่มีคุณค่าฝังขจรในจิตความรู้สึกโดยการเผชิญหน้าสัมผัสกระทบรู้โดยตรงกับสถานการณ์จริงๆ กับวัตถุสุนทรีหนึ่งๆ เท่านั้น จึงจะมีผลนำมาสู่การซาบซึ้ง (To appreciative) อันแท้จริงได้

แต่ในขณะนี้ปัจจุบันนี้ความรู้ที่ได้มาจากการประสบการณ์การเรียนรู้ในลักษณะความรู้ในเชิงปริมาณแบบวิชาสามัญทั่วไป ที่มุ่งเน้นเพียงแค่ การคิด การจำ ความเข้าใจ การท่องบ่นจากตำรา โดยการบอกเล่าหรืออธิบายความหมายให้บุคคลอื่นเข้าใจกับสุนทรีวัตถุหนึ่งนั้นๆ แต่โดยเนื้อแท้ความเป็นสัจจริงของประสบการณ์สุนทรีภาพ เป็นโครงสร้างเชิงคุณค่าที่มีหน้าตาเป็นลักษณะฝังขจรค่าอันอบอวล มาจากกระทบให้ไหวรู้สึกโดยปราศจากสิ่งใดๆ มาขวางกั้น (ความเข้าใจจากคำและความหมาย) ด้วยความไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน (Uniqueness) ของแต่ละบุคคล (Individual) เป็นสุนทรีภาพเชิงพฤติกรรมหรือประสบการณ์ตรงทางสุนทรีภาพ อันเป็นลักษณะของการเกิดขึ้นมาได้โดย ผู้มีสมรรถนะภาพเพียงพอที่มีรสนิยม หรือความรักชอบเฉพาะของตนเอง ไม่สามารถอธิบายหรือบอกเล่าและหยิบยืมกันได้ อีกทั้งไม่สามารถวัดคุณค่าประสบการณ์ความสุนทรีหนึ่งนั้นจากการพิสูจน์ทดลอง วิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือ การเรียนรู้เชิงปริมาณแบบวิชาสามัญทั่วไปได้ หากผ่านภาษาเป็นตัวแปรในการสื่อสารเข้าสู่พุทธิปัญญาทางความคิด เรียกว่า (Cognitive intelligence) หรือพิสูจน์ได้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ดังที่ นักปรัชญาอเมริกัน John Dewey ได้กล่าวไว้อย่างคมชัดว่า

“ประสบการณ์เชิงสุนทรีภาพยังเชื่อถือไม่ได้ว่า กำเนิดและขยายจากแนวคิดของมันเอง ด้วยการแปลความหมายจากศิลปะ บรรดาที่กล่าวนี้ ต่างก็เสริมแต่งคททอดกันมาแบบสำเร็จรูปจากระบบความคิดที่อยู่รอบนอกกรอบของการเกี่ยวข้องกับศิลปะ ” (Dewey, J., 1985 Paraphased by Sutthi, S., 1999. p. 117)

แต่คุณค่าสุนทรีภาพสามารถวัดและประเมินผลด้วย การวัดผลจากประสบการณ์ทางคุณค่าโดยการพิสูจน์ในเชิงตรรก (Logical order) เท่านั้น ซึ่งเป็นองค์ความรู้เชิงคุณค่าที่มีการแสดงออกมาว่าเป็นการรับรู้ด้วยกิริยาของการกระทำ (Actual knowing) คือความรู้ที่ต้องผ่านการแสดงออกมาให้เห็นประจักษ์จริงๆ ที่บุคคลสามารถบ่งชี้ให้เห็นด้วยเชิงอนุมาน (Conjecture) พร้อมด้วยการยืนยัน (Opinion) ขณะที่รับรู้และเผชิญหน้าอยู่ในสถานะหนึ่ง ๆ เป็นการสัมผัสรู้ที่มีการบ่งชี้ให้เห็นได้ด้วยกิริยาทำทางของการแสดงออกถึงการรู้ (Ostensible knowing) ที่เป็นของแต่ละบุคคลไม่สามารถ

หยิบยืมอธิบายให้เข้าใจแทนกันได้ เป็นสถานภาพของความเชื่อในโลกของความรู้สึก จากการสัมผัส (Sensible world) มากกว่าโลกของความเข้าใจในเหตุผล (Intelligible world)

โดยลักษณะทั่วไปสถานภาพของความเชื่อในโลกของความรู้สึกจากการสัมผัสนั้น ไม่ใช่สิ่งที่เชื่อถือไม่ได้หรือไร้ความหมาย หากแต่ความเชื่อจะเชื่อตามประสบการณ์เรียนรู้ หรือสิ่งที่ตนเองได้ร่ำเรียนศึกษามาเป็นประสบการณ์ ดังจะแยกตามทักษะของอภิปรัชญาและญาณวิทยา (Metaphysics and Epistemology)

2.6 ความเชื่อ ในมิติของอภิปรัชญาและญาณวิทยา

ความเชื่อเป็นปรากฏการณ์ความคิดทางจิตของมนุษย์ อันเกิดจากสาเหตุความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากเข้าใจ (Curiosity) มีรากฐานกำเนิดจากสัญชาตญาณดั้งเดิม ที่ติดตัวและเป็นประสบการณ์ที่เกิดจากการรับสัมผัสจากวัฒนธรรม ความเชื่อสภาพแวดล้อมของแต่ละกลุ่มมนุษย์นั้นๆ นับตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นลักษณะการเรียนรู้ เล่าเรียน และประสบการณ์ ดังคำกล่าวของ สุวัฒน์ จันทรจำนง (2540 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า

“การเล่าเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มนุษย์ได้เรียนรู้ ได้เห็น ได้สัมผัส และได้ทดลองปฏิบัติเพื่อที่จะโยงประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปสู่การคิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล ประเทศที่เจริญย่อมประกอบด้วยทรัพยากรมนุษย์ที่คิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล ประเทศที่เจริญย่อมประกอบด้วยทรัพยากรมนุษย์ที่รู้จักใช้ความคิดด้วยปัญญาที่จะนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ ความเชื่ออย่างมีเหตุผล”

ดังนั้นความเชื่อของมนุษย์มีความแตกต่างกันไป ตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคลว่าจะมีมิติ ความเชื่อลักษณะใด ไม่ว่าจะเป็นเชื่อด้วยความมกมาย เชื่อด้วยอารมณ์ความรู้สึก เชื่อ ศรัทธาที่ไม่ก่อให้เกิดปัญญาโดยทั่วๆ ไป ความเชื่อในมิติของอภิปรัชญาและญาณวิทยา (Philosophy and Epistemology) ได้แบ่งความเชื่อของกลุ่มชนในแต่ละวัฒนธรรมได้ 3 ลักษณะ คือ

1. **ความเชื่อใน** (Believe in) ความหลากหลายของความเชื่อใน คือ ความเชื่อ ศรัทธา (Faith) เชื่อในสิ่งที่ไม่ได้พิสูจน์หรือเชื่อในสิ่งที่เป็นไปได้ ศรัทธาแบบมกมาย (Blind Faith)
2. **เชื่อนั้น** (Believe that) เป็นความเชื่อที่ทดสอบได้จากความเป็นจริง (Real) ที่ปรากฏหรือเป็นความจริง (True) ตามเหตุผลหรือข้อเท็จจริง (Fact)

3. **เชื่อกันหนึ่งนั้น** (Believe that one) มีคุณค่าพิเศษ ซึ่งไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน (Uniqueness) (H.H. Price, 1960 elicited by. Sutthi, S. 2000, p. 251)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยยึดถือเอาความเชื่อแบบ **เชื่อกันหนึ่งนั้น** (Believe that one) ที่มีคุณค่าพิเศษ ไม่เหมือนใคร และไม่มีใครเหมือนของประชากรข้อมูลที่จะทำการเจาะค้นหาเหตุผลประสพการณ์ คุณค่าของสุนทรียภาพทางเสียงดนตรีซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ได้จากความบริสุทธิ์อันเปลือยเปล่าของแต่ละบุคคล ที่เกิดคุณค่าสุนทรียภาพปราศจากคุณค่าอื่นใดมาเจือปน โดยใช้ระบบในการเจาะหาเหตุผลทางคุณค่าและการพิสูจน์ได้ในเชิงตรรก (Logical order) ได้มีรูปแบบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่มีมาตรฐานของความรู้เชิงคุณค่าทางประสบการณ์สุนทรียภาพตามแบบของการศึกษาศิลปะวิทยา (Art Educology) เรียกว่า การรู้หนึ่งนั้น Knowing that one ได้นำมาเป็นเครื่องมือในการพิสูจน์หาคุณค่าสุนทรียภาพ

2.7 เครื่องมือการพิสูจน์คุณค่าจากการสืบสวนสอบสวนสามระดับ

ระบบเครื่องมือที่มีระเบียบขั้นตอนในการวัดหาคุณค่าความซาบซึ้งสุนทรียะจากประชากรบุคคลข้อมูล เป็นเครื่องมือที่วัดและแปลค่าจากพฤติกรรมที่ได้จากการกระทำในขณะลักษณะที่มีประสบการณ์ปะทะเผชิญหน้ากับสุนทรียวัตถุในช่วงขณะนั้นเท่านั้น จึงจะสามารถทราบได้จริง ประจักษ์ชัดต่อหน้าต่อตาต่อหูว่า คุณค่าที่ได้จากการใช้ระบบเครื่องมือ การพิสูจน์หาคุณค่าความซาบซึ้งของประชากรบุคคลข้อมูลว่าอยู่ระดับต้นลึก มากน้อยลำดับใด ซึ่งบรรดาคุณค่าเหล่านั้นจะแสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนและชี้ชัดถึงความซาบซึ้งที่แท้จริงว่าเป็นความซาบซึ้งลักษณะใด จุดไหน และเพราะอะไร โดยข้อมูลได้จากประชากรบุคคลข้อมูล เป็นของแต่ละบุคคลเองไม่เกี่ยวข้องกับใคร

ลำดับเครื่องมือในการพิสูจน์คุณค่าจากการสืบสวนสอบสวนจะแบ่งออกได้ 3 ลำดับในการสืบสวนสอบสวนหาคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี ดังต่อไปนี้

1. Basic level : Recognitive knowing

การพิสูจน์สืบสวนสอบสวนขั้นต้น : การรำลึกคุณค่าสุนทรียภาพดนตรี

2. Intermediate Level : Acquaintive knowing การพิสูจน์สืบสวนสอบสวนขั้นกลาง : การรู้จากการคุ้นเคยสุนทรียภาพดนตรี

3. Advanced Level : Appreciative knowing

การพิสูจน์สืบสวนสอบสวนในขั้นลึก : การรู้จากความซาบซึ้งสุนทรียภาพดนตรี

จากระบบความรู้เชิงคุณค่าสามารถพิสูจน์ทดสอบคุณค่าได้ด้วยเชิงตรรก (Logical order) นำมาเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณค่าผลงานศิลปะ (Qualitative research in arts) ดนตรีที่กล่าวนี้ เป็นกรณีเฉพาะดนตรีร่วมสมัยที่เป็นการผสมผสานวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกออกกับตะวันตก

2.8 ทฤษฎีสำหรับการวิจัย

ทฤษฎีสำหรับการวิจัยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

2.8.1 ทฤษฎีคำถามเชิงตรรก

2.8.2 เกณฑ์การประเมินค่าสุนทรียภาพ (Evaluative judgments)

2.8.1 ทฤษฎีคำถามเชิงตรรก

เครื่องมือสำหรับการวิจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับงานวิจัยเชิงศิลปะ โดยการพิสูจน์ในเชิงตรรก (Logical order) ผลที่ได้จะมีเพียงคุณค่ามาก-น้อยเพียงเท่านั้น จะไม่สามารถนำมาแปรค่าให้เป็นตัวเลขในเชิงสถิติ (Statistic order) ได้ในเชิงปริมาณแบบสากล (Universal quantifier) แต่ก็มีลักษณะความแตกต่างจากวิจัยเชิงคุณค่า (Qualitative) ที่มีแพร่หลายในระบบการศึกษาไทยเช่นกัน ดังกล่าวต่อไปนี้

“ มีวิธีวิจัยอันหลากหลายที่เรียกว่า “เชิงคุณค่า” นั้นจริงๆ ไม่ใช่ เชิงคุณค่าแต่ต่างก็เป็นเชิงทฤษฎี (Theoretical) ตัวอย่างเช่นวิธีการเชิงทฤษฎีที่เรียกว่า “เชิงคุณค่า” ซึ่งมีผลจากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมดังเช่น การแสดงลักษณะของการวิจัยออกมาด้วยระยะเวลาหาความเข้มข้นด้วยผลกระทบจากสังคมระหว่างผู้วิจัย กับหลายสิ่งที่ถูกวิจัย ตามสภาวะแวดล้อมช่วงระยะเวลาที่กล่าวเป็นข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏง่ายในการจัดเก็บให้เป็นระบบนี้คือหนึ่งในสองส่วนใหญ่ใจความเมื่อ บอทดัน (Bogdon) และเทเลอร์ (Taylor) นำมาใช้เรียกว่า “ระบบวิธีเชิงคุณค่า” (Qualitative method) แต่กว่านั้น มันเป็นกระบวนการวิจัยที่เกิดจากข้อมูลแบบพรรณนา จากข้อมูลข้อเขียนของผู้คน หรือคำพูดต่างๆ ที่สามารถสังเกตและเก็บเกี่ยวได้จากพฤติกรรมของคนผู้สังเกตหมายทั่วไวกับตัวที่เป็นสาระ” (สุชาติ สุทธิ, 2001. 36) (สุนทรียศาสตร์และสุนทรียภาพศึกษา. เอกสารประกอบการค้นคว้าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ต่างก็เรียกผิดพลาดว่า เชิงคุณภาพ (Qualitative) ในระบบแวดวงวิชาการไทย เพราะนั่นเป็นระเบียบวิธีเชิงปริมาณ ซึ่งมีความแตกต่างกับเชิงคุณค่าคนละมิติ

อย่างสิ้นเชิงและตัวอย่างที่ได้ยกมากล่าวก็เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพอีกลักษณะหนึ่ง แต่การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดถือระบบระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า ในลักษณะขั้นตอนการวิจัยแบบสืบสวนสอบสวนทางคุณค่าสุนทรียภาพแบ่งออกได้ 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 : ขั้นปฏิบัติการ การรู้เชิงคุณค่าจากการรำลึก (Recognitive knowing)

เป็นคุณค่าที่สุนทรียภาพที่ได้จากการรำลึก เหตุผลอีกประการหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องทำความเข้าใจก่อนนำเครื่องการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพ กับความเข้าใจในเงื่อนไขเชิงศาสตร์ด้านญาณวิทยาที่ว่าด้วยเรื่องการกำเนิดลักษณะและความถูกต้องแห่งความรู้การหยั่งรู้ที่มาของความรู้ (Epistemology or theory of knowledge) และตรรกศาสตร์ ที่ว่าด้วยระบบหรือการกำหนดระบบระเบียบวิธีคิด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

โดยทั่วๆ ไปความเชื่อมีหลากหลายลักษณะวิธีความเชื่อ ณ ที่นี้ผู้วิจัยขอจำแนกความเชื่อทางด้านญาณวิทยาเรียกว่า หนึ่งนั้น (That one) มี 3 ลักษณะดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงขอกล่าวถึง ความเชื่อ หนึ่งนั้น (Believe that one) ถ้าไม่เป็นเหตุผลหรือ ความสัจจริงก็เป็นสิ่งที่ไม่เหมือนใคร (Believe that one : either reason on truth or uniqueness) เพื่อต้องการความแน่นอนชัดเจนในการให้คำตอบจากการถามคำถามจากบุคคลข้อมูลและต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังนี้

: ถ้าและเพียงถ้า (Iff : if and only if) หมายถึง เงื่อนไขหรือสถานการณ์ (Condition) ในขณะหนึ่งนั้น เพราะธรรมชาติของการรับรู้และความรู้สึกละไม่คงที่ (Non-Stable) เสมอไปเพราะเป็นตามปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนไป (Appearance change) จากสิ่งหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง (Being & non-Being) ดังนั้นการรู้เชิงคุณค่าจะเกิดหรือไม่เกิด หรือไม่เกิดนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการเปลี่ยนและไม่เปลี่ยนคุณค่าในสภาวะการชั่วขณะเผชิญหน้าอยู่กับการรับรู้กับสภาวะการณั้นเพียงเท่านั้น

: เงื่อนไขที่ 1 : ค่าการรับรู้ใดที่บุคคลให้ข้อมูล ผู้นั้นจะต้องเชื่อว่าค่าเกิดจากการรับรู้ที่จริง

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลสามารถตัดสินใจโดยตนเองในสิ่งที่เชื่อนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือกค่า (Values) ได้ด้วยตนเองว่าเป็นค่าที่ไม่เหมือนค่าอื่นใดในจุดใดหรือกลับกัน ค่าอื่นใดก็ไม่เหมือนค่าที่ตนเองเลือกได้ ค่าที่กล่าวคือ ค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic Values)

: เงื่อนไขที่ 4 : ค่านั้นเป็นค่าที่พิเศษไม่เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในสภาวะการณั้นก็จะกลายเป็นค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic quality) สำหรับตน

: เงื่อนไขที่ 5 : ค่าสุนทรียภาพ คือ ค่า ตัวที่ถูกรู้ หมายถึง การรับรู้ที่เกิดจากความสำนึกหรือรำลึกได้จากการได้ยิน หรือจากความทรงจำด้วยเขว่นปัญญาทางสมอง (Sensible & Intelligible Recognitions)

ดังนั้นเมื่อบุคคลข้อมูลสามารถตอบคำถามผ่าน เงื่อนไขข้อทดสอบจาก 1-5 ในระดับขั้น
 Recognitive Knowing) แล้วแสดงคุณค่าที่ตนเองรักชอบออกมาว่า รัก ชอบ สนุกเพลิดเพลิน
 ใด หรือเพลงใด

: แล้วทำการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยวิธีการสลับ (Aesthetic objects) (จากเทปบันทึก
 เสียงที่เตรียมเอาไว้อีกชุดหนึ่ง) ดังนั้นถ้าหากว่า บุคคลข้อมูลยังสามารถชี้ชัดได้ว่า เพลงดนตรีที่ตน
 เองเลือกได้แม่นยำเพียงหนึ่งเดียวให้เก็บข้อมูลเชิงคุณค่ามาบันทึกเอาไว้ เพื่อนำมาขยายลงลึกใน
 ระดับขั้นต่อไป.

ระดับที่ 2 : ขั้นปฏิบัติการ การรู้คุณค่าจากการคุ้นเคย (Acquaintive knowing)
 เป็นลำดับขั้นที่เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลแต่ละบุคคลได้ชื่นชอบในสุนทรียวัตถุที่ตนเองชอบอย่าง
 อิ่มเอิบกับคุณค่าสุนทรียภาพที่ตอบมีความสำนึกคุณค่านั้นให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ ในลักษณะรูป
 แบบองค์ประกอบหรือทฤษฎีทางด้านศิลปะ บริเวณว่าง รูปแบบ และคุณค่าของการแสดงออกจาก
 สุนทรียวัตถุนำมาผ่านกระบวนการดังต่อไปนี้

สถานะของการรู้ : บุคคลข้อมูลมีความคุ้นเคยหรือประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่ง
 นั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลเชื่อในคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูล สามารถตัดสินใจมีความเชื่อในคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูล มีประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลมีความสนิทสนมหรือคุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 5 : บุคคลข้อมูลรำลึกคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 6 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือก บริเวณว่าง รูปแบบ คุณค่าหนึ่งนั้นว่ามีความ
 สัมพันธ์กับคุณค่าของการแสดงออกเป็นเฉพาะ

: เงื่อนไขที่ 7 : คุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น เป็นคุณค่าที่มีความพิเศษไม่มีคำใดมาเทียบ
 ได้และควรเปิดโอกาสให้กับบุคคลข้อมูลได้ใช้เวลาสร้างความคุ้นเคยให้มากที่สุด

: ถ้าบุคคลข้อมูล สามารถสร้างความคุ้นเคยกับประสบการณ์สุนทรียภาพในผลงานศิลปะ
 ดนตรี โดยสามารถนำบริเวณว่าง รูปแบบ และคุณค่าแสดงออกได้ ลงสู่มูลฐานและหลักการศิลปะ
 ดนตรี โดยอาการลักษณะของการเล่าเรื่องต่างๆ นานา ที่กินใจหรือประทับใจ ดนตรีบรรเลงที่เรียบ
 เรียงเสียงประสานค่าจากตัวเสียง ซึ่งให้คุณค่าเชิงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเสียงก่อให้เกิดความรู้
 ลึกลักษณะต่างๆ หรือคุณค่าทางอารมณ์แทบควบคุมตัวเองไม่ได้ ต้องปล่อยให้เป็นไปตามความรู้สึก
 และอารมณ์นั้นโดยไม่รู้ตัว (Transcendent) ดังนั้นเนื้อหาสาระของเพลงที่ทำทลายอารมณ์ให้ดื่มด่ำ
 หรือ ครึกครื้นเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลข้อมูลจากที่นั่งอยู่เฉยๆ แล้วไปร่วมวงเต้นกับความมันทาง

อารมณ์ก็เป็นความสุนทรีย์ที่เป็นไปโดยไม่รู้สีกตัว หรือสามารถนำเข้าสู่ความรู้สึกทางการฟัง (Sense of hearing) แยกรายละเอียด ทำนองก็จะได้ คุณค่าเฉพาะแต่ละอย่างจากการฟังได้ ยิ่งมีความรู้ลึกซึ้งในความละเอียดอ่อนทางประสบการณ์สุนทรีย์ภาพทางเสียงได้มากยิ่งขึ้น

ดังนั้นเมื่อขยายประสบการณ์คุณค่าสุนทรีย์ภาพแล้วให้นำมาผ่านการพิสูจน์เงื่อนไขข้อที่ 6-7 จะทำให้บุคคลข้อมูลได้คุณค่าสุนทรีย์ภาพมากยิ่งขึ้น

ระดับที่ 3 : ขั้นปฏิบัติการรู้คุณค่าจากการซาบซึ้ง (Appreciative knowing)

เป็นคุณค่าที่สุนทรีย์ภาพได้จากการซาบซึ้ง ในระดับขั้นสุดท้ายเป็นที่บุคคลข้อมูลแสดงออกเห็นถึงการซาบซึ้งที่มีผลจากสุนทรีย์วัตถุ (เพลง) ที่ทำทลายอารมณ์ที่ตื้นตื้นหรือครึกครื้นเครงคะนองเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลข้อมูลจากนั่งอยู่ต้องแสดงอาการกระดิกเท้าไปตามจังหวะหรือโยกศีรษะไปตามท่วงทำนองของเพลงมันในอารมณ์อันเกิดจากความสุนทรีย์ที่เป็นไปโดยไม่รู้สีกตัว หรือนำเข้าสู่ความรู้สึกกระทบสัมผัสได้จากการฟัง (Sense of hearing) สามารถแยกละเอียดของแต่ละเสียง ทำนองได้ ก็จะได้ คุณค่าเฉพาะแต่ละอย่างจากการฟัง ยิ่งมีความรู้ลึกซึ้งในความละเอียดอ่อนทางประสบการณ์สุนทรีย์ภาพทางเสียงที่ได้ย่อมมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้จะต้องมีการขยายประสบการณ์เชิงคุณค่าสุนทรีย์ภาพตามรสนิยมเป็นการเฉพาะตน โดยนำมาผ่านองค์ประกอบทางด้านศิลปะดนตรี บริเวณว่าง รูปแบบและคุณค่าการแสดงออก ตลอดจนผ่านทฤษฎีและคุณค่าเชิงเกณฑ์ ซึ่งศิลปะดนตรีมีสาระเนื้อหาและรูปแบบมากมายที่นำมาเทียบคุณค่าได้ เชิงพรรณนา ดังนั้นขั้นตอนการนำเข้าสู่สุนทรีย์ภาพในระดับขั้นซาบซึ้ง จะถือเสมือนเป็นขั้นตอนการพิสูจน์ทดสอบ หรือวัดคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลข้อมูลจะเบ็ดเสร็จในตัว ดังนั้นขอบข่ายของการรู้ที่ได้จาก ระดับความซาบซึ้ง ความปิติยินดีในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่เกิดขึ้นในตนเองต้องนำมาผ่านการพิสูจน์ดังต่อไปนี้

: สภาวะของการรู้ : บุคคลข้อมูลมีความซาบซึ้งในคุณค่าหนึ่งนั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลมีความเชื่อในค่าหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลตัดสินใจความเชื่อในค่าหนึ่งนั้นได้

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับค่าหนึ่งนั้นมาแล้ว

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลสามารถสามารถเลือกข้อมูล หรือมูลฐาน ที่ให้คุณค่าหลายค่าซึ่งมีความสัมพันธ์หรือลงตัวกับการแสดงออกแต่ละจุดซึ่งทำให้เกิดคุณค่าหนึ่งนั้นขึ้นมา

: เงื่อนไขที่ 5 : คุณค่าหนึ่งนั้น ชี้ชัดได้ว่า มีความเป็นพิเศษไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่มีค่าอื่นใดมาเทียบได้ (Maccia & Steiner) (Issued of XVth world Congress, Verna Bulgaria 1973) (สุชาติ สุทธิ, 2544. 230)

2.8.2 เกณฑ์การประเมินค่าสุนทรียภาพ

การประเมินค่าสุนทรียภาพได้จากแม่บทที่มีแผนจากทฤษฎีศิลปวิทยา สมบูรณ์ด้วย ทฤษฎี เกณฑ์ กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนกระทั่งองค์ความรู้ระเบียบวิธีวิจัยตามครรลองของวิชาชีพศิลปะโดยตรง การประเมินและตัดสินการตัดสินจะยึดถือ การตัดสินคุณค่าความสุนทรีย์ (Aesthetic judgment) ที่เกิดจากการประสานกับค่าบริสุทธิ์ในตัวคน (Eternalized values) โดยบุคคล ข้อมูลจะแสดงเป็นกิริยาออกมาให้เห็นและรับรู้ได้ในลักษณะของการบ่งชี้แสดงออกหรือสาธิตให้ดูว่ารู้ในจุดใด มาก-น้อย ดังนั้นการประเมินจะไม่นำคำตอบที่ได้ของแต่ละบุคคลมาเปรียบเทียบกับกัน ดังกล่าวต่อไปนี้

“ การประเมิน เป็นการวัดจากตัวบุคคลแต่ละปัจเจกบุคคลไม่ต้องนำมาประเมินเปรียบเทียบกับผู้อื่นเพราะค่าที่ได้ผ่านระบบที่เปิดเสรีอยู่ในตัวเองสมบูรณ์” (สุชาติ สุทธิ, 2000. 238) ซึ่งมีความแตกต่างจากระเบียบวิธีการประเมินตัดสินค่าเชิงปริมาณที่ยึดถือตัวเลขทางสถิติ ดังนั้นการตัดสินและประเมินผู้วิจัยยึดรูปแบบการรับรู้ฐานศาสตร์ระเบียบวิธีการวิจัย พิสูจน์หาคุณค่าตามระบบของตรรกและการลำดับของคุณค่าขึ้นการรำลึก การคุ้นเคย และการซาบซึ้ง จะนำมาวัดและประเมินในลักษณะของการตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพ ตามกระบวนการ เกณฑ์ของการวิจัยเชิงคุณค่าดังต่อไปนี้

2.8.2.1 เกณฑ์การประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในขั้นรำลึก

ระดับได้ค่ามากที่สุด : ผ่านการพิสูจน์หาคุณค่าหนึ่งนั้น ตามความรักชอบที่บุคคล ข้อมูลเลือกด้วยตนเอง ได้อย่าง ถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ระดับได้ค่ามาก : ผ่านการพิสูจน์หาคุณค่านั้น ได้ตามความรักชอบที่บุคคล ข้อมูลเลือกด้วยตนเองได้ เช่น เดียวกันแต่ไม่แน่ชัดและเกินกว่าค่าเดียว

ระดับได้ค่าปานกลาง : ผ่านการพิสูจน์การหาคุณค่านั้น ๆ ได้ตามความรักชอบที่บุคคล ข้อมูลเลือกด้วยตนเองได้ค่าใกล้เคียงกับเป็นกลุ่มค่าตามลำดับได้

ระดับได้ค่าน้อย : ผ่านการพิสูจน์การหาคุณค่านั้นๆ ได้ตามความรักชอบแล้วเลือกจากความหลากหลาย ได้แก่ ไม่สามารถจับค่าที่แน่นอนได้ว่าแตกต่างกันอย่างไร

ระดับได้ค่าน้อยมาก : ผ่านการพิสูจน์การหาคุณค่าแต่ละบุคคลข้อมูลนั้นๆ ได้บ้าง ไม่ได้บ้างหรือเลือกไม่ได้ว่าตนมีความรักชอบในค่าได้

2.8.2.2 เกณฑ์การประเมินและตัดสินคุณค่า ระดับขั้นความคุ้นเคย

ระดับได้ค่ามากที่สุด : นำค่าหนึ่งนั้นมาพิสูจน์ ผ่านประสบการณ์ของการคุ้นเคย แล้วบุคคลข้อมูลสามารถบ่งชี้ได้ว่าคุณค่าหนึ่งนั้นขยาย แล้วจับได้ว่า เกิดจากค่าของความสัมพันธ์

จากการประสานค่าระหว่าง จุด ก. กับ จุด ข. เกิดเป็นค่าใหม่ขึ้นมาถึงการรับรู้จากความรู้สึก สบายงาม ไพเราะ ประทับใจ ได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้ ก็คือคุณค่าใหม่ที่ไม่เหมือนใครหนึ่งนั้น

ระดับได้ค่ามาก : นำกลุ่มค่านั้นๆ มาพิสูจน์จากประสบการณ์ของความคุ้นเคยแล้วบุคคล ข้อมูลสามารถแยกความแตกต่างของคุณค่าให้เป็นหนึ่งนั้นพร้อมกับจับคุณค่าหนึ่งนั้นได้ว่าเป็นคุณค่าที่ตนเองรักชอบมากที่สุดรวมมีทั้งมีการขยายค่าต่อไป ก็สามารถลำดับคุณค่าจากการรับรู้ได้ว่ามาจากความสัมพันธ์กันเกิดขึ้นเป็นคุณค่าใหม่ แต่ยังชี้ชัดไม่ได้ว่ามาจากจุดใด

ระดับได้ค่าปานกลาง : นำคุณค่าบุคคลข้อมูลนั้นๆ มาพิสูจน์จากประสบการณ์ของความคุ้นเคย แล้วบุคคลข้อมูลสามารถจับและลำดับคุณค่ามาก-น้อย ว่าคุณค่าหนึ่งใดที่เลือกได้ตามความรักชอบของตนเอง

ระดับได้ค่าน้อย : นำคุณค่าอันหลากหลายนั้นๆ มาพิสูจน์จากประสบการณ์ของความคุ้นเคย แล้วบุคคลข้อมูลสามารถแยกคุณค่ามาก-น้อย แน่แน่นอนได้ว่าตนมีความรักชอบในกลุ่มใดมากที่สุด

ระดับได้ค่าน้อยมากที่สุด : นำคุณค่าอันหลากหลายนั้นๆ มาพิสูจน์จากประสบการณ์ของความคุ้นเคย แล้วบุคคลข้อมูลสามารถแยกกลุ่มได้ว่า ตนมีความรักชอบในกลุ่มใดมากที่สุด

2.8.2.3 เกณฑ์การประเมินและตัดสินคุณค่าระดับความซาบซึ้ง

ระดับได้ค่ามากที่สุด : นำคุณค่าเกิดใหม่จากการคุ้นเคยหนึ่งนั้น ผ่านการพิสูจน์ แล้ว บุคคลข้อมูลสามารถจับได้ได้ว่าคุณค่าใหม่ระหว่าง ก. กับ ข. ประเมินแล้วลงตัวกับส่วนหนึ่ง ส่วนใดของ ก. และสัมพันธ์กับคุณค่าสมบูรณ์ทั้งหมดของ ง. กลายเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครในคุณค่าหนึ่งนั้น

ระดับได้ค่ามาก : นำคุณค่าของบุคคลข้อมูลที่เลือกได้นั้นๆ มาผ่านการพิสูจน์ แล้ว บุคคลข้อมูลบ่งชี้ได้ว่า คุณค่าที่ตนรักชอบมากที่สุดนั้น คือ คุณค่าใหม่ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่าง ก. กับ ข. ซึ่งเป็นคุณค่าหนึ่งนั้นไม่เหมือนใคร แต่แยกคุณค่าไม่ได้ว่าไปสัมพันธ์กับบางส่วน หรือได้ค่าสมบูรณ์ ทั้งหมดในตัวเองอยู่จุดใด

ระดับได้ค่าปานกลาง : นำคุณค่าที่ลำดับได้จากบุคคลข้อมูลนั้น มาผ่านการพิสูจน์ แล้ว บุคคลข้อมูลจับได้ว่ามีคุณค่าหนึ่งที่ตนรักชอบมากที่สุด และเป็นคุณค่าใหม่ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์เป็นคุณค่าหนึ่งนั้น แต่ชี้ชัดไม่ได้ว่าเกิดขึ้นระหว่างจุดใด

ระดับได้ค่าน้อย : นำคุณค่าอันหลากหลายของบุคคลข้อมูลนั้น จากประสบการณ์ แล้ว สามารถลำดับคุณค่าได้มาก-น้อย ว่าเป็นคุณค่าหนึ่งใดที่ตนเลือกได้แน่นอนแต่ระบุไม่ได้ว่าเกิดขึ้นจากจุดใด

ระดับได้ค่าน้อยมาก : นำคุณค่าอันหลากหลายของบุคคลข้อมูลนั้น จากประสบการณ์มาพิสูจน์แล้ว สามารถแยกคุณค่ามาก-น้อย ให้แน่ชัดไม่ได้ว่า คนมีความรักชอบอยู่กับกลุ่มใดมากที่สุด

2.9 สรุปการประเมินค่าสุนทรียภาพที่ได้จากงานวิจัย

ในการประเมินค่าสุนทรียภาพที่ได้จากการวิจัย นำผลที่ได้จากการวิจัย นำผลที่ได้จากการวิจัยมาเทียบคุณค่ามาก-น้อย แล้วเปลี่ยนความหมายคุณค่าที่ประเมินเข้าสู่ความหมายของการตัดสินคุณค่า คือได้ค่า (Merit) กับด้อยค่า (De-Merit) จะไม่นำคุณค่านั้นมาเปรียบเทียบกัน สามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ระดับขั้นการซาบซึ้ง Stages of appreciative	ระดับค่ามาก – น้อย Qualitative scale	ตัดสินคุณค่าที่ได้ Merit-Demerit judgment
1. ระดับคุณค่าสุนทรียภาพดนตรี ที่ได้จากความรำลึก (Recognitive Stages)	ได้คุณค่าสุนทรียภาพดนตรี เป็นประสบการณ์ปานกลาง	ได้คุณค่าความซาบซึ้ง สุนทรียภาพดนตรีปานกลาง
2. ระดับคุณค่าสุนทรียภาพดนตรี ที่ได้จากความคุ้นเคย (Acquaintive Stages)	ได้คุณค่าสุนทรียภาพดนตรี เป็นประสบการณ์มาก	ได้คุณค่าความซาบซึ้ง สุนทรียภาพดนตรีมาก
3. ระดับคุณค่าสุนทรียภาพดนตรี ที่ได้จากความซาบซึ้ง (Appreciative Stages)	ได้คุณค่าสุนทรียภาพดนตรี เป็นประสบการณ์มากที่สุด	ได้คุณค่าความซาบซึ้ง สุนทรียภาพดนตรีมากที่สุด

ตารางที่ 2.5 ตารางแสดง การตัดสินคุณค่า (Merit) กับด้อยค่า (De-Merit)

ดังนั้นการประมวลค่าตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพดนตรีที่ได้จากการวิจัยถือเป็นข้อมูลที่ตัดสินได้เฉพาะวัน เดือน ปี เวลา สถานที่เท่านั้น มากไปกว่านั้นผลที่ได้จากการวิจัยในระบบเชิงคุณค่าจะเป็นตัวบ่งบอกชี้ขาดอย่างชัดเจนถึง ฐานศาสตร์ องค์ความรู้ ความรู้ ของประชากรบุคคลข้อมูลว่ามีความซาบซึ้งมากน้อย หรือตื่นลึกเพียงใด จากตารางข้างบนผลที่ได้จากการวิจัยจะไม่นำมาเปรียบเทียบด้วยการคำนวณระบบตัวเลขในเชิงปริมาณมาก-น้อย ในรูปแบบกระบวนการเชิงสถิติ (Statistic order) ที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลในแวดวงวิชาการในระบบการศึกษาปัจจุบันของไทย แต่จะนำ

มาตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพเป็นเฉพาะของบุคคลที่ได้ค่า-ด้อยค่า (Merit-Demerit judgment) ดังที่ปรากฏในตารางข้างบนเพียงเท่านั้น

2.10 เครื่องมือสำหรับการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วยดังนี้

2.10.1 แบบบันทึกทั่วไป

2.10.2 แบบบันทึก การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.10.1 แบบบันทึกทั่วไป

ชื่อ	นามสกุล	รหัสนักศึกษา
แขนงวิชา	[] ดนตรีศึกษา [] ดนตรีวิทยา [] ดนตรีปฏิบัติ	
เพศ	[] ชาย [] หญิง	
อายุ	[] 20-25 ปี [] 25-30 ปี [] 30-35 ปี	
	[] 35-40 ปี [] 40-45 ปี [] อื่นๆ ระบุ.....	

เดิมท่านชื่นชอบดนตรีประเภทอะไร

[] คลาสสิก	[] ลูกทุ่ง	[] แจ๊ส
[] ป๊อป	[] ร็อค	[] โฟล์คซอง
[] ดนตรีร่วมสมัย	[] อื่นๆ ระบุ.....	

วิธีเลือกสำหรับฟังดนตรี เพลงของท่านตามลักษณะข้อใด

[] ตามค่านิยม สังคมและกระแสของสถานการณ์
[] ตามรสนิยม ตามความประทับใจความรักชอบของตนเอง
[] อื่นๆ ระบุ.....

จงเลือกเพลงต่อไปนี้ที่ท่านสนใจ หรือตรงตามค่านิยม รสนิยม ของท่านมากที่สุด [] โดยกาเครื่องหมายถูกลงในช่องว่าง

[] เพลงลาวเลียงเทียน [] เพลงจับปูดำ

[] เพลงซีพอร์ลงเท้า [] เพลง the butterfly lovers

จงเลือกระดับความชอบจากบทเพลงข้างต้นที่ท่านเลือกแล้วลงในตารางระดับความชอบดังต่อไปนี้

ระดับความชอบ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ตรงกับรสนิยม					
ตรงกับค่านิยม					
ไม่เคยมีเลย					

ตารางที่ 2.6 ตารางแสดงความชอบจากบทเพลง

2.10.2 แบบบันทึก : การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี

ชื่อ _____ นามสกุล _____ รหัสนักศึกษา _____
 แขนงวิชา [] ดนตรีศึกษา [] ดนตรีวิทยา [] ดนตรีปฏิบัติ

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำ Recognitive qualities					
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย Acquaintance qualities					
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง Appreciative qualities					

ตารางที่ 2.7 ตารางแสดงการบันทึก การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี

2.11 กลุ่มประชากร

สำหรับกลุ่มประชากร ผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็นดังนี้

2.10.1 นักศึกษาในระดับมหำบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขต
 ศาลายา จังหวัดนครปฐม แขนงวิชาเอก ดนตรีวิทยา (Musicology)

2.10.2 นักศึกษาในระดับมหำบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยา
 เขตศาลายา จังหวัดนครปฐม แขนงวิชาเอก ดนตรีศึกษา (Music Education)

2.10.3 นักศึกษาในระดับมหำบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขต
 ศาลายา จังหวัดนครปฐม แขนงวิชาเอก ดนตรีปฏิบัติ (Music Performance)

สำหรับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการสุ่มโดยบังเอิญ (Unsidental sampling) รวมกันจำนวนทั้งหมดเลือกเพียงจำนวน 30 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. นายมังกร จินดาวัฒน์
2. น.ส. อัญญา สุตมาตร
3. นายเดชา ศรีคงเมือง
4. นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร
5. นายทรงศักดิ์ บัวอ่อน
6. นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์
7. นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธี
8. นายมนตรี นุชคอนไผ่
9. น.ส. ปิ่นทษณิด ปัญญสังข์
10. น.ส. วรรณภา ญาณวุฒิ
11. นายรวมพล บุญตัน
12. นางพัชรี พลอยเทศ
13. นายวาทีต สุวรรณสมบูรณ์
14. นายสมจิตร ไสสุวรรณ
15. สุพรรณิ นามวงษ์
16. น.ส. สุพินา อินทรีย์
17. จิรนุช ธรฤทธิ์
18. น.ส. สุกนิดา พรเอี่ยมมงคล
19. นายปฤณ รักชีพ
20. น.ส. สุพร อรรดสุข
21. นายวรชาติ กิจเรณู
22. นายศราวุธ วิวรรณ
23. นายอกนิษฐ์ เทพศรีเมือง
24. นายทรงพล สุข่มวาท
25. นายกำแพง นิลกำแพง
26. นายรวมศักดิ์ เข้มศักดิ์
27. น.ส. อมรรัตน์ กานต์ชัยลักษณ์
28. นายสาธิต ศุภวารี

29. น.ส. พิมพ์หทัย ชินะผา

30. นายสมิทธิพร แสงพยัคฆ์

2.11 วิธีการเก็บข้อมูล

สำหรับวิธีเก็บข้อมูลเบื้องต้นประกอบด้วย 2 หัวข้อดังนี้

2.11.1 คำชี้แจงเบื้องต้นก่อนการเก็บข้อมูล

2.11.2 ลำดับขั้นตอนการนำบุคคลข้อมูลเข้าสู่ระบบวิธีวิจัย

2.11.1 คำชี้แจงเบื้องต้นก่อนการเก็บข้อมูล

การสร้างข้อตกลงระหว่างผู้ทำการวิจัยกับผู้ที่เป็นประชากรบุคคลข้อมูลนั้น ผู้ทำการวิจัยต้องขอตกลงใจ ซึ่งเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่มีความพร้อมในการมาเป็นประชากรบุคคลข้อมูลให้กับงานวิจัยนี้ได้อย่างต่อเนื่องจนจบกระบวนการวิจัย

2.11.1.1 การกำหนดระยะเวลาจะต้องยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์และความจำเป็น แต่สามารถควบคุมให้อยู่ในระยะเวลาของการปฏิบัติการได้อย่างต่อเนื่องจนจบกระบวนการวิจัย

2.11.1.2 จะต้องแจ้งความประสงค์ที่นำมาแปรเป็นข้อกำหนดของเงื่อนไขให้เป็นที่เข้าใจร่วมกันว่า การปฏิบัติการสืบสวนสอบสวนนี้มุ่งประเด็นในสิ่งที่เป็น **ความรู้สุนทรียภาพบริสุทธิ์** มาพิจารณาเป็นข้อมูลโดยเฉพาะ สิ่งอื่นๆ ที่เป็นสาระของความคิดเห็นทั่วไปในสนามความรู้ศิลปะ เช่น กลิ่นอายตามค่านิยม ความเชื่อ ภูมิปัญญาเรื้องอื่นๆ มากมาย ที่อยู่นอกกรอบของงานวิจัยที่เป็นปัจจุบันจะไม่นำมาพิจารณา

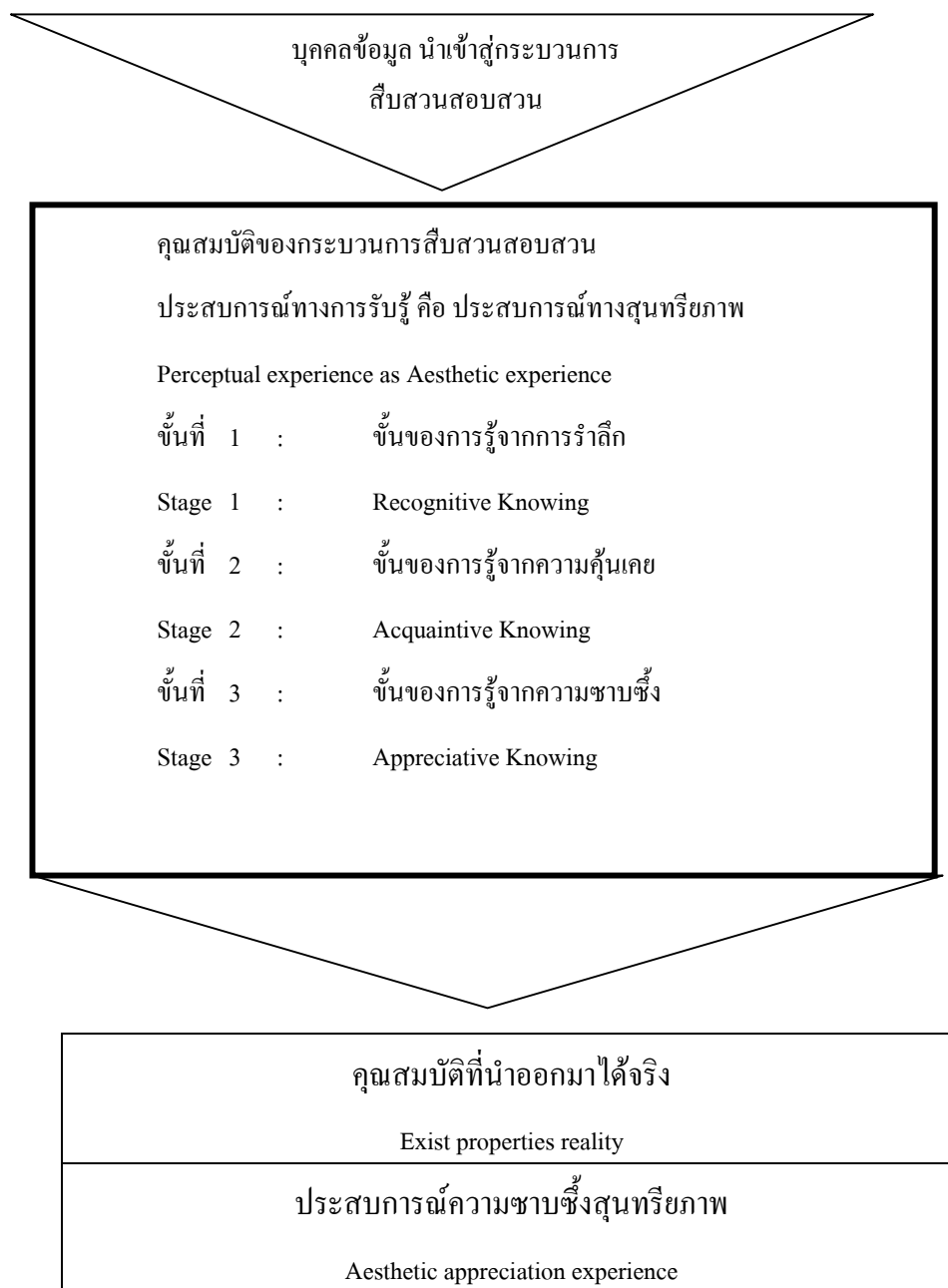
2.11.1.3 ทุกข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากประชากรบุคคลข้อมูลซึ่งผ่านกระบวนการขั้นตอนและเครื่องมือการวิจัยจะยึดถือว่า เป็นข้อมูลที่มีค่าสูงสุดปราศจากการบิดเบือนปกปิด แต่ยังคงไว้เป็นสิทธิของประชากรบุคคลข้อมูล ในกรณีที่น่าไปใช้สำหรับการอื่นนอกจุดประสงค์ของการวิจัยนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูล คือ ประชากรบุคคลข้อมูล

2.11.2 ลำดับขั้นตอนการนำบุคคลข้อมูลเข้าสู่ระบบวิธีการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.11.2.1 นำผลงานดนตรีทั้ง 4 เพลงให้กลุ่มบุคคลข้อมูลได้รับฟังแล้ว
เลือกความรักชอบเป็นส่วนตน

2.11.2.2 นำผลงานดนตรีที่แต่ละบุคคลข้อมูลเลือกจากความชื่นชอบเข้าสู่
กระบวนการวิจัย

2.11.2.3 แจกแจงความถี่ของข้อคำถามในการสืบสวนสอบสวน
(Frequency distribution of questions inquiry) โดยจะถามคำถามซ้ำที่เหมือนกันด้วยความถี่ 2 ครั้ง
ต่อ 1 ข้อคำถามเท่านั้น หากไม่ผ่านแต่ละข้อคำถามจะเก็บไว้เป็นข้อมูลของลำดับขั้นนั้นๆ หากผ่าน
จะนำป้อนเข้าสู่ข้อคำถามตามลำดับต่อไปจนเสร็จสิ้นตามระบบและกระบวนการวิจัย ดังแผนภูมิต่อไป

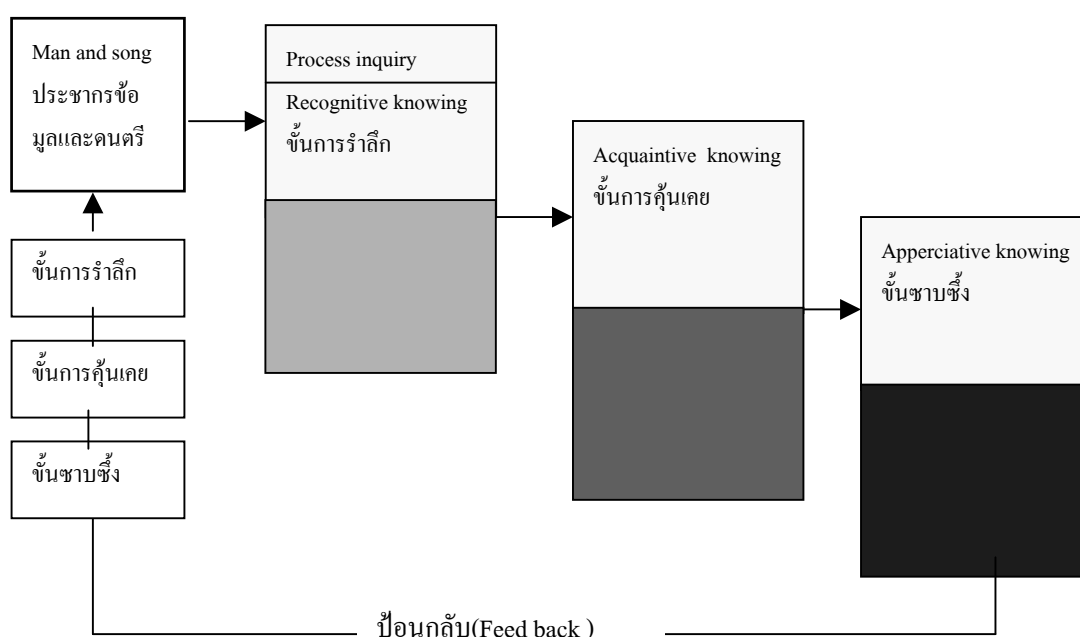

(Sutthi, S. 2000, p. 122)

ตารางที่ 2.8 ตารางแสดงภาพระบบและกระบวนการวิจัย

2.12 การวิเคราะห์ผลและรายงานผล

การวิเคราะห์ผลเบื้องต้นเพื่อให้เป็นต้นแบบสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างระบบควบคุมงานวิจัย (Cybernetic controlling systems of research) เพื่อให้ทฤษฎีเกณฑ์ดำเนินอย่างเป็นระบบ กระบวนการในการดำเนินไปอย่างลำดับขั้นตอนและอีกทั้งยังสามารถวิเคราะห์และรายงานผลได้ตามระบบโครงสร้างการวางแผนตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย สามารถแสดงโครงสร้างแผนการได้ดังนี้

ผลลัพธ์ (Outcome)

: บุคคลที่ไม่สามารถผ่านการพิสูจน์

: บุคคลที่สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับการรำลึก

: บุคคลที่สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นความคุ้นเคย

: บุคคลที่มีระดับความซาบซึ้ง

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงภาพโครงสร้างการวางแผนตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย

ดังนั้น การวิเคราะห์และรายงานผลที่ได้จากแบบจำลองควบคุมในการปฏิบัติการวิจัยจะแสดงผลออกมาโดยนำประชากรบุคคลและดนตรีทั้ง 4 เพลงที่ได้ทำการคัดเลือกเอาไว้แล้วเข้าสู่กระบวนการในระดับขั้นการรำลึก ถ้าหากสามารถตอบคำถามผ่านในขั้นรำลึก จึงจะสามารถนำเข้าสู่กระบวนการขั้นคุ้นเคยและสามารถผ่านการพิสูจน์ขั้นคุ้นเคยจึงจะสามารถนำเข้าสู่กระบวนการขั้นสุดท้ายคือระดับความซาบซึ้ง

การรายงานผลที่ได้จากการวิจัยบุคคลข้อมูลจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับที่ได้ค่ามากที่สุดของระดับขั้นเพียงเท่านั้น เป็นดังลักษณะดังต่อไปนี้

1. ในระดับขั้นการรำลึก บุคคลข้อมูลจะต้องสามารถผ่านการพิสูจน์หาคุณค่าหนึ่งนั้นตามความรักชอบที่ตนเองเลือกด้วยตนเองได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียวจากคุณค่าที่หลากหลายของจำนวนเพลงทั้ง 4 เพลง
2. ในระดับขั้นความคุ้นเคยบุคคลข้อมูลจะต้องสามารถผ่านการพิสูจน์หาคุณค่าหนึ่งนั้นถ้าบุคคลข้อมูลสามารถบ่งชี้ได้ว่าคุณค่าหนึ่งนั้นขยายแล้วจับได้ว่า เกิดจากค่าของความสัมพันธ์จากการประสานค่าระหว่าง จุด ก. กับ จุด ข. เกิดเป็นค่าใหม่ขึ้นมาถึงการรับรู้จากความรู้สึกสวองามไพเราะ ประทับใจ ได้เคล้าคลึงกันอยู่ได้
3. ในระดับขั้นความซาบซึ้งบุคคลข้อมูลจะต้องสามารถผ่านการพิสูจน์หาคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้นโดยที่บุคคลข้อมูลสามารถจับได้ว่าคุณค่าใหม่ระหว่างจุด ก. กับจุด ข. ประเมินแล้วลงตัวกันส่วนใดส่วนหนึ่งของจุด ก. และสัมพันธ์กับคุณค่าสมบูรณ์ทั้งหมดของจุด ง. กลายเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครในคุณค่าหนึ่งนั้น

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัย จากบุคคลข้อมูลที่เป็นนักศึกษามหาบัณฑิต เฉพาะแขนงวิชา ดนตรีศึกษา ดนตรีวิทยา ดนตรีปฏิบัติ จำนวน 30 คน สามารถลำดับ ขึ้นออกได้ 3 ระดับ คือ ขั้น การรำลึก (Recognitive knowing) ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive knowing) และขั้นความซาบซึ้ง (Appreciative knowing) ดังนั้นจะแสดงผลเป็นตามลำดับขั้นตอนและบทเพลงดังต่อไปนี้

1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงซีฟอรลงเท้า
3. เพลงลาวเสียดึงเทียน
4. เพลง The butterfly lovers

ผู้วิจัยได้ออกแบบสำหรับการข้อมูล สำหรับบันทึกการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพ โดยทำการปฏิบัติตามระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจะแบ่งออกตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นการจดจำรำลึก
2. ขั้นการคุ้นเคย
3. ขั้นการซาบซึ้ง

ผลการวิจัยจะดำเนินต่อเนื่องเมื่อบุคคลข้อมูลสามารถผ่านขั้นตอนการจดจำรำลึกเรียงตามลำดับจนถึงขั้นตอนสุดท้ายหากไม่เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยจะไม่นำมาพิจารณาในที่นี้

ผู้วิจัยได้แบ่งบทที่เป็นสุนทรียวัตถุ 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1

1. เพลงลาวเสียดึงเทียน
2. เพลงจับปูดำ
3. เพลงซีฟอรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers

ชุดที่ 2

1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงชีพจรลงเท้า
4. เพลงจับปูดำ

จากจำนวนประชากรบุคคลข้อมูลที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาดนตรีศึกษา ดนตรีวิทยา ดนตรีปฏิบัติ จำนวน 30 คน ผู้วิจัยจะอธิบายผลที่ได้ตามลำดับของเพลงที่กำหนดในข้างต้นดังนี้

3.1 ผลการวิจัยเพลงจับปูดำ

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 30 คน บุคคลข้อมูลเลือกเพลงจับปูดำเพียง 11 คน ดังนี้

1. นายมังกร จินดาวัฒน์ รหัส 4237148 ดนตรีศึกษา
2. นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธี รหัส 4237125 ดนตรีวิทยา
3. น.ส.วรรณภา ญาณวุฒิ รหัส 4437428 ดนตรีปฏิบัติ
4. นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์ รหัส 4437422 ดนตรีศึกษา
5. นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร รหัส 4437414 ดนตรีวิทยา
6. นายรวมพล บุญตัน รหัส 4537330
7. นายเดชา ศรีคงเมือง รหัส 4437466 ดนตรีวิทยา
8. น.ส.ปิ่นชนิต ปัญญาสังข์ รหัส 4537333 ดนตรีปฏิบัติ
9. น.ส.อัญชนา สุตมาตร รหัส 4336335 ดนตรีวิทยา
10. นายทรงศักดิ์ บัวอ่อน รหัส 4436459 ดนตรีศึกษา
11. มนตรี นุชคอนไผ่ รหัส 4537329 ดนตรีวิทยา

ผู้วิจัยได้ออกแบบสำหรับการเก็บบันทึกข้อมูลสำหรับการบันทึกจัดเก็บข้อมูลเอให้เกิดความมีระเบียบของข้อมูลโดยจะนำเสนอเป็นรายบุคคลและเรียงตามลำดับ ระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. นายมังกร จินดาวัฒน์ ต้องผ่านเงื่อนไขการสืบสวนสอบสวนเชิงคุณค่าโดยการรับฟังเหตุผลที่หนึ่ง แล้วเลือกเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุด หนึ่งเพลง แล้วผู้วิจัยจึงเปิดเหตุผลที่สองให้บุคคลข้อมูลฟังอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากบุคคลข้อมูลสามารถจดจำเพลงที่ตนเองเลือกเอาไว้แล้วในชุดที่หนึ่ง ตรงกันแสดงว่าบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านเงื่อนไขในขั้นการจดจำได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดคำถามที่เป็นเงื่อนไขสำหรับการสืบสวนสอบสวนลำดับการจดจำรำลึกเป็นดังนี้
 : ถ้าและเพียงถ้า (Iff : if and only if) หมายถึง เงื่อนไขหรือสถานการณ์ (Condition) ในขณะหนึ่ง
 นั้น เพราะธรรมชาติของการรับรู้และความรู้สึกจะไม่คงที่ (Non-Stable) เสมอไปเพราะเป็นตาม
 ปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนไป (Appearance change) จากสิ่งหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง (Being & non-Being)
 ดังนั้นการรู้เชิงคุณค่าจะเกิดหรือไม่เกิด หรือไม่เกิดนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการเปลี่ยนและไม่
 เปลี่ยนคุณค่าในสภาวะการณ์ชั่วขณะเผชิญหน้าอยู่กับการรับรู้กับสภาวะการณ์นั้นเพียงเท่านั้น

: เงื่อนไขที่ 1 : ค่าการรับรู้ใดที่บุคคลให้ข้อมูล ผู้นั้นจะต้องเชื่อว่าค่าเกิดจากการรับรู้ที่
 จริง

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลสามารถตัดสินค่าโดยตนเองในสิ่งที่เชื่อนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือกค่า (Values) ได้ด้วยตนเองว่าเป็นค่าที่ไม่
 เหมือนค่าอื่นใดในจุดใดหรือกลับกัน ค่าอื่นใดก็ไม่เหมือนค่าที่ตนเองเลือกได้ ค่าที่กล่าวคือ ค่า
 สุนทรียภาพ (Aesthetic Values)

: เงื่อนไขที่ 4 : ค่านั้นเป็นค่าที่พิเศษไม่เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในสภาวะ
 การณ์นั้นก็จะกลายเป็นค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic quality) สำหรับตน

: เงื่อนไขที่ 5 : ค่าสุนทรียภาพ คือ ค่า ตัวที่ถูกรู้ หมายถึง การรับรู้ที่เกิดจากความสำนึก
 หรือรำลึกได้จากการได้ยิน หรือจากความทรงจำด้วยเขว่นปัญญาทางสมอง (Sensible &
 Intelligible Recognitions)

ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ออกแบบตารางสำหรับเก็บข้อมูลการบันทึก นายมังกร จินดาวัฒน์
 ระหัสนักศึกษา 42371248 วิชาเอกดนตรีศึกษา เลือกเพลงฟังตามรสนิยม ตามความประทับใจ
 ความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบเดิมเป็นคนตรีประเภทแจ๊ส จากกระบวนการวิจัยเชิงคุณค่า
 สืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายมังกร จินดาวัฒน์เลือกเพลงจับปูดำเพราะ
 ตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและซัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้
 ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
2	4

ตารางที่ 3.1 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายมังกร จินดาวัฒน์ ฟังแล้ว นายมังกร จินดาวัฒน์ก็ยังระบุเพลงจับปูดำได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนคำใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.2 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายมังกร จินดาวัฒน์ สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปุดาแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปุดาของนายมังกร จินดาวัฒน์เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก					

ตารางที่ 3.3 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

สภาวะของการรู้ : บุคคลข้อมูลมีความคุ้นเคยหรือประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลเชื่อในคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูล สามารถตัดสินใจที่มีความเชื่อในคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูล มีประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลมีความสนิทสนมหรือคุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 5 : บุคคลข้อมูลรำลึกคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 6 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือก บริเวณว่าง รูปแบบ คุณค่าหนึ่งนั้นว่ามีความสัมพันธ์กับคุณค่าของการแสดงออกเป็นเฉพาะ

: เงื่อนไขที่ 7 : คุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น เป็นคุณค่าที่มีความพิเศษไม่มีคำใดมาเทียบได้และควรเปิดโอกาสให้กับบุคคลข้อมูลได้ใช้เวลาสร้างความคุ้นเคยให้มากที่สุด

นายมังกร จินดาวัฒน์ สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปูด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปูด้าเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
 ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง
 คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็น
 พิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
 ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการค้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.4 การเก็บข้อมูลขั้นการค้นเคย

นายมังกร จินดาวัฒน์ สามารถผ่านการค้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและ
 สามารถเลือกคุณค่าของเสียงแซ็กโซโฟนที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะ
 และยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) ด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั้นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูล
 เองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงจับปุด้า และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการค้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการค้นเคย	/				

ตารางที่ 3.5 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของแซ็กโซโฟน ทำให้เกิดความประทับใจได้คล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

: สถานะของการรู้ : บุคคลข้อมูลมีความซาบซึ้งในคุณค่าหนึ่งนั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลมีความเชื่อในค่าหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลตัดสินค่าความเชื่อในค่าหนึ่งนั้นได้

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับค่าหนึ่งนั้นมาแล้ว

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลสามารถสามารถเลือกข้อมูล หรือมูลฐาน ที่ให้คุณค่าหลายค่า ซึ่งมีความสัมพันธ์หรือลงตัวกับการแสดงออกแต่ละจุดซึ่งทำให้เกิดคุณค่าหนึ่งนั้นขึ้นมา

: เงื่อนไขที่ 5 : คุณค่าหนึ่งนั้น ชี้อธิบายได้ว่า มีความเป็นพิเศษไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่มีค่าอื่นใดมาเทียบได้ (Maccia & Steiner)

(Issued of XVth world Congress, Verna Bulgaria 1973) (สุชาติ สุทธิ, 2544. 230)

นายมังกร จินดาวัฒน์ สามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปูด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้
บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้
ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อ้างได้ใหม่ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายมังกร จินดาวัฒน์ สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระดับความแปลบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่นับการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.6 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายมังกร จินดาวัฒน์ สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงแซ็กโซโฟนในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับปูดำได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.7 การตัดสินคุณค่าขั้นการซาบซึ้ง

นายมังกร จินดาวัฒน์ ผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงจับปูดากลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้แซ็กโซโฟนบรรเลงในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าอย่างอื่นโดยชี้ชัดขณะที่ขณะที่ชี้ชัดตัวบุคคลข้อมูลสามารถจดจำและร้องแนวทำนองพร้อมกันอย่างสนุกสนานคลื่นเคลง

2. นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธี รหัสนักศึกษา 4237125 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธีเลือกเพลงจับปูด้าเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและชัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูด้า	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงชีพจรลงเท้า	3. เพลงชีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูด้า
2	4

ตารางที่ 3.8 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธีฟังแล้ว นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธีก็ยังระบุเพลงจับปูด้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.9 การเก็บข้อมูลขั้นการจดจำรำลึก

นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธีสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปูดำแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูด้าของนายศิริวัฒน์
ฉัตรเมธีเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.10 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้
อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรีย
วัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้
จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูล
ฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการ
รับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้น
เคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธีสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปูด้าได้และได้ตอบคำ
ถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียง
ของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปูด้าเป็นประจำการณนั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็น

พิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการค้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.11 การเก็บข้อมูลขั้นการค้นเคย

นายศิริวัฒน์ ฉัตรเมธีสามารถผ่านการค้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงแซ็กโซโฟนที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) และการอิมโพรไวเซชันด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั้นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินใจและมีความคุ้นเคยในเพลงจับปูด้า และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการค้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการค้นเคย	/				

ตารางที่ 3.12 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของแซ็กโซโฟน ทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายศิริวัฒน์ จัตรเมธิ สามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปูดำได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อ้างได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายศิริวัฒน์ จัตรเมธีสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ่งได้ในระ
ความปลาบปลื้มซาบซึ่งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ่ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำ
ถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จาก
การวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ่ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.13 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ่ง

นายศิริวัฒน์ จัตรเมธีสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ่งคุณค่า
สุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคล
ข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก
และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่า
สุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงแซ็กโซโฟนในแนวทำนองแบบไทยมาก
กว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ่ง	/				

ตารางที่ 3.14 การประเมินและตัดสิน

นายศิริวัฒน์ จัตรเมธีผ่านการخابซึ่ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงจับปุดำกลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้แซ็กโซโฟนบรรเลง อิมโพรไวเซชัน

3. นางสาววรรณภา ญาณวุฒิ รหัสนักศึกษา 4437428 วิชาเอกดนตรีปฏิบัติเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง ดนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาววรรณภา ญาณวุฒิเลือกเพลงจับปุดำ เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและซัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปุดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีฟรลงเท้า	3. เพลงซีฟรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปุดำ
2	4

ตารางที่ 3.15 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาววรรณภา ญาณวุฒิฟังแล้ว นางสาววรรณภา ญาณวุฒิ ก็ยังระบุเพลงจับปุดำได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.16 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาววรรณภา ญาณวุฒิสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปูด้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูด้าของนางสาววรรณภา ญาณวุฒิเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.17 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นางสาววรรณภา ญาณวุฒิสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปุดาได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปุดาเป็นประสบการณ์นั้น ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้ ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ใหม่ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.18 การเก็บข้อมูลในขั้นการคุ้นเคย

นางสาววรรณภา ญาณวุฒิสมาสามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงเครื่องกระทบที่มีจังหวะเล้าใจและแนวทำนองแซ็กโซโฟนที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบไทย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงจับปูดำ และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.19 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลากลุ่มเส้นเสียง

เครื่องกระทบและเสียงแซ็กโซโฟน ทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกสรรเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากการขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นางสาววรรณภา ญาณวุฒิ สามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปูดำได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อัดได้ไหมว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นางสาววรรณภา ญาณวุฒิสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระควมปลาบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่นขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.20 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นางสาววรรณภา ญาณวุฒิสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสสภาวะทึ่งใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงกลุ่มเครื่องกระทบและแซ็กโซโฟนในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.21 การประเมินและตัดสิน

นางสาววรรณภา ญาณวุฒิผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงจับคู่กลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองแบบไทย ขณะที่ฟังร้องแนวทำนองขยับมือในลักษณะกระสวนจังหวะตามไปด้วย

4. นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์รหัสนักศึกษา 4437422วิชาเอกดนตรีศึกษาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง ดนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส ป๊อป รั

อก ลูกทุ่ง คลาสสิก ดนตรีร่วมสมัย และ เว็รค์มิวสิกผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหา
สุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์เลือกเพลงจับปูดำ
เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเลือกเพลงและชี้ชัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการ
ทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1.เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
2	4

ตารางที่ 3.22 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์ฟังแล้ว นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์ก็ยัง
ระบุเพลงจับปูดำได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่
1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.23 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวิเศษจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปูดำแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูดำของนายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.24 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintance Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

การสืบสวนสอบสวนที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลคนใดผ่านระดับการคุ้นเคยแสดงว่าจะต้องผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีนี้สามารถใช้ข้อคำถามในข้อที่ 6 และ 7 ได้เลยเพราะจากข้อคำถาม 1-5 นั้นได้ ทำการทดสอบและคล้ายคลึงกับขั้นการจดจำรำลึก ดังผลวิจัยดังนี้

นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปาด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปาด้าเป็นประจำการณนั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ใหม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.25 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงแซ็กโซโฟนที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) และการอิมโพรไวเซชันด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงจับคู่คำ และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.26 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของแซ็กโซโฟน ทำให้เกิดความประทับใจได้คล้ายคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์สามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปูด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินใจคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้หรือไม่

ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่าน

สามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด

จุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระควมปลาบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์ค่า

ถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 27 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงแซ็กโซโฟนในแนวทำนองแบบไทยและการอิมโพรไวเซชั่นมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.28 การประเมินและตัดสินใจ

นายวรเชษฐ์ วรพุทธินันท์ผ่านระดับการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลง

จับปูดากลายเป็นหนึ่งในเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้เช็กโซโฟนบรรเลง อิมโพรไวเซชัน และ ขณะที่ฟังก็ขยับมือออกกลีลาสนุกสนานไปพร้อมกับเพลงที่รับฟัง

5. นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร ะหัสนักศึกษา 4437414วิชาเอกดนตรีศึกษาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส คนตรีร่วมสมัย และ ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร เลือกเพลงจับปูด้า เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและซัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1.เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูด้า	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูด้า
2	4

ตารางที่ 3.29 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร ฟังแล้ว นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทรก็ยังระบุเพลงจับปูด้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช้เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช้

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.30 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปูดำแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งไปได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูดำของนายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.31 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

การสืบสวนสอบสวนที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลคนใดผ่านระดับการคุ้นเคยแสดงว่าจะต้องผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีนี้สามารถใช้ข้อคำถามในข้อที่ 6 และ 7 ได้เลยเพราะจากข้อคำถาม 1-5 นั้นได้ ทำการทดสอบและคล้ายคลึงกับขั้นการจดจำรำลึก ดังผลวิจัยดังนี้

นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทรสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปุดาได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปุดาเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.32 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงแซ็กโซโฟนที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) และการอิมโพรไวเซชันด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงจับปุดำ และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.33 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของแซ็กโซโฟน ทำให้เกิดความประทับใจได้คล้ายคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทรสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปุดาได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินใจคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในความปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์ค่า

ถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.34 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงแซ็กโซโฟนในแนวทำนองแบบไทยและการอิมโพรไวเซชั่นมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.35 การประเมินและตัดสิน

นายสุรสิทธิ์ ศรีสมุทร ผ่านระดับการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงจับคู่คำกลายเป็นอย่างเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้แซ็กโซโฟนบรรเลง อิมโพรไวเซชั่น และ

ขณะที่ฟังก็ขยับมือออกลีลาสนุกสนานไปพร้อมกับเพลงที่รับฟังอย่างเรีงร่าในอารมณ์ กับ
สุนทรียภาพที่เลือกได้ด้วยตนเอง

6. นายรวมพล บุญตัน รหัสนักศึกษา 4537330 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีร็อค และ ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายรวมพล บุญตัน เลือกเพลงจับปู้ดำเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและซัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปู้ดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปู้ดำ
2	4

ตารางที่ 3.36 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายรวมพล บุญตันฟังแล้ว นายรวมพล บุญตันก็ยังระบุเพลงจับปู้ดำได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช้

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.37 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายรวมพล บุญตัน สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปูดำแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูดำของนายรวมพล บุญตัน เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.38 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากขั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

การสืบสวนสอบสวนที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลคนใดผ่านระดับการคุ้นเคยแสดงว่าจะต้องผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีนี้สามารถใช้ข้อคำถามในข้อที่ 6 และ 7 ได้เลยเพราะจากข้อคำถาม 1-5 นั้นได้ ทำการทดสอบและคล้ายคลึงกับขั้นการจดจำรำลึก ดังผลวิจัยดังนี้

นายรวมพล บุญตันสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปูดำได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปูดำเป็นประจำการณนั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.39 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายรวมพล บุญตัน สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงกีตาร์ที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) และการอิมโพรไวเซชันด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงจับคู่คำ และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.40 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของกัศำทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกสรรเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเองและตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายรวมพล บุญตัน สามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับคู่คำได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินใจคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อัดได้ไหมว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายรวมพล บุญตัน สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระดับความปลาบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์

คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.41 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายรวมพล บุญตัน สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงกีด้าในแนวทำนองแบบไทยและการอิมโพรไวเซชันมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.42 การประเมินและตัดสิน

นายรวมพล บุญตัน ผ่านระดับการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรีย์วัตถุเพลง

จับปูดำกลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้กีต้าและขณะที่ฟังก็จับมือออกลีลาสนุกสนานไปพร้อมกับเพลงที่รับฟังอย่างเรงร่าในอารมณ์ กับสุนทรีภาพที่เลือกได้ของตนเอง

7. นายเดชา ศรีคงเมือง รหัสนักศึกษา 4437416 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีร็อก คลาสสิก ลูกทุ่ง แจ๊ส โฟล์คซอง คนตรีร่วมสมัย ไทยเดิม และ ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรีภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรีวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายเดชา ศรีคงเมือง เลือกเพลงจับปูดำเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและซัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรีวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีฟอจรงเท้า	3. เพลงซีฟอจรงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
2	4

ตารางที่ 3.43 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายเดชา ศรีคงเมืองฟังแล้ว นายเดชา ศรีคงเมืองก็ยังระบุเพลงจับปูดำได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ

เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช้เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช้

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.44 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายเดชา ศรีคงเมือง สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพพัฒนาจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปูดำแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งไปได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูดำของนายเดชา ศรีคงเมือง เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.45 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintance Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

การสืบสวนสอบสวนที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลคนใดผ่านระดับการคุ้นเคยแสดงว่าจะต้องผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีนี้สามารถใช้ข้อคำถามในข้อที่ 6 และ 7 ได้เลยเพราะจากข้อคำถาม 1-5 นั้นได้ ทำการทดสอบและคล้ายคลึงกับขั้นการจดจำรำลึก ดังผลวิจัยดังนี้

นายเดชา ศรีคงเมืองสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปูด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปูด้าเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.46 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายเดชา ศรีคงเมือง สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงกีตาร์ที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) และการอิมโพรไวเซชันด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงจับปุดำ และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.47 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดยกจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของแซ็กโซโฟน เครื่องดนตรีไทยที่เคล้าคลอประกอบทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเสพเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายเดชา ศรีคงเมืองสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปุดาได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินใจคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้
บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายเดชา ศรีคงเมือง สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระดับความปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์

คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.48 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายเดชา ศรีคงเมือง สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสสภาวะทึ่งใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงในแนวทำนองแบบไทยและการอิมโพรไวเซชั่นมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.49 การประเมินและตัดสิน

นายเดชา ศรีคงเมือง ผ่านระดับการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงจับคู่ได้กลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าอย่างอื่นโดยชี้ชัดและขณะที่

ฟังก็ขยับมือออกกลีลาสนุกสนานไปพร้อมกับเพลงที่รับฟังอย่างเรีงร่าในอารมณ์ กับสุนทรีภาพที่เลือกได้ของตนเอง

8. นางสาวปิ่นทน์ชนิต ปัญญาสังข์ รหัสนักศึกษา 4537333 วิชาเอกดนตรีปฏิบัติ เลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีป๊อปและ ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรีภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรีวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวปิ่นทน์ชนิต ปัญญาสังข์ เลือกเพลงจับคู่ได้เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยสามารถเพลงและชุดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรีวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1.เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับคู่ดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับคู่ดำ
2	4

ตารางที่ 3.50 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวปิ่นทน์ชนิต ปัญญาสังข์ฟังแล้ว นางสาวปิ่นทน์ชนิต ปัญญาสังข์ก็ยังระบุเพลงจับคู่ดำได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.51 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวปิ่นทชณิต ปัญญะสังข์ สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปูดำแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูดำของนางสาวปิ่นทชณิต ปัญญะสังข์ เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.52 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

การสืบสวนสอบสวนที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลคนใดผ่านระดับการคุ้นเคยแสดงว่าจะต้องผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีนี้สามารถใช้ข้อคำถามในข้อที่ 6 และ 7 ได้เลยเพราะจากข้อคำถาม 1-5 นั้นได้ ทำการทดสอบและคล้ายคลึงกับขั้นการจดจำรำลึก ดังผลวิจัยดังนี้

นางสาวปัญญ์ชนิต ปัญญาสังข์สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปุดาได้ และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปุดาเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของเช็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการค้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6							
คำถามที่7							

ตารางที่ 3.53 การเก็บข้อมูลขั้นการค้นเคย

นางสาวปิ่นทชชนิด ปัญะสังข์ สามารถไม่ผ่านการค้นเคยได้โดยไม่ผ่านเงื่อนไขข้อคำถามในและไม่ได้เลือกคุณค่าที่เป็นการเฉพาะของเสียงหรือคุณค่าเฉพาะที่เป็นการแสดงออกที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของตัวเองได้อย่างไม่ซ้ำ

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงจับปุดา ในระดับค่ามากสามารถแยกรายละเอียดทำนองเพลง เสียงเครื่องดนตรีได้ แต่ไม่สามารถตัดสินใจชี้ชัดเจนได้ว่าตรงไหน ท่อนใดที่ตนเองรักชอบและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการค้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการค้นเคย		/			

ตารางที่ 3.54 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถที่แยกรายละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกได้ แต่ไม่สามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุอย่างชี้ชัดได้

9. นางสาวอัญชนา สุตมาตร ระหัสนักศึกษา 4336335 วิชาเอกดนตรีศึกษาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีป๊อบ และแจ๊ส และ ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวอัญชนา สุตมาตร เลือกเพลงจับปูดำ เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและชัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีฟรลงเท้า	3. เพลงซีฟรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
2	4

ตารางที่ 3.55 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวอัญชนา สุตมาตรฟังแล้ว นางสาวอัญชนา สุตมาตรก็ยังระบุเพลงจับปูดำได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.56 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวอัญชนา สุตมาตรสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัดจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปูดำแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูดำของนางสาวอัญชนา สุตมาตรเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.57 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintance Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

การสืบสวนสอบสวนที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลคนใดผ่านระดับการคุ้นเคยแสดงว่าจะต้องผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีนี้สามารถใช้ข้อคำถามในข้อที่ 6 และ 7 ได้เลยเพราะจากข้อคำถาม 1-5 นั้นได้ ทำการทดสอบและคล้ายคลึงกับขั้นการจดจำรำลึก ดังผลวิจัยดังนี้

นางสาวอัญชนา สุตมาตรสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปูด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปูด้าเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการค้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.58 การเก็บข้อมูลขั้นการค้นเคย

นางสาวอัญชนา สุมาตราสามารถผ่านการค้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงกีตาร์ที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) และการอิมโพรไวเซชันของแซ็กโซโฟนด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินใจและมีความคุ้นเคยในเพลงจับปุดา และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการค้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการค้นเคย	/				

ตารางที่ 3.59 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของแซ็กโซโฟน เครื่องดนตรีไทยที่เคล้าคลอประกอบทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการค้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเองและตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นางสาวอัญญา สุตมาตรสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปุด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ซึ่งจัดได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นางสาวอัญญา สุตมาตรสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดัการซาบซึ้งได้ในระดับความแปลปลั้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.60 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นางสาวอัญญา สุตมาตรสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงในแนวทำนองแบบไทยและการอิมโพรไวเซชั่นมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง		/			

ตารางที่ 3.61 การประเมินและตัดสิน

นางสาวอัญญา สุตมาตรไม่สามารถผ่านระดับการซาบซึ้ง แต่สามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงจับปูด้าที่รักชอบในแนวทำนองแบบไทยไม่สามารถชี้ชัดที่ตนรักชอบได้

10. นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนรหัสนักศึกษา 4436459 วิชาเอกดนตรีศึกษาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีร็อก คลาสสิก ลูกทุ่ง แจ๊ส โฟล์คซอง คนตรีร่วมสมัย และ ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนเลือกเพลงจับปูด้าเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุด โดยสามารถเพลงและชัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูด้า	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูด้า
2	4

ตารางที่ 3.62 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนฟังแล้ว นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนก็ยังระบุเพลงจับปูด้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.63 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่
หนึ่งคือเพลงจับปูดำแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูก
ต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถ
ประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงจับปูดำของนายทรงศักดิ์
บัวอ่อนเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.64 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

การสืบสวนสอบสวนที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลคนใดผ่านระดับการคุ้นเคยแสดงว่าต้องผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีนี้สามารถใช้ข้อคำถามในข้อที่ 6 และ 7 ได้เลยเพราะจากข้อคำถาม 1-5 นั้นได้ ทำการทดสอบและคล้ายคลึงกับขั้นการจดจำรำลึก ดังผลวิจัยดังนี้

นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปุดาได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปุดาเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของเช็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการค้นคว้าได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.65 การเก็บข้อมูลขั้นการค้นคว้า

นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนสามารถผ่านการค้นคว้าได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงกีตาร์ที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) และการอิมโพรไวเซชันด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงจับปุด้า และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการค้นคว้า

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการค้นคว้า	/				

ตารางที่ 3.66 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเสียงของแซ็กโซโฟน เครื่องดนตรีไทยที่เคล้าคลอประกอบทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเองและตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปุดาได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงแซ็กโซโฟน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระดับความปลาบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.67 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบบรรลุใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงในแนวทำนองแบบไทยและการอิมโพรไวเซชั่นมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง		/			

ตารางที่ 3.68 การประเมินและตัดสิน

นายทรงศักดิ์ บัวอ่อนไม่ผ่านระดับการขับซึ่ง แต่สามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญ และยังเลือกคุณค่าไม่ได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงจับคู่รักชอบในแนวทำนองแบบไทย แต่ไม่สามารถชี้ชัดในสิ่งที่ตนเองเลือกได้ ดังนั้นการประเมินได้การรู้ในสุนทรียภาพในระดับมากเพียงเท่านั้น

11. นายมนตรี นุชคอนไผ่รหัสนักศึกษา 4537329 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีลูกทุ่ง คนตรีร่วมสมัยและ ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุคนตรีทั้งสี่เพลง นายมนตรี นุชคอนไผ่เลือกเพลงจับคู่ดำเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยสามารถเพลงและชัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1.เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับคู่ดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับคู่ดำ
2	4

ตารางที่ 3.69 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายมนตรี นุชคอนไผ่ ฟังแล้ว นายมนตรี นุชคอนไผ่ก็ยังระบุเพลงจับคู่ดำได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.70 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายมนตรี นุชคอนไผ่สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรีภาพวัตถุจากเทพชุดที่หนึ่งคือเพลงจับปู้ด้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทพชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรีภาพในดนตรีเพลงจับปู้ด้าของนายมนตรี นุชคอนไผ่เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก		/			

ตารางที่ 3.71 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintance Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

การสืบสวนสอบสวนที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลคนใดผ่านระดับการคุ้นเคยแสดงว่าจะต้องผ่านเงื่อนไขดังกล่าว ในกรณีนี้สามารถใช้ข้อคำถามในข้อที่ 6 และ 7 ได้เลยเพราะจากข้อคำถาม 1-5 นั้นได้ ทำการทดสอบและคล้ายคลึงกับขั้นการจดจำรำลึก ดังผลวิจัยดังนี้

นายมนตรี นุชคอน ไม่สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปูด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงจับปูด้าเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแซ็กโซโฟนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6							
คำถามที่7							

ตารางที่ 3.72 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายมนตรี นุชคอนไผ่สามารถไม่ผ่านการคุ้นเคยได้โดยไม่ผ่านเงื่อนไขข้อคำถามในและไม่ได้เลือกคุณค่าที่เป็นการเฉพาะของเสียงหรือคุณค่าเฉพาะที่เป็นการแสดงออกที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของตัวเองได้อย่างไม่ซ้ำัด

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินใจและความคุ้นเคยในเพลงจับคู่คำ ในระดับค่ามากสามารถแยกรายละเอียดทำนองเพลง เสียงเครื่องดนตรีได้ แต่ไม่สามารถตัดสินใจชี้ชัดเจนได้ว่าตรงไหน ท่อนใดที่ตนเองรักชอบและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินใจคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย		/			

ตารางที่ 3.73 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถที่แยกรายละเอียดจากชั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกได้ แต่ไม่สามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุอย่างชี้ชัดได้

2. เพลงซีพอร์ลงเท้า

ผู้วิจัยได้ออกแบบสำหรับการข้อมูล สำหรับบันทึกการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพ โดยทำการปฏิบัติตามระเบียบวิจัยเชิงคุณค่าดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจะแบ่งออกตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. ขั้นการจดจำรำลึก
2. ขั้นการคุ้นเคย
3. ขั้นการซาบซึ้ง

ผลการวิจัยจะดำเนินต่อเนื่องเมื่อบุคคลข้อมูลสามารถผ่านขั้นตอนการจดจำรำลึกเรียงตามลำดับจนถึงขั้นตอนสุดท้ายหากหากไม่เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยจะไม่นำมาพิจารณาในที่นี้

ผู้วิจัยได้แบ่งเพลงที่เป็นสุนทรียวัตถุ 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1

1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers

ชุดที่ 2

1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลงจับปูดำ

จากจำนวนประชากรบุคคลข้อมูลที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาคอนกรีตศึกษาคอนกรีตวิทยา คณิตปฏิบัติ จำนวน 30 คน ผู้วิจัยจะอธิบายผลที่ได้ตามลำดับของเพลงที่กำหนดในข้างต้นดังนี้

ผลการวิจัยเพลงซีฟรลงเท้า

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 30 คน บุคคลข้อมูลเลือกเพลงจับคู่ได้เพียง 11 คน ดังนี้

1. นางสาวสุพร อรรถสุข รหัส 4237129 ดนตรีวิทยา
2. นายศราวุธ วิวรรณ รหัส 4237128 ดนตรีวิทยา
3. นายทรงพล สุขมวาท รหัส 42379333 ดนตรีวิทยา
4. นายกำแหง นิลกำแหงรหัส 4437426 ดนตรีวิทยา
5. นางสาวอมรรัตน์ กานต์ชัยลักษณ์ รหัส 4536379 ดนตรีวิทยา
6. นายสาธิต ศุภกริรรหัส 4537335 ดนตรีศึกษา
7. นายอภิษฐ์ เทพศรีเมือง รหัส 4336340 ดนตรีปฏิบัติ
8. นายวรชาติ กิจเรณูรหัส 4237131 ดนตรีวิทยา
9. นายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์ รหัส 4537333 ดนตรีดนตรีวิทยา
10. นายสมิทธิพร แสงพยัคฆ์ รหัส 4537331 ดนตรีวิทยา
11. นางสาวพิมพ์หทัย ชินผา รหัส 4536381 ดนตรีวิทยา

ผู้วิจัยได้ออกแบบสำหรับการเก็บบันทึกข้อมูลสำหรับการบันทึกจัดเก็บข้อมูลเองให้เกิดความมีระเบียบของข้อมูลโดยจะนำเสนอเป็นรายบุคคลและเรียงตามลำดับ ระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

นางสาวสุพร อรรถสุขต้องผ่านเงื่อนไขการสืบสวนสอบสวนเชิงคุณค่าโดยการรับฟังเพลงชุดที่หนึ่ง แล้วเลือกเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุด หนึ่งเพลง แล้วผู้วิจัยจึงเปิดเพลงชุดที่สองให้บุคคลข้อมูลฟังอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากบุคคลข้อมูลสามารถจดจำเพลงที่ตนเองเลือกเอาไว้แล้วในชุดที่หนึ่ง ตรงกันแสดงว่าบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านเงื่อนไขในขั้นการจดจำได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดคำถามที่เป็นเงื่อนไขสำหรับการสืบสวนสอบสวนลำดับการจดจำรำลึกเป็นดังนี้ : ถ้าและเพียงถ้า (Iff : if and only if) หมายถึง เงื่อนไขหรือสถานการณ์ (Condition) ในขณะหนึ่งนั้น เพราะธรรมชาติของการรับรู้และความรู้สึกจะไม่คงที่ (Non-Stable) เสมอไปเพราะเป็นตามปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนไป (Appearance change) จากสิ่งหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง (Being & non-Being) ดังนั้นการรู้เชิงคุณค่าจะเกิดหรือไม่เกิด หรือไม่เกิดนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการเปลี่ยนและไม่เปลี่ยนคุณค่าในสภาวะการชั่วขณะเผชิญหน้าอยู่กับการรับรู้กับสภาวะการณั้้นเพียงเท่านั้น

: เงื่อนไขที่ 1 : ค่าการรับรู้ใดที่บุคคลให้ข้อมูล ผู้นั้นจะต้องเชื่อว่าค่าเกิดจากการรับรู้ที่จริง

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลสามารถตัดสินใจโดยตนเองในสิ่งที่เชื่อนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือกค่า (Values) ได้ด้วยตนเองว่าเป็นค่าที่ไม่เหมือนค่าอื่นใดในจุดใดหรือกลับกัน ค่าอื่นใดก็ไม่เหมือนค่าที่ตนเองเลือกได้ ค่าที่กล่าวคือ ค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic Values)

: เงื่อนไขที่ 4 : ค่านั้นเป็นค่าที่พิเศษไม่เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในสถานการณ์นั้นก็จะกลายเป็นค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic quality) สำหรับตน

: เงื่อนไขที่ 5 : ค่าสุนทรียภาพ คือ ค่า ตัวที่ถูกรู้ หมายถึง การรับรู้ที่เกิดจากความสำนึกหรือรำลึกได้จากการได้ยิน หรือจากความทรงจำด้วยเขว่นปัญญาทางสมอง (Sensible & Intelligible Recognitions)

ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ออกแบบตารางสำหรับเก็บข้อมูลการบันทึก นางสาวสุพร อรรถสุระหัตถ์นักศึกษา 42371229 วิชาเอกดนตรีดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยม ตามความประทับใจ ความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบเดิมเป็นคนตรีประเภทคลาสสิกจากกระบวนการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวสุพร อรรถสุระเลือกเพลงจับปูดำ เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุด โดยสามารถเพลงและซัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1.เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.74 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวสุพร อรรถสุระฟังแล้ว นางสาวสุพร อรรถสุระก็ยังระบุเพลงซีพจรลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.75 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวสุพร อรรถสุขสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงชีพจรลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงชีพจรลงเท้าของนางสาวสุพร อรรถสุขดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.76 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintance Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

สถานะของการรู้: บุคคลข้อมูลมีความคุ้นเคยหรือประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้นถ้า:

- : เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลเชื่อในคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น
- : เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูล สามารถตัดสินว่ามีความเชื่อในคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น
- : เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูล มีประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น
- : เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลมีความสนิทสนมหรือคุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น
- : เงื่อนไขที่ 5 : บุคคลข้อมูลรำลึกคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น
- : เงื่อนไขที่ 6 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือก บริณว่าง รูปแบบ คุณค่าหนึ่งนั้นว่ามีความสัมพันธ์กับคุณค่าของการแสดงออกเป็นเฉพาะ
- : เงื่อนไขที่ 7 : คุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น เป็นคุณค่าที่มีความพิเศษไม่มีคำใดมาเทียบ

ได้และควรเปิดโอกาสให้กับบุคคลข้อมูลได้ใช้เวลาสร้างความคุ้นเคยให้มากที่สุด

นางสาวสุพร อรรถสุขสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงซีฟตรงเท่าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงเปียโนจริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซิมโฟรลงทำเป็นประสบการณ์

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นเปียโนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของเปียโนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.77 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นางสาวสุพร อรรถสุข สามารถผ่านการค้นคว้าได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงเปียโนที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm)แบบไทย ด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.78 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในท่วงทำนองลีลาเส้นเสียงของเปียโนทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเองและตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

: สถานะของการรู้: บุคคลข้อมูลมีความซาบซึ้งในคุณค่าหนึ่งนั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลมีความเชื่อในค่าหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลตัดสินค่าความเชื่อในค่าหนึ่งนั้นได้

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับค่าหนึ่งนั้นมาแล้ว

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลสามารถสามารถเลือกข้อมูล หรือมูลฐาน ที่ให้คุณค่าหลายค่า ซึ่งมีความสัมพันธ์หรือลงตัวกับการแสดงออกแต่ละจุดซึ่งทำให้เกิดคุณค่าหนึ่งนั้นขึ้นมา

: เงื่อนไขที่ 5 : คุณค่าหนึ่งนั้น ชี้อัดได้ว่า มีความเป็นพิเศษไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่มีค่าอื่นใดมาเทียบได้ (Maccia & Steiner) (Issued of XVth world Congress, Verna Bulgaria 1973) (สุชาติ สุทธิ, 2544. 230)

นางสาวสุพร วรรณสุขสามารถผ่านการสอบซึ่งในเพลงชีพจรลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินใจคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้
บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้หรือไม่
บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงเปียโน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อัดได้ไหมว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของเปียโนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นางสาวสุพร วรรณสุข สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการสอบซึ่งได้ในระควมปลาบปลื้มซาบซึ่งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ่ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.79 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวสุพร วรรณสุข สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสสภาวะทึ่งใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงเปียโนในแนวทำนองแบบไทยมากกว่ารายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงซีฟรลงเท้าได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.80 การประเมินและตัดสิน

นางสาวสุพร วรรณสุข ผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรีวัตถุเพลงซีฟรลงเท้ากลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้เปียโนบรรเลงในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าอย่างอื่นโดยชี้ชัดขณะที่ชี้ชัดตัวบุคคลข้อมูลสามารถจดจำและร้องแนวทำนองพร้อมกันอย่างสนุกสนานคลื่นเคลงสุนทรีย์กับเสียงที่ได้รับฟัง

2. นายศราวุธ วิวรรณ รหัสนักศึกษา 4237128 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความร้ชอบของตนเอง ดนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส ลูกทุ่ง ป๊อป ร็อค โฟล์คของ ดนตรีร่วมสมัย ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายศราวุธ วิวรรณเลือกเพลงซีพจรลงเท้า เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบ แม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1.เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.81 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายศราวุธ วิวรรณฟังแล้ว นายศราวุธ วิวรรณก็ยังระบุเพลงซีพจรลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.82 การบันทึกข้อมูลขั้นการรำลึก

นายศราวุธ วิวรรณสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงซีพจรลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงซีพจรลงเท้าของนายศราวุธ วิวรรณเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.83 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากขั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายศราวุธ วิวรรรสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับคู่คำได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของไวโอลินจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซิมโฟรลงเท้าเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นไวโอลินบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของไวโอลินเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.84 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายศราวุธ วิวรรณสามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงไวโอลินที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) ของเปียโน

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.85 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจาก

ขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของไวโอลินทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายศราวุธ วิวรรณสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับคู่คำได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงไวโอลิน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของไวโอลินมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายศราวุธ วิวรรณสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในความปลื้มปิติซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.86 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายศราวุธ วิวรรณสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบบรรลุใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงไวโอลินในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่คำได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.87 การประเมินและตัดสิน

นายศราวุธ วิวรรณผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรีย์วัตถุเพลงซิมโฟนีบรรเลงทำกลายเป็นหนึ่งในที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้ไวโอลินบรรเลงลีลาทำนองแบบไทย

3. นายทรงพล สุขมวาท รหัสนักศึกษา 4237933 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง ดนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส ลูกทุ่ง ป๊อป ร็อก โฟล์คซอง ดนตรีร่วมสมัย ดนตรีจีน ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรีวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายทรงพล สุขมวาท เลือกเพลงซีพอร์ลงเท้า เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบ แม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรีวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า	3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.88 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายทรงพล สุขมวาท ฟังแล้ว นายทรงพล สุขมวาทก็ยังระบุเพลงซีพอร์ลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่คำเป็นคำที่พิเศษ
เหมือนคำใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.89 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายทรงพล สุขมวาท สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงซีพจรลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงซีพจรลงเท้าของนายทรงพล สุขมวาท เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.90 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายทรงพล สุขมวาทสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของเปียโนจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซีพจรลงเท้าเป็นประจำสม่ำเสมอ
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นเปียโนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของเปียโนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.91 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายทรงพล สุขมวาท สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงไวโอลินที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) ของเปียโน

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.92 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจาก

ขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของไวโอลินทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายทรงพล สุขมวาทสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงชีพจรลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินใจคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงเปียโน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของเปียโนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายทรงพล สุขมวาท สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในความปลานปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.93 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายทรงพล สุขมวาท สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงไวโอลินในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์กรประกอบที่มีอยู่ในเพลงจับคู่คำได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.94 การประเมินและตัดสิน

นายทรงพล สุขมวาท ผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงชีพจรลงเท้ากลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้ไวโอลินบรรเลงลีลาท่วงทำนองแบบไทย

4. นายกำแหง นิลกำแหงรหัสนักศึกษา 4437426 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส ป๊อป ดนตรีคลาสสิก ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายกำแหง นิลกำแหง นิลกำแหงเลือกเพลงซีพอร์ลงเท้า เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบ แม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า	3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.95 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายกำแหง นิลกำแหง ฟังแล้ว นายกำแหง นิลกำแหงก็ยังระบุเพลงซีพอร์ลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.96 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายก้าแหง นิลก้าแหงสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงซีพจรลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงซีพจรลงเท้าของนายก้าแหง นิลก้าแหงเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.97 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากขั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายก้าเหง นิลก้าเหงสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงซีพอร์ลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของเปียโนจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซีพอร์ลงเท้าเป็นประจำ
การนั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นเปียโนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของเปียโนเป็นคุณค่าที่มีความเป็น
พิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช้ใหม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.98 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายก้าแหง นิลก้าแหงสามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงเปียโนที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) ของเปียโน

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.99 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจาก

ขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเสียงของไวโอลินทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายก้าแหง นิลก้าแหงสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงซีพจรลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงเปียโน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อัดได้ไหมว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของเปียโนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายก้าแหง นิลก้าแหงสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในความปลาบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.100 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายก้าแหง นิลก้าแหงสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบบรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงเปียโนในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงซีพจรลงเท้าได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.101 การประเมินและตัดสิน

นายก้าแหง นิลก้าแหงผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรีย์วัตถุเพลงซีพจรลงเท้ากลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้เปียโนบรรเลงลีลาท่วงทำนองแบบไทย

5. นางสาวอมรรัตน์ กานต์ชัยลักษณ์รหัสนักศึกษา 4536379 วิชาเอกดนตรีวิทยา เลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส

ป๊อบ ดนตรีคลาสสิก ดนตรีโฟล์คซอง เพลงลูกทุ่ง ดนตรีร่วมสมัย ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวน
สอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์เลือกเพลง
ซีพอร์ลงเท้าเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการ
ทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า	3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.102 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์ฟังแล้ว นางสาวอมรรัตน์
กานต์ธัญลักษณ์ก็ยังระบุเพลงซีพอร์ลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัย
เชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.103 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเพลงซิงเกิ้ลที่หนึ่งคือเพลงซิงเกิ้ลลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเพลงที่สองที่สลับตำแหน่งกับซิงเกิ้ลที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงซิงเกิ้ลลงเท้าของนางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์น่าเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.104 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สนุกสนานในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับคู่คำได้ และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของไวโอลินจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซีพอร์ลงเท้าเป็นประจำสัปดาห์หนึ่ง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นไวโอลินบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของไวโอลินเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.105 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถาม และสามารถเลือกคุณค่าของเสียงไวโอลินที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะ และยังสามารถชื่นชมเสียงของจังหวะ (Rhythm) ของเปียโน

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.106 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของ

ไวโอลินทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกสรรเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์สามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงซีฟรลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงไวโอลิน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของไวโอลินมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในความปลาบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.107 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือกและชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่า สุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงไวโอลินในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงชีพจรลงเท้าได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.108 การประเมินและตัดสิน

ผ่านนางสาวอมรรัตน์ กานต์ธัญลักษณ์การซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงชีพจรลงเท้ากลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้ไวโอลินบรรเลงลีลาท่วงทำนองแบบไทย

6. นายสาธิต ศุภกริระห์สันักศึกษา 4536335 วิชาเอกดนตรีปฏิบัติเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีคลาสสิก ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายสาธิต ศุภกริเลือกเพลงซีพอร์ลงเท้าเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1.เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า	3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.109 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายสาธิต ศุภกริฟังแล้ว นายสาธิต ศุภกริก็ยังระบุเพลงซีพอร์ลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.110 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายสาธิต ศุภกริสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงชีพจรลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงชีพจรลงเท้าของนายสาธิต ศุภกริเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.111 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายสามชิต สุภกริสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงซีพอร์ลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของเปียโนจริงหรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซีพอร์ลงเท้าเป็นประจำเป็นประจำนั้น ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ไหม ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้ ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นเปียโนบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของเปียโนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.112 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

สาริต ศุภกริสามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงไวโอลินที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) ของเปียโน

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.113 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจาก

ขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของไวโอลินทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายสาธิต ศุภกริสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงจับปุดาได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงเปียโน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของเปียโนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายสาธิต ศุภกริสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระดับความปลาบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.114 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายสาธิต ศุภกริสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงไวโอลินในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงชีพจรลงเท้าได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.115 การประเมินและตัดสิน

สาธิต ศุภกริผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงชีพจรลงเท้ากลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้ไวโอลินบรรเลงลีลาท่วงทำนองแบบไทย

7. นายอภิษฐ์ เทพศรีเมืองระหัดนักศึกษา 4336340 วิชาเอกดนตรีปฏิบัติเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีคลาสสิก คนตรีแจ๊ส ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรีวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายอภินิษฐ์ เทพศรีเมืองเลือกเพลงซีพอร์ลง เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรีวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า	3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.116 การเพลงสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายอภินิษฐ์ เทพศรีเมืองฟังแล้ว นายอภินิษฐ์ เทพศรีเมืองก็ยังระบุเพลงซีพอร์ลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่คำเป็นคำที่พิเศษ

เหมือนคำใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.117 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายอภินิษฐ์ เทพศรีเมืองสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัดจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงชีพจรลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงชีพจรลงเท้าของนายอภินิษฐ์ เทพศรีเมืองเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.118 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากขั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายเอกนิษฐ์ เทพศรีเมืองสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปาด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของไวโอลินจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซีฟอรลงเท้าเป็นประสบการณ์
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นไวโอลินบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแซ็กโซโฟนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช้ใหม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.119 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายอภิษฐ์ เทพศรีเมืองสามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงไวโอลินที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) ของเปียโน

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.120 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจาก

ขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของไวโอลินทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายอภินิษฐ์ เทพศรีเมืองสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงซีฟรลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงไวโอลิน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของไวโอลินมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายอภินิษฐ์ เทพศรีเมืองสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระดับความปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					

ตารางที่ 3.121 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายอภิรักษ์ เทพศรีเมืองสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 4 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสสภาวะทิวทัศน์ที่ได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงไวโอลินในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงซิมโฟนีลงเท้าได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง		/			

ตารางที่ 3.122 การประเมินและตัดสินใจ

นายอภิรักษ์ เทพศรีเมืองไม่สามารถผ่านระดับการซาบซึ้ง แต่สามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงซิมโฟนีลงเท้า แต่ไม่สามารถระบุชี้ชัดถึงคุณค่าความเป็นพิเศษหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้ไวโอลินบรรเลงลีลาท่วงทำนองแบบไทย หรืออื่นๆ ซึ่งคุณค่าตัวไหนอันใดก็ไม่สามารถเทียบเคียงได้ในขณะนั้น

8. นายวรชาติ กิจเรณูรหัสนักศึกษา 4237131 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีป๊อป คนตรีร็อก ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายวรชาติ กิจเรณูเลือกเพลงซีพจรลงเท้า เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1.เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.123 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายวรชาติ กิจเรณูฟังแล้ว นายมังกร จินดาวัฒน์นายวรชาติ กิจเรณูก็ยังระบุเพลงซีพจรลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช้เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช้

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.124 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายวรชาติ กิจเรณูสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัดจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงซีพจรลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงซีพจรลงเท้าของนายวรชาติ กิจเรณูดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.125 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากขั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายวรชาติ กิจเรณูสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงซีพอร์ลงทำได้ดีและได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของไวโอลินจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซีพอร์ลงทำเป็นประจำ
การนั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นไวโอลินบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของไวโอลินเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช้ใหม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.126 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายวรชาติ กิจเรณูสามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงไวโอลินที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm) ของเปียโน

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพอร์ลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.127 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจาก

ขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของไวโอลินทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นายวรชาติ กิจเรณูสามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลงชีพจรลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินใจคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงไวโอลิน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อ้างได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของไวโอลินมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายวรชาติ กิจเรณูสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในระบความปลานปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					

ตารางที่ 3.128 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายวรชาติ กิจเรณูสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 4 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบบรรยากาศได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ แต่ตัดสินใจไม่ได้ในสิ่งที่ตนเองเลือกและชื่นชอบอย่างชี้ชัดว่าคุณค่าไหนที่มีความพิเศษและขณะเดียวกันคุณค่าตัวอื่นๆก็ไม่สามารถนำมาเทียบได้ในขณะนั้นที่มีอยู่ในเพลงชีพจรลงเท้าได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง		/			

ตารางที่ 3.129 การประเมินและตัดสินใจ

นายวรชาติ กิจเรณูไม่ผ่านการซาบซึ้งที่มากที่สุด แต่สามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงชีพจรลงเท้ากลายแต่ไม่สามารถระบุชี้ถึงคุณค่าหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้ไวโอลินบรรเลงลีลาท่วงทำนองแบบไทย หรืออื่นๆ ที่คุณค่าอื่นๆ นำมาเทียบเคียงไม่ได้ในขณะนั้น

9. นายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์รหัสนักศึกษา 4536380 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง ปานกลาง คนตรีที่ชอบดนตรีป๊อป คนตรีร็อก และดนตรีคลาสสิกผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์เลือกเพลงซีพจรลงเท้า เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงลาวเลียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	3

ตารางที่ 3.130 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์ฟังแล้ว นายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์ก็ยังระบุเพลงซีพจรลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่คำเป็นคำที่พิเศษเหมือนคำใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.131 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงซีพจรลงเท้าแล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงซีพจรลงเท้าของนายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก					

ตารางที่ 3.132 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากขั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของเปียโนจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงซีพจรลงเท้าเป็นประจำ
การนั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นไวโอลิน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของไวโอลินเป็นคุณค่าที่มีความเป็น
พิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ไม่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							

ตารางที่ 3.133 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายรวมศักดิ์ เจียมศักดิ์ไม่สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยไม่ผ่านเงื่อนไขข้อคำถามข้อที่ 7 เพราะไม่สามารถระบุเลือกคุณค่าว่ามาจากจุดใด หรือเสียงไวโอลินที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะ

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงซีพจรลงเท้าและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย		/			

ตารางที่ 3.134 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจาก

ชั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในลีลาเส้นเสียงของไวโอลินทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกสรรเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง แต่บุคคลข้อมูลไม่สามารถระบุถึงที่มาของสุนทรียที่เป็นการเฉพาะที่ตนเองเลือกได้

10. นายสมิทธิพร แสงพยัคฆ์รหัสนักศึกษา 4537331 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง มาก ดนตรีที่ชอบดนตรีป๊อป ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายสมิทธิพร แสงพยัคฆ์เลือกเพลงซีพอร์ลงเท้าเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยไม่สามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบที่ได้ทำการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า	3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	2

ตารางที่ 3.135 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายสมิทธิพร แสงพยัคฆ์ฟังแล้ว นายสมิทธิพร แสงพยัคฆ์ก็ยังระบุเพลงซีพอร์ลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4					
คำถามที่5					

ตารางที่ 3.136 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายสมิทธิพร แสงพยัคฆ์ไม่สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจาก
เทปชุดที่หนึ่งคือเพลงชีพจรลงเท้าแล้วไม่สามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่
หนึ่งไม่ถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลไม่ผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่ง
และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงชีพจรลงเท้าของนายสมิทธิ
พร แสงพยัคฆ์ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก			/		

ตารางที่ 3.137 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนได้ค่าปานกลางแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างคุณค่าใกล้เคียงแต่ไม่ถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

11.นางสาวพิมพ์หทัย ชินพระหส์นักศึกษา 4536331 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง ปานกลาง คนตรีที่ชอบดนตรีป๊อป คนตรีร็อก และดนตรีร่วมสมัยผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวพิมพ์หทัย ชินพระหส์เลือกเพลงซีพอร์ลงเท้า เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากโดยไม่สามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบที่ได้ทำการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1.เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพอร์ลงเท้า	3. เพลงซีพอร์ลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงจับปูดำ
3	2

ตารางที่ 3.138 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวพิมพ์หทัย ชินพระหส์ฟังแล้ว นางสาวพิมพ์หทัย ชินพระหส์ยังระบุเพลงซีพอร์ลงเท้าได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช้เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4					
คำถามที่5					

ตารางที่ 3.139 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวพิมพ์หทัย ชินะผาไม่สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวิเศษจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงซีพจรลงเท้าแล้วไม่สามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งไม่ถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลไม่ผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงซีพจรลงเท้าของนางสาวพิมพ์หทัย ชินะผาดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก			/		

ตารางที่ 3.140 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนได้ค่าปานกลางแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างคุณค่าใกล้เคียงแต่ไม่ถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

3. เพลงลาวเสียงเทียน

ผู้วิจัยได้ออกแบบสำหรับการข้อมูล สำหรับบันทึกการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพ โดยทำการปฏิบัติตามระเบียบวิจัยเชิงคุณค่าดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจะแบ่งออกตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. ขั้นการจดจำรำลึก
2. ขั้นการคุ้นเคย
3. ขั้นการซาบซึ้ง

ผลการวิจัยจะดำเนินต่อเนื่องเมื่อบุคคลข้อมูลสามารถผ่านขั้นตอนการจดจำรำลึกเรียงตามลำดับจนถึงขั้นตอนสุดท้ายหากหากไม่เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยจะไม่นำมาพิจารณาในที่นี้

ผู้วิจัยได้แบ่งเพลงที่เป็นสุนทรียวัตถุ 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1

1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ
3. เพลงซีฟรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers

ชุดที่ 2

1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีฟรลงเท้า
4. เพลงจับปูดำ

จากจำนวนประชากรบุคคลข้อมูลที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาดนตรีศึกษา ดนตรีวิทยา ดนตรีปฏิบัติ จำนวน 30 คน ผู้วิจัยจะอธิบายผลที่ได้ตามลำดับของเพลงที่กำหนดในข้างต้นดังนี้

ผลการวิจัยเพลงลาวเลียงเทียน

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 30 คน บุคคลข้อมูลเลือกเพลงจับปูด้าเพียง 11 คน ดังนี้

1. นายสมจิตร ไสสุวรรณ รหัส 4337479 คนตรีศึกษา
2. นายวาทิต สุวรรณสมบูรณ์ รหัส 4237142 คนตรีศึกษา
3. นางสาวสุพรรณิ นามวงษ์รหัส 4437419 คนตรีศึกษา
4. นางพัชรี พลอยเทศรหัส 4436454 คนตรีวิทยา

ผู้วิจัยได้ออกแบบสำหรับการเก็บบันทึกข้อมูลสำหรับการบันทึกจัดเก็บข้อมูลให้เกิดความมีระเบียบของข้อมูลโดยจะนำเสนอเป็นรายบุคคลและเรียงตามลำดับ ระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

นายสมจิตร ไสสุวรรรต้องผ่านเงื่อนไขการสืบสวนสอบสวนเชิงคุณค่าโดยการรับฟังเทปชุดที่หนึ่ง แล้วเลือกเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุด หนึ่งเพลง แล้วผู้วิจัยจึงเปิดเทปชุดที่สองให้บุคคลข้อมูลฟังอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากบุคคลข้อมูลสามารถจดจำเพลงที่ตนเองเลือกเอาไว้แล้วในชุดที่หนึ่ง ตรงกันแสดงว่าบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านเงื่อนไขในขั้นการจดจำได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดคำถามที่เป็นเงื่อนไขสำหรับการสืบสวนสอบสวนลำดับการจดจำรำลึกเป็นดังนี้ : ถ้าและเพียงถ้า (Iff : if and only if) หมายถึง เงื่อนไขหรือสถานการณ์ (Condition) ในขณะหนึ่งนั้น เพราะธรรมชาติของการรับรู้และความรู้สึกจะไม่คงที่ (Non-Stable) เสมอไปเพราะเป็นตามปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนไป (Appearance change) จากสิ่งหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง (Being & non-Being) ดังนั้นการรู้เชิงคุณค่าจะเกิดหรือไม่เกิด หรือไม่เกิดนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการเปลี่ยนและไม่เปลี่ยนคุณค่าในสภาวะการชั่วขณะเผชิญหน้าอยู่กับการรับรู้กับสภาวะการณัณนั้นเพียงเท่านั้น

: เงื่อนไขที่ 1 : ค่าการรับรู้ใดที่บุคคลให้ข้อมูล ผู้นั้นจะต้องเชื่อว่าค่าเกิดจากการรับรู้ที่จริง

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลสามารถตัดสินใจโดยตนเองในสิ่งที่เชื่อนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือกค่า (Values) ได้ด้วยตนเองว่าเป็นค่าที่ไม่เหมือนค่าอื่นใดในจุดใดหรือกลับกัน ค่าอื่นใดก็ไม่เหมือนค่าที่ตนเองเลือกได้ ค่าที่กล่าวคือ ค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic Values)

: เงื่อนไขที่ 4 : ค่านั้นเป็นค่าที่พิเศษไม่เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในสภาวะการณัณนั้นก็จะกลายเป็นค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic quality) สำหรับตน

: เงื่อนไขที่ 5 : ค่าสุนทรียภาพ คือ ค่า ตัวที่ถูกรู้ หมายถึง การรับรู้ที่เกิดจากความสำนึกหรือรำลึกได้จากการได้ยิน หรือจากความทรงจำด้วยเขว้านปัญญาทางสมอง (Sensible & Intelligible Recognitions)

ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ออกแบบตารางสำหรับเก็บข้อมูลการบันทึก นายสมจิตร ใสสุวรรณรหัสนักศึกษา 4337479 วิชาเอกดนตรีดนตรีศึกษาเลือกเพลงฟังตามรสนิยม ตามความประทับใจ ความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบเดิมเป็นคนตรีประเภทคลาสสิกจากกระบวนการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายสมจิตร ใสสุวรรณ เลือกเพลงลาวเสียงเทียนเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและซัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีฟอรลงเท้า	3. เพลงซีฟอรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงลาวเสียงเทียน
1	4

ตารางที่ 3.141 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายสมจิตร ใสสุวรรณฟังแล้ว นายสมจิตร ใสสุวรรณก็ยังระบุเพลงลาวเสียงเทียนได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนคำใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.142 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายสมจิตร ไสสุวรรณสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเพลงชุดที่หนึ่งคือเพลงลาวเสียงเทียนแล้วสามารถจดจำรำลึกเพลงชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงลาวเสียงเทียนของนายสมจิตร ไสสุวรรณดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.143 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

สถานะของการรู้: บุคคลข้อมูลมีความคุ้นเคยหรือประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลเชื่อในคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูล สามารถตัดสินใจมีความเชื่อในคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูล มีประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลมีความสนิทสนมหรือคุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 5 : บุคคลข้อมูลรำลึกคุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 6 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือก บริเวณว่าง รูปแบบ คุณค่าหนึ่งนั้นว่ามีความสัมพันธ์กับคุณค่าของการแสดงออกเป็นเฉพาะ

: เงื่อนไขที่ 7 : คุณค่าสุนทรีย์ภาพหนึ่งนั้น เป็นคุณค่าที่มีความพิเศษไม่มีคำใดมาเทียบได้และควรเปิดโอกาสให้กับบุคคลข้อมูลได้ใช้เวลาสร้างความคุ้นเคยให้มากที่สุด

นายสมจิตร ไสสุวรรณสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปูด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของกลุ่มเครื่องบราสจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงลาวเสียงเทียนเป็นประสบการณ์นั้น

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นกลุ่มเสียงบราสเครื่องทองเหลือง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของกลุ่มเสียงบราสเครื่องทองเหลือง

เป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.144 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นายสมจิตร ไสสุวรรณสามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงกลุ่มเครื่องบราสที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะไทยในลีลาเครื่องดนตรีตะวันตกและยังชื่นชอบเสียงของจังหวะ (Rhythm)แบบไทย ด้วย

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงลาวเสียงเทียนและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.145 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในท่วงทำนองลีลาเส้นเสียงของกลุ่มเครื่องทองเหลืองทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเองและตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

: สถานะของการรู้ : บุคคลข้อมูลมีความซาบซึ้งในคุณค่าหนึ่งนั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลมีความเชื่อในค่าหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลตัดสินค่าความเชื่อในค่าหนึ่งนั้นได้

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับค่าหนึ่งนั้นมาแล้ว

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลสามารถสามารถเลือกข้อมูล หรือมูลฐาน ที่ให้คุณค่าหลายค่า ซึ่งมีความสัมพันธ์หรือลงตัวกับการแสดงออกแต่ละจุดซึ่งทำให้เกิดคุณค่าหนึ่งนั้นขึ้นมา

: เงื่อนไขที่ 5 : คุณค่าหนึ่งนั้น ชี้อธิบายได้ว่า มีความเป็นพิเศษไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่มีค่าอื่นใดมาเทียบได้ (Maccia & Steiner)

(Issued of XVth world Congress, Verna Bulgaria 1973) (สุชาติ สุทธิ, 2544. 230)

นายสมจิตร ไสสุวรรณสามารถผ่านการซาบซึ่งในเพลงจับคู่คำได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงกลุ่มเสียงเครื่องทองเหลือง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อัดได้ไหมว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของกลุ่มเสียงเครื่องทองเหลืองมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นายสมจิตร ไสสุวรรณสามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ่งได้ในระบความปลาบปลื้มซาบซึ่งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ่ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ่ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.146 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นายสมจิตร ไสสุวรรณสามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงกลุ่มเครื่องทองเหลืองในแนวทำนองแบบไทยมากกว่ารายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลงชีพจรลงเท้าได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.147 การประเมินและตัดสิน

นายสมจิตร ไสสุวรรณผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลงชีพจรลงเท้ากลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้กลุ่มเครื่องทองเหลืองในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าอย่างอื่น โดยชี้ชัดขณะทีขณะที่ชี้ชัดตัวบุคคลข้อมูลสามารถจดจำและร้องแนวทำนองพร้อมกันอย่างสนุกสนานคลื่นเคลงสุนทรีย์กับเสียงที่ได้รับฟัง

2. นายชาติ สุวรรณสมบูรณ์รหัสนักศึกษา 4237142 วิชาเอกดนตรีศึกษาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีแจ๊ส ดนตรีป๊อป ดนตรีร็อก ดนตรีโฟล์คซอง ดนตรีร่วมสมัย ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายชาติ สุวรรณสมบูรณ์เลือกเพลงลาวเลียงเขียนเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงลาวเลียงเทียน
1	2

ตารางที่ 3.148 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายวาทิต สุวรรณสมบูรณ์ฟังแล้ว นายวาทิต สุวรรณสมบูรณ์ก็ยังระบุเพลงลาวเลียงเทียนได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่คำเป็นคำที่พิเศษเหมือนคำใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4					
คำถามที่5					

ตารางที่ 3.149 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายวาทีต สุวรรณสมบูรณ์ไม่สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงลาวเสียงเทียนและไม่สามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลไม่ผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงลาวเสียงเทียนของนายวาทีต สุวรรณสมบูรณ์เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก			/		

ตารางที่ 3.150 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ไม่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นไม่สามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

3. นางสาวสุพรรณิ นามวงศ์ รหัสนักศึกษา 4437419 วิชาเอกดนตรีศึกษาเลือกเพลง ฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง ดนตรีที่ชอบดนตรีโฟล์คซอง ดนตรีร่วมสมัย ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวสุพรรณิ นามวงศ์ เลือกเพลงลาวเสียง เทียนเพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการ ทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีฟอรลงเท้า	3. เพลงซีฟอรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงลาวเสียงเทียน
1	2

ตารางที่ 3.151 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวสุพรรณิ นามวงศ์ฟังแล้ว นางสาวสุพรรณิ นามวงศ์ก็ยัง ระบุเพลงลาวเสียงเทียนได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจาก เงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.152 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวสุพรรณิ นามวงศ์ สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลงลาวเสียงเทียนและสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงลาวเสียงเทียนของนายวาทิต สุวรรณสมบูรณ์เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.153 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้คำมากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นางสาวสุพรรณิ นามวงศ์สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงลาวเสียงเทียนได้ และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแบบไทยจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงลาวเสียงเทียนเป็นประจำ
การณั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ แต่ไม่สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่บรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองแบบไทยเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับชั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ชั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							

ตารางที่ 3.154 การเก็บข้อมูลชั้นการคุ้นเคย

นางสาวสุพรรณิ สุวรรณสมบูรณ์ไม่สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและไม่สามารถเลือกคุณค่าของเสียงที่เป็นการรักษอบลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะของตัวเองได้

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั้นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงลาวเสียงเทียนและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย		/			

ตารางที่ 3.155 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ไม่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นไม่สามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกในลีลาเส้นเสียงของความสุนทรีย์ที่ทำให้เกิดความประทับใจได้คล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเองไม่สามารถตัดสินใจเลือกได้

4. นางพัชรี พลอยเทศระหัส นักศึกษา 4436454 วิชาเอกดนตรีศึกษาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีคลาสสิก คนตรีลูกทุ่ง คนตรีแจ๊ส คนตรีป๊อป ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางพัชรี พลอยเทศเลือกเพลงลาวเสียงเทียน เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงลาวเสียงเทียน
1	4

ตารางที่ 3.156 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางพัชรี พลอยเทศฟังแล้ว นางพัชรี พลอยเทศก็ยังระบุเพลงลาวเสียงเทียนได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.157 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางนางพัชรี พลอยเทศสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุด
ที่หนึ่งคือเพลงลาวเสียงเทียนและสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้
อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและ
สามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงลาวเสียงเทียนของนางพัชรี
พลอยเทศเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.158 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นายมังกร จินดาวัฒน์ สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปาด้าได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงแบบไทยๆจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลงลาวเสียงเทียนเป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถไม่สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีใด

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองแบบไทยๆเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ แต่ไม่สามารถในรายละเอียดในเพลงได้

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							

ตารางที่ 3.159 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นางนางพัชรี พลอยเทศไม่สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและไม่สามารถเลือกคุณค่าของเสียงที่เป็นการรักษอรรถลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะของตัวเองได้

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั้นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงลาวเสียงเทียนและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย		/			

ตารางที่ 3.160 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ไม่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นไม่สามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกในลีลาเส้นเสียงของความสุนทรีย์ที่

ทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเสพเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเองไม่สามารถตัดสินใจเลือกด้วยตนเองได้

4. เพลง The butterfly lovers

ผู้วิจัยได้ออกแบบสำหรับการข้อมูล สำหรับบันทึกการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพ โดยทำการปฏิบัติตามระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจะแบ่งออกตามลำดับขั้นต่อไปนี้

2. ขั้นการจดจำรำลึก
3. ขั้นการคุ้นเคย
4. ขั้นการซาบซึ้ง

ผลการวิจัยจะดำเนินต่อเนื่องเมื่อบุคคลข้อมูลสามารถผ่านขั้นตอนการจดจำรำลึกเรียงตามลำดับจนถึงขั้นตอนสุดท้ายหากหากไม่เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยจะไม่นำมาพิจารณาในที่นี้

ผู้วิจัยได้แบ่งเทปที่เป็นสุนทรียวัตถุ 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1

1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลงจับปูดำ
3. เพลงซีฟงรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers

ชุดที่ 2

1. เพลงลาวเสียงเทียน
2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีฟงรลงเท้า
4. เพลงจับปูดำ

จากจำนวนประชากรบุคคลข้อมูลที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาดนตรีศึกษา ดนตรีวิทยา ดนตรีปฏิบัติ จำนวน 30 คน ผู้วิจัยจะอธิบายผลที่ได้ตามลำดับของเพลงที่กำหนดในข้างต้นดังนี้

ผลการวิจัยเพลง The butterfly lovers

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 30 คน บุคคลข้อมูลเลือกเพลง The butterfly lovers เพียง 4 คน ดังนี้

1. นางสาวจิรนุช ทรฤทธิ์รหัส 4336338 ดนตรีปฏิบัติ
2. สุกนิตา พรเอี่ยมมงคลรหัส 4437413 ดนตรีวิทยา
3. นางสาวสุพินา อินทรีย์ 4437415 ดนตรีวิทยา
4. นายปณณ รักชีพรหัส 4437421 ดนตรีศึกษา

ผู้วิจัยได้ออกแบบสำหรับการเก็บบันทึกข้อมูลสำหรับการบันทึกจัดเก็บข้อมูลเองให้เกิดความมีระเบียบของข้อมูลโดยจะนำเสนอเป็นรายบุคคลและเรียงตามลำดับ ระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

นางสาวจิรนุช ทรฤทธิ์ ต้องผ่านเงื่อนไขการสืบสวนสอบสวนเชิงคุณค่าโดยการรับฟังเทปชุดที่หนึ่ง แล้วเลือกเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุด หนึ่งเพลง แล้วผู้วิจัยจึงเปิดเทปชุดที่สองให้บุคคลข้อมูลฟังอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากบุคคลข้อมูลสามารถจดจำเพลงที่ตนเองเลือกเอาไว้แล้วในชุดที่หนึ่ง ตรงกันแสดงว่าบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านเงื่อนไขในขั้นการจดจำได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดคำถามที่เป็นเงื่อนไขสำหรับการสืบสวนสอบสวนลำดับการจดจำรำลึกเป็นดังนี้ : ถ้าและเพียงถ้า (Iff : if and only if) หมายถึง เงื่อนไขหรือสถานการณ์ (Condition) ในขณะหนึ่งนั้น เพราะธรรมชาติของการรับรู้และความรู้สึกจะไม่คงที่ (Non-Stable) เสมอไปเพราะเป็นตามปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนไป (Appearance change) จากสิ่งหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง (Being & non-Being) ดังนั้นการรู้เชิงคุณค่าจะเกิดหรือไม่เกิด หรือไม่เกิดนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการเปลี่ยนและไม่เปลี่ยนคุณค่าในสภาวะการชั่วขณะเผชิญหน้าอยู่กับการรับรู้กับสภาวะการนั้นเพียงเท่านั้น

: เงื่อนไขที่ 1 : ค่าการรับรู้ใดที่บุคคลให้ข้อมูล ผู้นั้นจะต้องเชื่อว่าค่าเกิดจากการรับรู้จริง

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลสามารถตัดสินใจโดยตนเองในสิ่งที่เชื่อนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือกค่า (Values) ได้ด้วยตนเองว่าเป็นค่าที่ไม่เหมือนค่าอื่นใดในจุดใดหรือกลับกัน ค่าอื่นใดก็ไม่เหมือนค่าที่ตนเองเลือกได้ ค่าที่กล่าวคือ ค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic Values)

: เงื่อนไขที่ 4 : ค่านั้นเป็นค่าที่พิเศษไม่เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในสภาวะการนั้นก็จะกลายเป็นค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic quality) สำหรับตน

:เงื่อนไขที่ 5 : ค่าสุนทรียภาพ คือ ค่า ตัวที่ถูกรู้ หมายถึง การรับรู้ที่เกิดจากความสำนึก หรือรำลึกได้จากการได้ยิน หรือจากความทรงจำด้วยเขว้านปัญญาทางสมอง (Sensible & Intelligible Recognitions)

ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ออกแบบตารางสำหรับเก็บข้อมูลการบันทึก นางสาวจิรนุช ธรฤทธิ์ระหัดนักศึกษา 4336338 วิชาเอกดนตรีดนตรีปฏิบัติเลือกเพลงฟังตามรสนิยม ตามความประทับใจ ความรักชอบของตนเอง ดนตรีที่ชอบเดิมเป็นดนตรีประเภทดนตรีร่วมสมัยจากกระบวนการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวจิรนุช ธรฤทธิ์เลือก The butterfly lovers เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถเพลงและซัดได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงลาวเลียงเทียน
4	2

ตารางที่ 3.161 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวจิรนุช ธรฤทธิ์ ฟังแล้ว นางสาวจิรนุช ธรฤทธิ์ ก็ยังระบุเพลง The butterfly lovers ได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.162 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวจิรนุช ธรฤทธิ์ สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุด
ที่หนึ่งคือเพลง The butterfly lovers แล้วสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่
หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่ง
และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลง The butterfly lovers ของ
นางสาวจิรนุช ธรฤทธิ์ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.163 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

สถานะของการรู้ : บุคคลข้อมูลมีความคุ้นเคยหรือประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลเชื่อในคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูล สามารถตัดสินใจมีความเชื่อในคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูล มีประสบการณ์กับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลมีความสนิทสนมหรือคุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 5 : บุคคลข้อมูลรำลึกคุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 6 : บุคคลข้อมูลสามารถเลือก บริเวณว่าง รูปแบบ คุณค่าหนึ่งนั้นว่ามีความสัมพันธ์กับคุณค่าของการแสดงออกเป็นเฉพาะ

: เงื่อนไขที่ 7 : คุณค่าสุนทรียภาพหนึ่งนั้น เป็นคุณค่าที่มีความพิเศษไม่มีค่าใดมาเทียบได้และควรเปิดโอกาสให้กับบุคคลข้อมูลได้ใช้เวลาสร้างความคุ้นเคยให้มากที่สุด

นางสาวจิรณัฐ ตรีทิธิสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลงจับปุดาได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลง The butterfly lovers เป็นประสบการณ์นั้น

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ใหม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นกลุ่มเสียงคีย์บอร์ดบรรเลง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของกลุ่มเครื่องคีย์บอร์ดเป็นคุณค่าที่มี

ความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.164 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นางสาวจิรณัฐ ทรฤทธิ์ สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและสามารถเลือกคุณค่าของเสียงกลุ่มเครื่องคีย์บอร์ดที่เป็นลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะไทยในลีลาเครื่องดนตรีตะวันตก

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลง The butterfly lovers และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย	/				

ตารางที่ 3.165 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกสนุกสนานแบบไทยๆ ในท่วงทำนองลีลาเส้นเสียงของคีบอร์ดทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเสพเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเอง

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเอง และตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

: สถานะของการรู้ : บุคคลข้อมูลมีความซาบซึ้งในคุณค่าหนึ่งนั้นถ้า:

: เงื่อนไขที่ 1 : บุคคลข้อมูลมีความเชื่อในค่าหนึ่งนั้น

: เงื่อนไขที่ 2 : บุคคลข้อมูลตัดสินค่าความเชื่อในค่าหนึ่งนั้นได้

: เงื่อนไขที่ 3 : บุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับค่าหนึ่งนั้นมาแล้ว

: เงื่อนไขที่ 4 : บุคคลข้อมูลสามารถสามารถเลือกข้อมูล หรือมูลฐาน ที่ให้คุณค่าหลายค่า ซึ่งมีความสัมพันธ์หรือลงตัวกับการแสดงออกแต่ละจุดซึ่งทำให้เกิดคุณค่าหนึ่งนั้นขึ้นมา

: เงื่อนไขที่ 5 : คุณค่าหนึ่งนั้น ชี้อัดได้ว่า มีความเป็นพิเศษไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนหรือเป็นคุณค่าหนึ่งเดียวที่ไม่มีค่าอื่นใดมาเทียบได้ (Maccia & Steiner)

(Issued of XVth world Congress, Verna Bulgaria 1973) (สุชาติ สุทธิ, 2544. 230)

นางสาวจิรณัฐ ธรฤทธิ์สามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลง The butterfly lover ได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินใจคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงกลุ่มเสียงเครื่องคีย์บอร์ด

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของกลุ่มเสียงเครื่องคีย์บอร์ดมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นางสาวจิรณัฐ ธรฤทธิ์สามารถตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในความแปลบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 166 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นางสาวจิณัฐ ธรฤทธิ์สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบรับรู้จิตใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือ เชื่อมมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงคีร์บอร์ดในแนวทำนองมากกว่ารายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลง The butterfly lovers ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.167 การประเมินและตัดสิน

นางสาวจิณัฐ ธรฤทธิ์ ผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพ ของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลง The butterfly lovers กลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองที่ใช้กลุ่มเครื่องทองเหลืองในแนวทำนองแบบไทยมากกว่าอย่างอื่น โดยชี้ชัดขณะที่ขณะที่ชี้ชัดตัวบุคคลข้อมูลสามารถจดจำและร้องแนวทำนองพร้อมกันอย่างสนุกสนานคลื่นเคลงสุนทรีย์กับเสียงที่ได้รับฟัง

2. นายปณณ รักชีพ ระหัสนักศึกษา 4437421 วิชาเอกดนตรีศึกษาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเองและความวับซ้อนของดนตรี ดนตรีที่ชอบดนตรีอาร์วันการ์ด ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นายปณณ รักชีพเลือกเพลง The butterfly lovers เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองปานกลาง ไม่สามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงลาวเสียงเทียน
1	3

ตารางที่ 3.168 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นายปณ รักชีพฟังแล้ว นายปณ รักชีพก็ยังระบุเพลง The butterfly lovers ได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง

ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่คำเป็นคำที่พิเศษเหมือนคำใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลไม่ใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4					
คำถามที่5					

ตารางที่ 3.169 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นายปณณ รักชีพไม่สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุดที่หนึ่งคือเพลง The butterfly และไม่สามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลไม่ผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงลาวเสียงเทียนของนายวาทีต สุวรรณสมบูรณ์เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก			/		

ตารางที่ 3.170 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ไม่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นไม่สามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

3. นางสาวสุกนิดา พรเอี่ยมมงคลรหัสนักศึกษา 4437713 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง ดนตรีที่ชอบดนตรีร่วมสมัย ผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรียวัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวสุกนิดา พรเอี่ยมมงคล เลือกเพลง The butterfly lovers เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุดโดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรียวัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่2
1. เพลงลาวเลียงเทียน	1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลงThe butterfly lovers
3. เพลงซีพจรงเท้า	3. เพลงซีพจรงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงลาวเลียงเทียน
4	2

ตารางที่ 3.171 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวสุกนิดา เอี่ยมมงคลฟังแล้ว นางสาวสุกนิดา เอี่ยมมงคลก็ยังระบุเพลงThe butterfly lovers ได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษเหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นตอนการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.172 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวสุกนิดา พรเอี่ยมมงคลสามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพจากเพลงชุดที่หนึ่งคือเพลง The butterfly lovers และสามารถจดจำรำลึกเพลงชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่งและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลง The butterfly lovers ของนางสาวสุกนิดา พรเอี่ยมมงคลเป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 173 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากขั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้คำมากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรีย์ในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นางสาวสุกนิดา เอี่ยมมงคลสามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลง The butterfly lovers ได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรีย์ภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรีย์ภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของกลุ่มเครื่องดนตรีจีนจริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลง The butterfly lovers เป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช้ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นกลุ่มเครื่องดนตรีจีน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของกลุ่มเสียงเครื่องดนตรีจีนเป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าไม่ใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการคุ้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							

ตารางที่ 3.174 การเก็บข้อมูลขั้นการคุ้นเคย

นางสาวสุกนิดา พรเอี่ยมมงคลไม่สามารถผ่านการคุ้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและไม่สามารถเลือกคุณค่าของเสียงที่เป็นการรักชอบลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะของตัวเองได้

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั้นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงลาวเสียงเทียนและสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการคุ้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการคุ้นเคย		/			

ตารางที่ 3.175 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ไม่ผ่านการพิสูจน์แสดงว่าบุคคลนั้นไม่สามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่

ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกในลีลาเส้นเสียงของความสุนทรีย์ที่ทำให้เกิดความประทับใจได้เคล้าคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรีย์ภาพที่เกิดจากการเลือกสรรเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเองไม่สามารถตัดสินใจเลือกได้

4. นางสาวสุพินา อินทรีย์ระหัสนักศึกษา 4437415 วิชาเอกดนตรีวิทยาเลือกเพลงฟังตามรสนิยมตามความประทับใจ ตามความรักชอบของตนเอง คนตรีที่ชอบดนตรีคลาสสิก คนตรีลูกทุ่ง คนตรีแจ๊ส คนตรีป๊อป คนตรีร็อก คนตรีไทยเดิม และคนตรีร่วมสมัยผลการวิจัยเชิงคุณค่าสืบสวนสอบสวนหาสุนทรีย์ภาพดังนี้

จากการเปิดสุนทรีย์วัตถุดนตรีทั้งสี่เพลง นางสาวสุพินา อินทรีย์เลือกเพลง The butterfly lovers เพราะตรงกับรสนิยมของตนเองมากที่สุด โดยสามารถชี้ชัดเพลงได้ถูกต้อง ทั้งสองชุดการทดสอบแม้ว่าจะมีการสลับตำแหน่งของสุนทรีย์วัตถุก็ตาม ดังนี้

เทปชุดที่ 1	เทปชุดที่ 2
1. เพลงลาวเสียงเทียน	1. เพลงจับปูดำ
2. เพลงจับปูดำ	2. เพลง The butterfly lovers
3. เพลงซีพจรลงเท้า	3. เพลงซีพจรลงเท้า
4. เพลง The butterfly lovers	4. เพลงลาวเสียงเทียน
4	2

ตารางที่ 3.176 การสลับเพลง

เมื่อได้สลับเพลงให้นางสาวสุพินา อินทรีย์ฟังแล้ว นางสาวสุพินา อินทรีย์ก็ยังระบุเพลง The butterfly lovers ได้ถูกต้องเช่นเดิม และได้ตอบคำถามตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าจากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 และ 5 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินเพลงนี้จริงหรือไม่จริง
ผู้ให้ข้อมูลนั้นว่าจริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. เชื่อหรือไม่ว่าได้ยินจริง
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าเชื่อ

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. เพลงที่เปิดในชุดที่สองเลือกเพลงเดิมซ้ำหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ไม่มีเพลงใดนอกจากเพลงนี้แล้วใช่ไหมที่ค่าเป็นค่าที่พิเศษ
เหมือนค่าใดที่หามาเปรียบเทียบได้ในตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามเงื่อนไขที่ 5. ย้ำว่าใช่เพลงที่เลือกแล้วใช่หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในการจดจำรำลึกได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการจดจำรำลึก					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.177 การเก็บข้อมูลในขั้นรำลึก

นางสาวสุพินา อินทรีย์สามารถยืนยันจากการรับฟังคุณค่าสุนทรียภาพวัตถุจากเทปชุด
ที่หนึ่งคือเพลงThe butterfly lovers และสามารถจดจำรำลึกเทปชุดที่สองที่สลับตำแหน่งกับชุดที่
หนึ่งได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าบุคคลข้อมูลผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนในระดับขั้นที่หนึ่ง
และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีเพลงลาวเสียงเทียนของนางสาว
สุพินา อินทรีย์เป็นดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการจดจำรำลึก	/				

ตารางที่ 3.178 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์สืบสวนสอบสวนแสดงว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียว

ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ขั้นการคุ้นเคยจะเป็นขั้นการสืบสวนแบบต่อเนื่องจากนั้นการรำลึกผู้วิจัยนำเอาผลที่ได้จากขั้นการรำลึกเฉพาะบุคคลที่ได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ดังนั้นขั้นการคุ้นเคยจะให้บุคคลข้อมูลฟังเพลงที่ตนเองรักชอบมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับตัวผู้ฟังเอง ขยายการรับฟัง สุนทรียในรายละเอียดของเพลง

ข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขแบ่งออกเป็น 7 ข้อ ซึ่งบุคคลข้อมูลใดจะผ่านระดับขั้นการคุ้นเคยได้จะต้องผ่านเงื่อนไขดังนี้

นางสาวสุพินา อินทรีย์สามารถผ่านเข้าสู่ลำดับการคุ้นเคยในเพลง The butterfly lovers ได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไขตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไขที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ดังนี้

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. เชื่อมั่นในคุณค่าสุนทรียภาพที่ตัวเองเลือกจริงๆ หรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. ได้ตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกคุณค่าสุนทรียภาพจากเสียงของแนวทำนองบรรเลงของแซ็กโซโฟน จริงหรือไม่
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้ฟังเสียงของแนวทำนองเพลง The butterfly lovers เป็นประสบการณ์นั้น
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. ได้คุ้นเคยกับแนวทำนองที่ตนเองเลือกใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. สามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลสามารถรำลึกแนวทำนองนั้นได้จริง

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 6. สามารถเลือก รูปแบบ บริเวณหรือแนวทำนองนั้นได้
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่ สามารถรำลึกในแนวทำนองที่ใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแนวทำนองในลีลาของเครื่องดนตรีจีน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 7. การบรรเลงแนวทำนองของแนวทำนองเครื่องดนตรีแบบจีน เป็นคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษของบุคคลผู้ให้ข้อมูลใช่ไหม
ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

ผู้วิจัยทำการบันทึกในตารางการเก็บข้อมูลในระดับขั้นการค้นเคยได้ดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน						
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5	6	7
ขั้นการจดจำรำลึก							
คำถามที่1	/						
คำถามที่2		/					
คำถามที่3			/				
คำถามที่4				/			
คำถามที่5					/		
คำถามที่6						/	
คำถามที่7							/

ตารางที่ 3.179 การเก็บข้อมูลขั้นการค้นเคย

นางสาวสุพินา อินทรีย์ไม่สามารถผ่านการค้นเคยได้โดยผ่านเงื่อนไขข้อคำถามและไม่สามารถเลือกคุณค่าของเสียงที่เป็นการรักษอรรถลักษณะของการบรรเลงแนวทำนองแบบเฉพาะของตัวเองได้

จากทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นคุณค่าสุนทรียภาพของบุคคลข้อมูลเองที่ได้จากการเลือกตัดสินและมีความคุ้นเคยในเพลงThe butterfly lovers และสามารถประเมินผลได้ดังนี้

การประเมินผลและตัดสินคุณค่าในสุนทรียภาพในดนตรีในระดับการค้นเคย

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการค้นเคย	/				

ตารางที่ 3.180 การประเมินและตัดสิน

เกณฑ์สำหรับการประเมินตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนได้อธิบายว่า บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าบุคคลนั้นสามารถเลือกคุณค่าสุนทรียวัตถุที่ละเอียดจากขั้นที่ผ่านมาสามารถเลือกแนวทำนองในความรู้สึกในลีลาเส้นเสียงของความสุนทรีย์ที่ทำให้เกิดความประทับใจได้คล้ายคลึงกับมันอยู่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงสุนทรียภาพที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเป็นการเฉพาะของตัวบุคคลของตัวบุคคลข้อมูลเองสามารถตัดสินใจเลือกด้วยตนเองได้

ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นนี้จะเป็นการพิจารณาสืบเนื่องจากขั้นการคุ้นเคยเฉพาะผู้ที่ผ่านการประเมินแล้วได้ค่ามากที่สุดเพียงเท่านั้น ในระดับนี้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลได้รับฟังคุณค่าจากสุนทรียวัตถุเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับฟังของตัวบุคคลข้อมูลเองและตัวผู้วิจัยเองได้ทำการสืบสวนในรายละเอียดพร้อมๆ กับบุคคลข้อมูลด้วย ดังนั้นบุคคลที่จะผ่านระดับขั้นการซาบซึ้งต้องผ่านข้อคำถามที่เป็นเงื่อนไขดังต่อไปนี้

นางสาวสุพินา อินทรีย์สามารถผ่านการซาบซึ้งในเพลง The butterfly lovers ได้และได้ตอบคำถามที่เป็นเงื่อนไข ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่า จากเงื่อนไข 1 2 3 4 และ 5

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 1. ได้ยินรับฟังเพลงนี้จริงหรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 2. สามารถตัดสินคุณค่าในแนวทำนองที่ตนเองเลือกได้

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 3. ได้รับฟังและคุ้นเคยกับแนวทำนองที่เป็นคุณค่าสำหรับตนเองได้ใช่หรือไม่

บุคคลข้อมูลตอบว่าใช่

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 4. จากคุณค่าของเสียงและแนวทำนองที่หลากหลายท่านสามารถเลือกจุดที่ตนเองชอบได้หรือไม่

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า เลือกฟังแนวทำนองที่โดดเด่นของการบรรเลงเครื่องดนตรีจีน

คำถามที่เป็นเงื่อนไขที่ 5. ชี้อธิบายได้ว่าคุณค่าที่มีความเป็นพิเศษที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดจุดใด

ผู้ให้ข้อมูลตอบว่า ชื่นชอบคุณค่าของเสียงการบรรเลงแนวทำนองของเครื่องดนตรีจีนมากเป็นพิเศษกว่าอย่างอื่น

นางสาวสุพินา อินทรีย์ ตอบคำถามผ่านการพิสูจน์ในระดับการซาบซึ้งได้ในความปลาบปลื้มซาบซึ้งและสามารถเลือกคุณค่าที่ตนเองซาบซึ้ง โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์คำถามลำดับตั้งแต่ขั้นการจดจำ ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และมาจบถึงระดับขั้นสุดท้ายดังผลที่ได้จากการวิจัยดังนี้

	ระดับที่สามารถตอบคำถามผ่าน				
คำถามในระดับ	1	2	3	4	5
ขั้นการซาบซึ้ง					
คำถามที่1	/				
คำถามที่2		/			
คำถามที่3			/		
คำถามที่4				/	
คำถามที่5					/

ตารางที่ 3.181 การเก็บข้อมูลขั้นการซาบซึ้ง

นางสาวสุพินา อินทรีย์สามารถตอบคำถามผ่านทั้ง 5 ข้อ โดยเกิดจากการซาบซึ้งคุณค่าสุนทรียภาพการสัมผัสกระทบบรรลุใจได้จากการรับฟังตามลำดับขั้นการวิจัยเชิงคุณค่าที่ว่า บุคคลข้อมูลตอบคำถามผ่านเงื่อนไขคือเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองรักชอบ ตัดสินใจได้ในสิ่งที่ตนเองเลือก และชื่นชอบและบุคคลข้อมูลได้คุ้นเคยกับคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจเลือกคุณค่าสุนทรียภาพเป็นการเฉพาะชื่นชอบและสุนทรีย์กับเสียงในแนวทำนองมากกว่าลายละเอียดอย่างอื่น องค์ประกอบที่มีอยู่ในเพลง The butterfly lovers ได้และสามารถประเมินได้ดังนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการซาบซึ้ง	/				

ตารางที่ 3.182 การประเมินและตัดสินใจ

นางสาวสุพินา อินทรีย์ผ่านการซาบซึ้ง เพราะสามารถแยกแยะประเมินค่าในสุนทรียภาพของตนเองได้อย่างผู้เชี่ยวชาญและเลือกคุณค่าได้เป็นการเฉพาะ จากสุนทรียวัตถุเพลง

The butterfly lovers กลายเป็นหนึ่งเดียวที่รักชอบในแนวทำนองขณะที่ฟังร้องแนวทำนองในลักษณะกระสวนจังหวะตามไปด้วย

ผลการวิจัย สามารถสรุปและแสดงผลโดยแบ่งออกเป็นสามขั้นตามลำดับเพลงได้ดังตารางดังต่อไปนี้ต่อไปนี

3.5 ระดับขั้นการรำลึก (Recognitive knowing)

1. เพลงจับคู่คำ

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพในระดับขั้นการรำลึก (Recognitive knowing) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการรำลึก (Recognitive knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 2	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 3	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 4	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 5	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 6	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 7	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 8	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 9	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 10	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 11	/				
รวม		11				

ตารางที่ 3.183 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการรำลึก เพลงจับคู่คำ

2. เพลงจีพอรลงเท้า

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นการรำลึก (Recognitive knowing) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการรำลึก(Recognitive knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 2	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 3	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 4	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 5	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 6	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 7	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 8	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 9	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 10			/		
	บุคคลข้อมูลที่ 11			/		
รวม		9		2		

ตารางที่ 3.184 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการรำลึก เพลงจีพอรลงเท้า

3. เพลงลาวเสียงเทียน

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นการรำลึก (Recognitive knowing) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับค่าที่ได้จาก การประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการ รำลึก(Recognitive knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1 บุคคลข้อมูลที่ 2 บุคคลข้อมูลที่ 3 บุคคลข้อมูลที่ 4	/			/	
รวม		3			1	

ตารางที่ 3.185 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการรำลึก เพลงลาวเสียงเทียน

4. เพลง The butterfly lovers

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นการรำลึก (Recognitive knowing) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับค่าที่ได้จาก การประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการ รำลึก(Recognitive knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1 บุคคลข้อมูลที่ 2 บุคคลข้อมูลที่ 3 บุคคลข้อมูลที่ 4	/			/	
รวม		3			1	

ตารางที่ 3.186 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการรำลึก เพลง The butterfly lovers

3.6 ระดับขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive knowing)

1. เพลงจับปุดำ

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive knowing) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับค่าที่ได้จาก การประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการ ความคุ้นเคย (Acquative knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 2	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 3	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 4	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 5	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 6	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 7	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 8		/			
	บุคคลข้อมูลที่ 9		/			
	บุคคลข้อมูลที่ 10	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 11	/				
รวม		9	2			

ตารางที่ 3.187 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการคุ้นเคย เพลงจับปุดำ

2. เพลง ชีพจรลงเท้า

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพในระดับขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive knowing) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการ ความคุ้นเคย (Acquaintive knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 2	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 3	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 4	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 5	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 6	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 7		/			
	บุคคลข้อมูลที่ 8	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 9	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 10		/			
	บุคคลข้อมูลที่ 11	/				
รวม		9	2			

ตารางที่ 3.188 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการคุ้นเคย เพลงชีพจรลงเท้า

3. เพลงลาวเสี่ยงเทียน

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive knowing) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับค่าที่ได้จาก การประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากความ คุ้นเคย(Acquaintive knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1 บุคคลข้อมูลที่ 2 บุคคลข้อมูลที่ 3 บุคคลข้อมูลที่ 4	/	/	/		
รวม		1	1	2		

ตารางที่ 3.189 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการคุ้นเคย เพลงลาวเสี่ยงเทียน

4. เพลง The butterfly lovers

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive knowing) ดังตารางต่อไปนี้

ระดับค่าที่ได้จาก การประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากความ คุ้นเคย(Acquaintive knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1 บุคคลข้อมูลที่ 2 บุคคลข้อมูลที่ 3 บุคคลข้อมูลที่ 4	/	/	/		
รวม		2	1	1		

ตารางที่ 3.190 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการคุ้นเคย เพลง The butterfly lovers

3. 7 ระดับขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative knowing)

1. เพลงจับปุด้า

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นความซาบซึ้ง (Appreciative knowing)

ระดับค่าที่ได้จาก การประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการ ความซาบซึ้ง (Appreciative knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 2		/			
	บุคคลข้อมูลที่ 3	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 4	/	/			
	บุคคลข้อมูลที่ 5					
	บุคคลข้อมูลที่ 6	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 7	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 8			/		
	บุคคลข้อมูลที่ 9		/			
	บุคคลข้อมูลที่ 10	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 11	/				
รวม		7	3	1		

ตารางที่ 3.191 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการซาบซึ้ง เพลงจับปุด้า

2. เพลงซีพจรลงเท้า

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นความซาบซึ้ง (Appreciative knowing)

ระดับค่าที่ได้จากการประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากการ ความซาบซึ้ง (Appreciative knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 2		/			
	บุคคลข้อมูลที่ 3	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 4		/			
	บุคคลข้อมูลที่ 5	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 6	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 7			/		
	บุคคลข้อมูลที่ 8	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 9	/				
	บุคคลข้อมูลที่ 10				/	
	บุคคลข้อมูลที่ 11			/		
รวม		6	2	2	1	

ตารางที่ 3.192 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการซาบซึ้ง เพลงซีพจรลงเท้า

3. เพลงลาวเลียงเทียน

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นความซาบซึ้ง (Appreciative knowing)

ระดับค่าที่ได้จาก การประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากความ ซาบซึ้ง (Appreciative knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1 บุคคลข้อมูลที่ 2 บุคคลข้อมูลที่ 3 บุคคลข้อมูลที่ 4	/	/	/		
รวม		1	2	1		

ตารางที่ 3.193 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการซาบซึ้ง เพลงลาวเลียงเทียน

4. เพลง The butterfly lovers

ผลที่ได้จากการวิจัย จำนวนบุคคลข้อมูลที่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวน
สุนทรียภาพในระดับขั้นความซาบซึ้ง (Appreciative knowing)

ระดับค่าที่ได้จาก การประเมิน	รายชื่อบุคคลข้อมูล	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณค่าที่ได้จากความ ซาบซึ้ง (Appreciative knowing)	บุคคลข้อมูลที่ 1 บุคคลข้อมูลที่ 2 บุคคลข้อมูลที่ 3 บุคคลข้อมูลที่ 4	/	/	/		
รวม		2	1	1		

ตารางที่ 3.194 ตารางแสดงข้อมูลระดับขั้นการซาบซึ้ง เพลง The butterfly lovers

ผลสรุปจากตารางที่ได้จากการวิจัย การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีในเพลง
จับคู่คำในภาคสนามโดยการสัมภาษณ์แบบมีส่วนร่วมโดยนำมาผ่านการพิสูจน์หาคุณค่า

สุนทรียภาพอันเกิดจากการรับรู้คุณค่าสุนทรียวัตถุที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างดนตรีตะวันตกกับดนตรีตะวันตกในเพลงจับปูด้า จากจำนวนประชากรบุคคลข้อมูล 30 คน ผลที่ได้ปรากฏว่ามีประชากรบุคคลข้อมูลรักชอบขึ้นชอบ จำนวน 11 คน และสามารถผ่านการพิสูจน์ในแต่ละระดับดังนี้

1. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นการรำลึก จำนวน 11 คน
2. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นการคุ้นเคย จำนวน 9 คน
3. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นความซาบซึ้ง จำนวน 7 คน

เพลงซีพจรลงเท้า : ผลสรุปที่ได้จากการวิจัย การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีในเพลงซีพจรลงเท้า

ผลสรุปที่ได้จากการวิจัย การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีในเพลงซีพจรลงเท้า ในภาคสนามโดยการสัมภาษณ์แบบมีส่วนร่วมโดยนำมาผ่านการพิสูจน์หาคุณค่าสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับรู้คุณค่าสุนทรียวัตถุที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างดนตรีตะวันตกกับดนตรีตะวันตกในเพลงซีพจรลงเท้า จากจำนวนประชากรบุคคลข้อมูล 30 คน ผลที่ได้ปรากฏว่ามีประชากรบุคคลข้อมูลรักชอบขึ้นชอบ จำนวน 11 คน และสามารถผ่านการพิสูจน์ในแต่ละระดับดังนี้

1. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นการรำลึก จำนวน 9 คน
2. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นการคุ้นเคย จำนวน 9 คน
3. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นความซาบซึ้ง จำนวน 6 คน

เพลงลาวเลียงเทียน : ผลสรุปที่ได้จากการวิจัย การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีในเพลงลาวเลียงเทียน

ผลสรุปที่ได้จากการวิจัย การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีในเพลงลาวเลียงเทียน ในภาคสนามโดยการสัมภาษณ์แบบมีส่วนร่วมโดยนำมาผ่านการพิสูจน์หาคุณค่าสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับรู้คุณค่าสุนทรียวัตถุที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างดนตรีตะวันตกกับดนตรีตะวันตกในเพลงลาวเลียงเทียน จากจำนวนประชากรบุคคลข้อมูล 30 คน ผลที่ได้ปรากฏว่ามีประชากรบุคคลข้อมูลรักชอบขึ้นชอบ จำนวน 4 คน และสามารถผ่านการพิสูจน์ในแต่ละระดับดังนี้

1. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นการรำลึก จำนวน 3 คน

2. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นการคุ้นเคย จำนวน 1 คน
3. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นความซาบซึ้ง จำนวน 1 คน

เพลง The butterfly lovers: ผลสรุปที่ได้จากการวิจัย การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีในเพลง The butterfly lovers

ผลสรุปที่ได้จากการวิจัย การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพดนตรีในเพลง The butterfly lovers ในภาคสนามโดยการสัมภาษณ์แบบมีส่วนร่วมโดยนำมาผ่านการพิสูจน์หาคำสุนทรียภาพอันเกิดจากการรับรู้คุณค่าสุนทรียวัตถุที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างดนตรีตะวันออกกับดนตรีตะวันตกในเพลง The butterfly lovers จากจำนวนประชากรบุคคลข้อมูล 30 คน ผลที่ได้ปรากฏว่ามีประชากรบุคคลข้อมูลรักชอบชื่นชอบ จำนวน 4 คน และสามารถผ่านการพิสูจน์ในแต่ละระดับดังนี้

1. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นการรำลึก จำนวน 3 คน
2. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นการคุ้นเคย จำนวน 2 คน
3. จำนวนบุคคลข้อมูล สามารถผ่านการพิสูจน์ในระดับขั้นความซาบซึ้ง จำนวน 2 คน

3.8 ผลจากการวิจัยได้ แนวทำนอง (Melody) ที่เป็นคุณค่าสุนทรียภาพบุคคลข้อมูลสามารถตอบคำถามระบบระเบียบวิจัยเชิงคุณค่าสุนทรียภาพ สามารถกล่าวรายงานผลได้ดังต่อไปนี้

1. เพลงลาวเลียงเทียน

เพลงลาวเลียงเทียน เป็นเพลงที่หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) เป็นผู้ประพันธ์ขึ้น เป็นเพลงเถา อยู่ในจังหวะหน้าทับ สองไม้ที่มีทั้งส่วนบรรเลงและขับร้องอยู่ด้วยกัน เพลงเถานั้นจะมีลักษณะรูปแบบ เพลงแบ่งออกเป็น 2 ท่อน A และ B เพลงร้องและบรรเลง (ร้องและรับบรรเลง) ลักษณะของประเภทเพลงเถานั้นจะมีรูปแบบการประพันธ์ ตามแบบประเพณีนิยมมีอัตราจังหวะ เป็น 3 ชั้น 2 ชั้น และ ชั้นเดียว ตามหลักการประพันธ์ของดนตรีไทย ท่อนร้องจะไม่สามารถนำมาบิดเบือนปรับแต่งหรือต่อเติมใดๆ ได้ นอกจากท่อนบรรเลงรับ ดังนั้นบทเพลงที่

นักเรียนเรียงเสียงประสานสมัยใหม่นิยมหยิบเฉพาะบางท่อนบรรเลงรับ ในอัตราจังหวะสองชั้น ดังลักษณะที่จะอธิบายดังนี้

แบ่งตามลักษณะ อัตราจังหวะของเพลงเถา แบ่งออกเป็น 3 ท่อน

อัตราจังหวะ 3 ชั้น แทนด้วย สัญลักษณ์ A

อัตราจังหวะ 2 ชั้น แทนด้วย สัญลักษณ์ B

อัตราจังหวะชั้นเดียว แทนด้วย สัญลักษณ์ C

สำหรับการวิจัยครั้งนี้จะหยิบยกเฉพาะจุดที่นักเรียนเรียงเสียงประสานใหม่นิยม นำทำนองที่เป็นของเดิมมาทำการเรียงเสียงประสานแบบตะวันตกไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีหรือทฤษฎีที่ใช้ในการจัดทำล้วนแต่เป็นแบบอย่างตะวันตกนิยม ยกเว้นลายทำนอง ที่เป็นสุนทรีย์แบบเก่าของไทยที่ท่านหลวงประดิษฐไพเราะได้ประพันธ์เอาไว้ดังลักษณะ รูปแบบการจัดวางการร้องและบรรเลงรับตามทฤษฎีของคนตรีไทยดังนี้

B : a : ร้อง 2 ชั้น ท่อนที่ 1

: b : บรรเลง 2 ชั้น ท่อนที่ 1

: c : ร้อง 2 ชั้น ท่อนที่ 2

: d : บรรเลง 2 ชั้น ท่อนที่ 2

: e : ร้องรับ 2 ชั้น เทียบกลับท่อนที่ 1

: f : รับ 2 ชั้นบรรเลงรับเทียบกลับท่อนที่ 1

: g : ร้อง 2 ชั้น เทียบกลับท่อนที่ 2

: h : รับ 2 ชั้น บรรเลงเทียบกลับท่อนที่ 2

ท่อนที่นิยมนำมาทำการเรียงเสียงประสานแบบตะวันตกนิยม อนุญาตได้เฉพาะท่อนที่เป็นส่วนบรรเลง อยู่ในอัตราจังหวะ 2 ชั้น ในเที๊ยะรับ ดังนี้

B : a : ร้อง ท่อนที่ 1

: b : รับ ท่อนที่ 1

สังัด ภูเขาทอง ได้กล่าวไว้ว่า การแต่งเพลงไทยนั้น สามารถ ขยายและตัดทอนให้สั้นลงหรือยืดยาวออกไปอีก ถ้าเป็นดังเช่นเพลงเถา เป็นลักษณะตัดทอนลงคล้ายเหมือนกับการย่อความแต่ยังคงความหมายหลักๆ ของเดิมเอาไว้ แต่การที่มีบุคคลที่จะนำเอาเพลงเก่ามาเรียงเสียง

ประสานใหม่นั้นไม่ผิดแปลกอะไรแต่มีขอบเขตทำได้เฉพาะท่อนบรรเลงเท่านั้น แต่ส่วนทำนองเนื้อร้องนั้นไม่อนุญาตดัดแปลงแต่อย่างใด (สัมภาษณ์ 1/7/2546)

สาเหตุที่นำเอาท่อน บรรเลงในท่อนรับครั้งที่ 1 นั้น อาจารย์สัจด์ ภูเขทอง ได้กรุณา กล่าวว่า เป็นลักษณะทำนองที่ง่ายๆ และฟังแล้วคุ้นเคยไพเราะจำง่ายรวดเร็วได้เป็นอารมณ์สุนทรีย์ดังโน้ตต่อไปนี้

แผนภูมิโน้ตที่ 3.1 แผนภูมิแสดงโน้ตความซาบซึ้งในแนวทำนองเพลงลาวเสียงเทียน

จากแนวทำนองที่ประพันธ์โดยหลวงประดิษฐไพเราะ (ศรศิลป์ประบรแดง) นั้น นำมาเรียบเรียงใหม่ เสียงประสานแบบใหม่ตามแบบตะวันตกนิยม โดยวงศรีกรุง บาส นั้นเป็นทำนองที่คุ้นเคยสนุกๆ ในคนไทยที่นิยมฟังเพลง จากการวิจัย บุคคลข้อมูล สามารถรับรู้ รำลึก คั่นเคย และซาบซึ้ง สุนทรีย์ในทำนองที่เป็นลักษณะทำนองเดิม ดังตัวอย่างข้างต้น เป็นส่วนมาก

2. เพลง จับปูดำ

ผลงานดนตรีชื่อ จับปูดำ (Jub Poo-Dumm) วง เทวัญ ทรัพย์แสนยากร อัลบั้มชุด อ่อน (Thai – Jazz) จำหน่ายโดยบริษัท Sony Music ผลิตในปี พ.ศ. 2539 เป็นชุดมีลักษณะฟิวชั่น ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 9 เพลง

1. เพลงกลองคู่
2. เพลงจับปูดำ
3. เพลงชื่นใจ
4. เพลงกลองยาว
5. เพลงอย่าทำอะไร
6. เพลงลาวเสียดึงเทียน
7. เพลงอ่อน
8. เพลงเปิดทางหน่อย
9. เพลงห้าขลุ่ยสามัคคี

มีจำนวนสมาชิกในวงจำนวน 5 คน

1. บุญยง ฝึกกู๋ ระนาด กลองไทย
2. ชัชวาล ลิ้มสุวรรณ กีตาร์ไฟฟ้า
3. สรรเสริญ สมบัติเจริญ กลอง
4. ชุติต อนุภาย เบสไฟฟ้า
5. เทวัญ ทรัพย์แสนยากร อัลโต เทเนอร์ โซปราโนแซ็กโซโฟน ไวโอลินและขลุ่ย

การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย จะพูดถึงเฉพาะ เพลงจับปูดำ เป็นเพลงพื้นบ้านมีทำนองและจังหวะที่สนุกสนานคุ้นเคยเป็นอย่างดีกับคนไทยโดยมีเนื้อร้องว่า จับปูดำ ขยำปูนา จับปูม้า คว่ำปูทะเล เพลงจับปูดำ เป็นเพลงพื้นบ้านพื้นเมือง มีทำนองและจังหวะที่สนุกสนานและเป็นที่คุ้นเคยของคนไทยเป็นอย่างดีโดยมี เนื้อร้องว่า จับปูดำ ขยำปูนา จับปูม้า คว่ำปูทะเล สงัด ภูเขาทอง ได้กรุณาเล่าถึงว่าเป็นเพลงพื้นบ้าน ดังนั้นศิลปินจึงนำเอาทำนอง (Melody) ที่สำคัญนี้มาทำการเรียบเรียงใหม่จากก่อนเป็นแค่เสียงร้องที่ให้ความสนุกสนานรื่นเริงแบบเด็กๆ

ลักษณะเพลงพื้นบ้านนั้น เป็นสุนทรีย์แบบเก่าอยู่ในวัฒนธรรม วัฒนธรรมจะคงอยู่เฉพาะสิ่งที่เหมาะสม ศิลปะวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออก (Expression) โดยอาศัยความรู้สึก อารมณ์และคุณค่าทางสุนทรียะ ดังนั้นดุริยางคศาสตร์ชาติพันธุ์ มีความผูกพันอย่างแยกไม่ออกกับมานุษยวิทยา (Anthropology) ต่มาพัฒนาเป็นศาสตร์ที่มีการศึกษาระหว่างดนตรีกับ

สังคมของมนุษย์ในมิติดุริยางคศาสตร์ชาติพันธุ์ (Ethno-Musicology) เป็นการศึกษาดนตรีที่ไม่ใช่ดนตรีตะวันตก (Non-Western Art Music) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกัน

1. เป็นการศึกษาดนตรีใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ดนตรีตะวันตก (Non-Western Art Music) ซึ่งรวมทั้งดนตรียุโรปโบราณและอื่นๆ ที่ยังคงเหลืออยู่

2. เป็นการศึกษาดนตรีทุกรูปแบบในท้องถิ่นหนึ่ง ดนตรีพื้นเมือง ดนตรีชนกลุ่มน้อย ดนตรีสมัยนิยม ดนตรีเพื่อการค้า และอื่นๆ อีกมาก (สุกรี เจริญสุข, 2532: 29-31)

ดังนั้นรูปแบบเพลงพื้นบ้านวิเคราะห์ถึงทางด้านดนตรีและบริบททางสังคม สุกรี เจริญสุข ได้กล่าวถึงลักษณะเพลงพื้นบ้านว่า

1. เพลงพื้นบ้านเป็นเพลงที่มุ่งเพื่อความสนุก
2. เนื้อเรื่องของเพลงพื้นบ้าน (Text) เกี่ยวข้องกับชีวิต การงาน ความรัก ความสนุกสนานเฮฮา การดื่มกินสังสรรค์ การเที่ยวพาราดี

3. จังหวะและลีลา (Rhythm) ของเพลงพื้นบ้าน (Beat) จังหวะเคาะขึ้นพื้นและ (Tempo) ความเร็วสม่ำเสมอ โดยทั่วไปแล้วมักอยู่ในอัตราจังหวะธรรมดา (Simple time) 2/2 และ 4/4 เท่านั้น

4. เพลงทำนองเพลงพื้นบ้าน (Melodic structure) มีลักษณะสั้นๆ ซ้ำๆ วกไปเวียนมาใช้เนื้อร้องบรรยายเรื่องราวโดยเปลี่ยนเนื้อร้องไปเรื่อยๆ ในลักษณะร้อยเนื้อทำนองเดียว โดยทั่วไปมักจะอยู่ในบันไดเสียง (Pentatonic) ที่พบมากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีเสียงเรียงกัน 5 เสียง คือ C D E G A (โด เร มี ซอล ลา) (สุกรี เจริญสุข, 2538: 41-43)

ดังนั้นลักษณะโดยรวมของ เพลงจับปูด้าของ เทวัญ ทรัพย์แสนยากร อ้างถึงใน สมพงษ์ ทองคำ (2544, 61) กล่าวไว้ว่า เป็นเพลงที่อยู่ในลักษณะฟิวชั่นมากขึ้นและรูปแบบการทำงานชุดนี้ค่อยๆ ประดิษฐ์ประดอย แก้ไขตกแต่งจนเป็นที่พอใจและต้องการสร้างงานที่มีลักษณะเป็นเฉพาะตัวแบบไทย มีธรรมชาติหลายอย่างที่ลักษณะเฉพาะของคนเอเชีย จึงมีวิวัฒนาการร่วมกันอยู่ด้วย

ดังนั้นการแสดงสำเนียงความเป็นไทยมิได้มีจุดประสงค์ที่จะลอกเลียนแบบบรรเลงตามแบบของโบราณ แต่เป็นการใช้ความรู้สึกที่ได้สะสมมาในสิ่งแวดล้อมของความเป็นไทย ถ่ายทอดออกไป จึงไม่เกี่ยวข้องกับเพลงอื่นๆ

ดังผลงานที่แสดงออกสู่สาธารณชน เช่นเพลงจับปูด้า หรือเพลงอื่นๆ อย่างไรก็ตามความโดดเด่นของเทวัญ ทรัพย์แสนยากร มีลักษณะของตัวเองเฉพาะอยู่ในมิติการผสมผสานทำนองแบบไทย และมีสีสันเพิ่มเติมสีสันลีลาทำนองการอิมโพรไวเซชันลงไปตามแบบอย่างตะวันตกนิยม

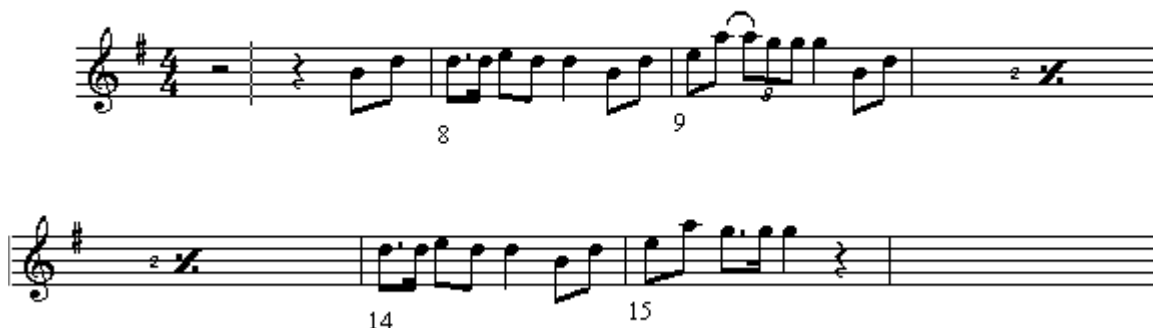
สุกรี เจริญสุข(2538. 129) ได้กล่าวถึง เทวัญ ทรัพย์แสนยากร ไว้ว่า เป็นนักดนตรีที่สามารถเล่นเครื่องดนตรีได้หลายชนิด ที่รู้จักกันทั่วไป ก็ คือ ในฐานะนักแซ็กโซโฟน มีประสบการณ์ในการเล่นกับวงที่มีชื่อเสียงหลายวงทีเดียว อาทิ วงโอเลี่ยนเติ้ลฟังก์ วงอินฟินิตี้ วงฮอตเปปเปอร์ วงฟองน้ำ วงกังสดาล และวงโนโวแจ๊ส

ความสามารถในการเรียบเรียงเสียงประสานแบบใหม่ และการอิมโพรไวเซชัน โดยนำเอาทำนองแนวเพลงที่มีอยู่เดิมสุนทรีย์แบบเก่า ในแง่มุมของชาติพันธุ์ (Ethnomusic) มาปรุงแต่งให้เกิดผลงานดนตรีหลากหลายให้มีความรู้สึกสนุกสนานแจ่มแบบไทยๆ ในสไตล์ของฟิวชั่น ดังผลงานเพลงจับปูด้าเป็นต้น

เพลงจับปูด้าในอัลบั้มชุดอ่อนเป็นเพลงอยู่ในอัตราจังหวะ (Meter) 4/4 อยู่ในบันไดเสียง G เมเจอร์ใช้รูปแบบกลุ่มการดำเนินคอร์ดในกลุ่มคอร์ด (I VI II V) การบรรเลงใช้แบบการดำเนินทำนองที่เป็นคล้ายดั้งเดิม และการใช้เทคนิคการอิมโพรไวเซชันแบ่งกิตลักษณะ (Form) ออกได้ สองท่อน A และ B ในท่อน A จะเป็นทำนองคล้ายลักษณะแบบดั้งเดิมเพื่อให้คุ้นเคย แต่ได้ดัดแปลงและนำมาเรียบเรียงประสานแบบใหม่เพื่อให้ได้สุนทรีย์แบบแปลกใหม่ในสีสันเครื่องดนตรีตะวันตก ในท่อน B เป็นการแสดงออกเป็นการเฉพาะถึงจิตปฏิภาณคั้นอิมโพรไวเซชัน (Improvisation) ของเทวัญ ทรัพย์แสนยากร ซึ่ง สมพงษ์ ทองคำ ได้กล่าวไว้ว่า

ทำนองการอิมโพรไวเซชันของเทวัญ ทรัพย์แสนยากร ในเพลงจับปูด้ามีลักษณะโดดเด่นในการใช้เทคนิคอิมโพรไวเซชันดังนี้ โน้ตคอร์ดกระจาย (Broken chord note lines) โน้ตผ่าน (Passing tones) แอปป็อกเจียตูรา (Appoggiatura) อ็อกซิลลารี (Auxiliary) โน้ตรอบๆ (Surrounding) โน้ตแนวหัก (Broken lines) โน้ตหลบแนว (Linear displacement) โน้ตซ้ำ (Repeat notes) โน้ตย้อนซ้ำ (Turning point) และโน้ตขัดขึ้นจังหวะ (Syncopation) (สมพงษ์ ทองคำ; 2544. 85-91)

จากการวิจัยหาระดับความซาบซึ้งในเพลงจับปูด้าในสามระดับ คือ ระดับ การจดจำ รำลึก ระดับการคุ้นเคย และระดับการซาบซึ้ง แต่สำหรับการวิจัยนี้มุ่งประเด็นตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพียงแค่ระดับความซาบซึ้งเพียงเท่านั้น ดังนั้นบุคคลข้อมูลจะต้องผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพ จากจำนวนประชากร 30 คน นำเข้ากระบวนการวิจัย ประชากรที่เลือกเพลงจับปูด้าจำนวน 11 คน เริ่มต้นที่ ระดับขั้นการจดจำรำลึก ผ่านเข้าสู่ขั้นการคุ้นเคย และขั้น การซาบซึ้งลำดับสุดท้ายเหลือเพียง 7 คน ผ่านการพิสูจน์หาสุนทรียภาพของตนเอง จากการวิจัย ในจำนวน 7 คน มีความซาบซึ้ง ในแนวทำนองคล้ายลักษณะของดั้งเดิมและซาบซึ้งลักษณะการอิมโพรไวเซชันดังต่อไปนี้

แผนภูมิโน้ตที่ 3.2 แผนภูมิแสดงโน้ตความซาบซึ้งในแนวทำนองเพลงจับปุดำ

จากการวิจัย บุคคลข้อมูล สามารถรับรู้ ราลิค คุ่นเคย และซาบซึ้ง สุนทรีย์ในทำนองที่เป็นลักษณะทำนองเดิม ดังตัวอย่างข้างต้น เป็นส่วนมาก

3. เพลง ชีพจรลงเท้า

คุณ อันตระกูลเป็นนักประพันธ์เพลงชาวไทยการศึกษาจากมหาวิทยาลัยโอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา สาขาการประพันธ์ดนตรี และ The Royal conservatory สาขาการประพันธ์ดนตรีเมืองเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ (Hague Conservatoire) และมีผลงานเพลงออกอย่างต่อเนื่อง มีกิจกรรมทางดนตรี เช่น ทัวร์คอนเสิร์ตและเวิร์คช็อปในเมืองหลวงสำคัญของเอเชีย เช่น กรุงเทพฯ กรุงเทพมหานคร และ กัลกัตตา เป็นผู้ก่อตั้ง บริษัทบัตเตอร์ฟลาย จำกัด ผู้ก่อตั้งโรงเรียนดนตรี ศคิลียะ (St. Cecilia Academy of music) ผู้ก่อตั้งวงภาควิวดอรุณ การผลิตผลงานมีหลายลักษณะ ได้แก่ ดนตรีประกอบภาพยนตร์ ละครเวที ดนตรีประกอบภาพยนตร์โฆษณาและดนตรี (วราวุธ สุมาวงศ์; 2526, 297) หลายชุด แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกทำการสืบสวนสอบสวนระดับสุนทรีย์ภาพที่แบ่งออกเป็นสามระดับ คือ ระดับดาร์ราลิค ระดับการคุ่นเคย และระดับการซาบซึ้ง โดยเลือกเพลงชีพจรลงเท้า อัลบั้มชุด บางกอก จัดจำหน่ายโดย บริษัท สونสมิตจำกัด พ.ศ. 2544

เพลงชีพจรลงเท้า เป็นเพลงอยู่ในอัตราจังหวะ (Meter 4/4) อยู่ในบันไดเสียง G เมเจอร์ (G major) แนวทำนองหลักสำคัญ (Melody) ไวโอลิน บรรเลงโดย นรอรธ จันทร์กล้า และบรรเลงเปียโน โดย จุน โกมัตสึ ทั้งคู่เป็นนักเล่นดนตรีคลาสสิกเป็นที่รู้จักในวงการดนตรีคลาสสิกของไทย แนวทำนองหลักสำคัญจะปรากฏในห้องที่ 3-11 จากแนวทำนองหลักอันนี้ผู้ประพันธ์ใช้

เทคนิคการประพันธ์เพลงเปลี่ยนจากบันไดเสียง (Modulation, change keys; the transition from one key to another within a piece) เป็นการเปลี่ยนไปสู่ บันไดเสียงอื่นๆ ในที่นี้พบได้ในห้องดังต่อไปนี้

บันไดเสียง G เมเจอร์ ห้องที่ 1-9 และห้องที่ 41-57

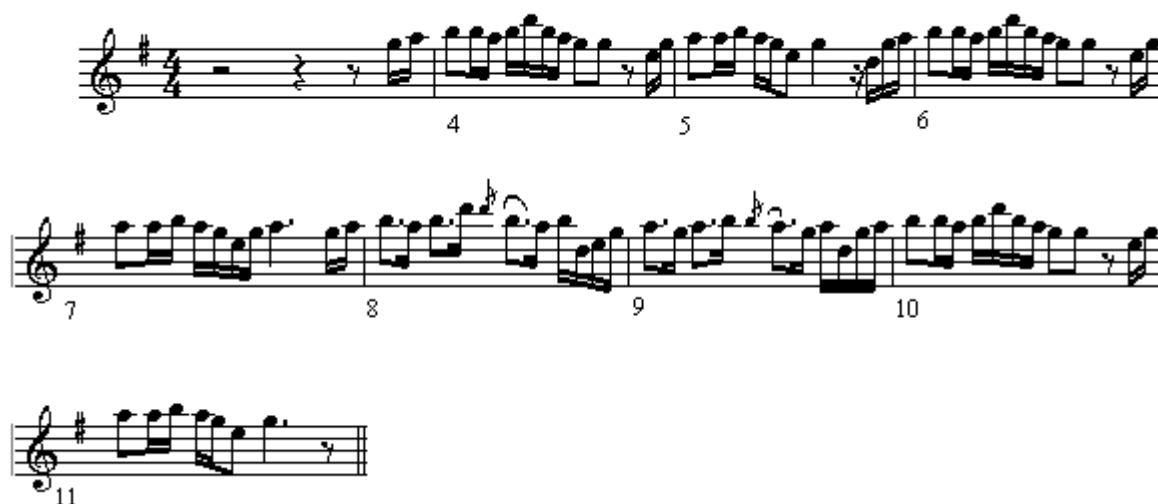
บันไดเสียง D เมเจอร์ ห้องที่ 20-23, 25-26 และ ห้องที่ 30-40

บันไดเสียง A เมเจอร์ ห้องที่ 24-25 และห้องที่ 29

และเทคนิคอื่นๆ (Harmonics) เป็นเทคนิคใช้กับเครื่องสายแรกเดิมที่ใช้กับเครื่องสาย สายเปิด (Open string) เท่านั้นและช่วงหลังได้พัฒนาจากสายเปิดมาเป็นการสัมผัสสายในตำแหน่งต่างๆ ได้อย่างไพเราะ เทคนิคนี้พบในในในห้องที่ 32-33 และเทคนิค (Harmonic melody) เป็นการเคลื่อนที่แนวทำนองแบบขึ้นคู่สองเสียงไปพร้อมๆ กันพบในห้องที่ 1-2 และห้องที่ 47-48 โน้ต (Notation) ที่ใช้ ส่วนมากเป็นโน้ต เขบ็ตหนึ่งชั้น เขบ็ตสองชั้น โน้ตตัวดำ และตัวขาว จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นองค์ประกอบทางด้านดนตรี (Elements of music) เป็นฐานที่มาเป็นทฤษฎีนำไปสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อเกิดเสียง และเสียงที่เกิดจากการจัดแจงอย่างมีระบบระเบียบตามทฤษฎีดนตรีเมื่อมาสู่ผู้รับฟัง แล้วนั้นจะก่อให้เกิดความสุนทรีย์ตามมิติการรับสัมผัสรับรู้เป็นของใครของมัน เป็นสุนทรียภาพ

ท่านอาจารย์ สัจด์ ภูเขาทอง ได้กรุณากล่าวไว้ว่า เป็นเพลงที่เรียบเรียงขึ้นใหม่เรียนแบบสำเนียงไทย เป็นลักษณะของการแว่วๆ มาในความรู้สึกในลักษณะความสุนทรีย์ในความเป็นไทยทำนองจึงเป็นลักษณะแบบไทยๆ ดังนั้นผู้ประพันธ์มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีของตะวันตกเป็นอย่างดี เกิดทำนองแบบไทย ในคุณค่าสุนทรีย์แบบไทยๆ วัฒนธรรมทางดนตรีของไทย แต่ระบบความคิดทฤษฎีการเรียบเรียงเสียงประสานเป็นแบบตะวันตกตามองค์ความรู้ทางการประพันธ์เพลงที่ได้ร่ำเรียนมาใช้เครื่องดนตรีตะวันตกที่มีลีลาแบบตะวันตก คือ ไวโอลินและเปียโน แนวทำนองนั้นยังคงลีลาให้ความรู้สุนทรีย์แบบไทย ลีลาของเสียง (Tone colour) เปลี่ยนเป็นแบบตะวันตกทำให้มีความรู้สึกคุ้นเคยในทำนองและซาบซึ้งน้ำเสียงในมิติระดับของเสียงที่แตกต่างจากเดิมในเส้นเสียงแบบเครื่องดนตรีของไทย ทำให้เป็นที่สนใจในความใหม่แตงดงามในลีลาทำนองเก่าๆ ของไทย

จากการวิจัย ของระดับความซาบซึ้งในเพลงซีฟจรลงเท้าในมิติสุนทรียภาพของแต่ละบุคคลจากระดับ การจดจำรำลึก จากการคุ้นเคย และจากการซาบซึ้ง ผลผู้วิจัยต้องการทราบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ต้องการทราบระดับความซาบซึ้งเพียงเท่านั้น จากจำนวนประชากรทั้งหมด 30 คน บุคคลที่มีความสุนทรีย์และชื่นชอบในเพลงซีฟจรลงเท้า จำนวน 9 คน และผ่านการพิสูจน์ตามลำดับกระบวนการวิจัย จนกระทั่งถึงระดับสุดท้าย คือระดับการซาบซึ้ง จำนวนเพียง 6 คนเท่านั้น ความซาบซึ้งที่มีจะปรากฏ ต่อแนวทำนองดนตรี ต่อไปนี้

แผนภูมิโน้ต 3.3 แผนภูมิแสดงโน้ตความซาบซึ้งในแนวทำนองเพลงชีพจรลงเท้า

จากการวิจัย บุคคลข้อมูล สามารถรับรู้ ในระดับขั้นรำลึก คู่้นเคย และซาบซึ้ง สุนทรีย์ ในทำนองที่เป็นลักษณะทำนองเดิม ดังตัวอย่างข้างต้น เป็นส่วนมาก

4. เพลง The butterfly loves

เพลง The butterfly lovers เป็นสำหรับเดี่ยวไวโอลิน (Concerto for the violin) ของ Liang Shanbo และ Zhu Ying tai ที่เป็นตัวเอกของเรื่อง เป็นที่รู้จักทุกๆ ไปคือ เพลง The butterfly lovers เป็นเพลงที่เป็นการเล่าเรื่อง (Programmatic) สดับพิณ รัตนเรืองได้กล่าวไว้ว่า

ดนตรีพรรณนา หมายถึง เพลงบรรเลง (Instrumental music) ที่มีภาพ (Image) เรื่องราว (Story) หรือ บรรยากาศ (Atmosphere) อะไรบางอย่างที่เล่าถึงพูดถึงได้ เป็นจุดกำหนดของบทเพลง (สดับพิณ รัตนเรือง, 1997. 2)

เพลง The butterfly lovers เป็นเพลงที่ประกอบเรื่องเล่านิทานของจีนซึ่งมีรากฐานมาจากความรักของเด็กหญิงและเด็กชาย ซึ่งท่วงทำนองของดนตรีได้เขียนให้มีความกลมกลืนกับอุปรากร Shaoxing ประกอบด้วย 3 ตอน บรรยายฉาก (Three episodes) คือ ความรัก (Love) คัดค้าน (Protest) และการแปรรูปสภาพ (Transfiguration)

เขียนขึ้นในปี 1958 โดย Chen Gang และ Chen Zhan Hao ซึ่งทั้งคู่เป็นนักศึกษาที่ The Shanghai Conservatory of music เป็นดนตรีที่เขียนประกอบบรรยายบรรยากาศได้อย่างมีเสน่ห์

อย่างสุดซึ้ง ที่แสดงออกถึงเรื่องราว ตั้งแต่ Liang พบกับ Zhu จนกระทั่งนำไปสู่การพลัดพรากด้วย ปัญหาของครอบครัว ที่ไม่ยอมรับการแต่งงานของทั้งสอง แต่สุดท้าย นิยายความรักทั้งสองก็ได้ กลับมาครองรักอีกครั้ง กลายสภาพเป็นผีเสื้อได้ครองรักกันตลอดไป เฉกเช่น คำกล่าวดังนี้

“แสงส่องสาดเรืองรองและหม่อมวลดอกไม้ต่างอวดผุดงอกดอกโน้มนาม

ท่ามกลางมวลหม่อมดอกไม้งามนั้น เจ้าผีเสื้อทั้งสองกระพือปีกสั่นระริกไหว ไหว

ทั้งคู่มีความรักบริสุทธิ์อันเป็นนิรันดร์ ไม่เคยแตกแยกขาดพลัดพรากจากกัน

ด้วยจิตวิญญาณแห่งรักเบื่องลือกของ Liang และ Zhu นั้นไม่เคยแตกดับ

สูญสาบสลายจากกันเลย”(Notes on the Music, โน้ตเพลงสำหรับไวโอลินกับเปียโน. ม.ป.

ป)

ดังนั้นเพลง The butterfly lovers เป็นเพลงในอัลบั้มชุด Chinese Classical music ที่นำมาเรียบเรียงนั้น ปรากฏในตอนหนึ่ง บทนำ (Exposition) ฉากที่บรรยายถึงความรัก (Love episodes) อยู่ในบันไดเสียง c เมเจอร์ (C Major) อันตราจังหวะ 4/4 (Meter)

จากการวิจัยหาระดับความซาบซึ้งในเพลง The butterfly lovers ในสามระดับ คือ ระดับการจดจำรำลึก ระดับการคุ้นเคย และระดับการซาบซึ้งนั้นผลปรากฏว่าบุคคลข้อมูลส่วนใหญ่สามารถ จดจำรำลึก คุ้นเคย ซาบซึ้ง ในตอน A ห้องที่ 13-21 และ ตอน B ห้องที่ 24-33 จากจำนวนประชากรทั้งหมด 30 คน เลือกทั้ง 4 คน เมื่อนำมาผ่านกระบวนการวิจัยด้วยระเบียบวิธีการ สืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพที่มีต่อเพลงนั้นผ่านการพิสูจน์จนถึงระดับขั้นสุดท้าย คือการ ซาบซึ้งได้เพียงแค่ 2 คน เท่านั้น ทำนองที่มีความซาบซึ้งส่วนใหญ่จะปรากฏดังต่อไปนี้

แผนภูมิโน้ตที่ 3.4 แผนภูมิแสดงโน้ตความซาบซึ้งในแนวทำนองเพลง The butterfly loves

3.9 การประเมินและตัดสิน (Evaluative judgement)

การประเมินคุณค่าสุนทรียภาพที่ได้จากผลการวิจัย ผู้วิจัยประเมินตามกระบวนการและทฤษฎีการวิจัยของ การวิจัยเชิงคุณค่า (Qualitative research) เพียงเท่านั้น ดังนั้นผลที่ได้จากการวิจัยถือเป็นค่าบริสุทธิ์ในตัวคน (Eternalized values) โดยบุคคลข้อมูลจะแสดงการยืนยันกิริยาออกมาให้เห็นและรับรู้ได้ในลักษณะของการบ่งชี้แสดงออกหรือสาริตีให้ดูว่าในจุดใด มาก-น้อย ดังนั้นผลที่ได้จากการประเมินจะไม่นำคำตอบของแต่ละบุคคลมาเปรียบเทียบกันดังคำกล่าวดังต่อไปนี้

“ การประเมินเป็นการวัดจากตัวบุคคลข้อมูลแต่ละปัจเจกบุคคลไม่ต้องประเมินเปรียบเทียบกับผู้ใดทั้งนี้เพราะว่าค่าที่ได้ผ่านระบบที่เบ็ดเสร็จอยู่ในตัวเองสมบูรณ์ (Sutthi, S. 2000. 238)

ผลที่ได้จากการประเมินค่าสุนทรียภาพในสุนทรียวัตถุทั้ง 4 เพลง สามารถแบ่งออกได้ 3 ระดับ ดังตารางต่อไปนี้

1. การประเมินและตัดสินในขั้น การรำลึก (Recognitive knowing)

ระดับขั้นการรู้	ระดับ คุณค่า มาก-น้อย	การตัดสินคุณค่าที่ได้	ชื่อเพลง	จำนวนคน
1. การรำลึก	คุณ ค่า จ า ก ประสบการณ์ ปานกลาง	ได้ค่าการรู้ปาน กลาง	1. จีบปูดำ 2. ชีพจรลงเท้า 3. ลาวเสียดเทียน 4. The butterfly lovers	11 9 3 3

ตารางที่ 3.195 ตารางแสดงการประเมินและตัดสินในขั้นการรำลึก

จากตารางบุคคลข้อมูลที่ให้ข้อมูลสามารถผ่านการพิสูจน์การหาค่าจากสุนทรียวัตถุทั้ง 4 เพลงได้ตามความรักชอบของแต่ละบุคคลเลือกด้วยตนเอง ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเพียงหนึ่งเดียวและลำดับของคุณค่าที่ได้ในระดับคุณค่าจากประสบการณ์ปานกลางและการตัดสินคุณค่าที่ได้ (Merit-Demerit judgment) ได้ค่าการรู้ปานกลาง

2. การประเมินและตัดสินในขั้น การคุ้นเคย (Acquaintive knowing)

ระดับการรู้จากการ คุ้นเคย	ระดับ คุณค่า มาก-น้อย	การตัดสินคุณค่าที่ได้ Merit - Demerit judgment	เพลง	จำนวนคนที่ผ่าน การพิสูจน์
ระดับความคุ้นเคย Acquaintive stage	ได้ คุณ ค่า จ า ก ประสบการณ์มาก	ได้ค่าการรับรู้มาก	1. จีบปูดำ 2. ชีพจรลงเท้า 3. ลาวเสียดเทียน 4. The butterfly loves	9 9 1 2

ตารางที่ 3.196 ตารางแสดงการประเมินและตัดสินในขั้นการคุ้นเคย

จากตารางบุคคลข้อมูลที่ให้ข้อมูลสามารถผ่านการพิสูจน์หาค่าสุนทรียภาพวัตถุทั้ง 4 เพลง ในระดับความคุ้นเคย ได้ตามกระบวนการวิจัยโดยการยืนยันความรักชอบที่แต่ละบุคคลเลือกด้วยตนเองว่า คุณค่าสุนทรียภาพที่ได้จากการสัมผัสกระทบรับรู้ในดนตรีทั้ง 4 เพลงของแต่ละคน เมื่อนำมาขยายแล้วบุคคลบุคคลข้อมูลสามารถจับได้ว่าเกิดจากการประเมินระหว่าง จุด ก. กับ จุด ข. เกิดเป็นค่าใหม่ขึ้นมาถึงการรับรู้จากความรู้สึกสวยงามไพเราะประทับใจได้เคล้าคลึงกัน คือ คุณค่าใหม่ที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือนหนึ่งนั้นของแต่ละบุคคลและคุณค่าเฉพาะตน ได้ระดับคุณค่า มาก-น้อย เป็นประสบการณ์มากและการตัดสินคุณค่าที่ได้ (Merit-Demerit judgment) ได้ค่าการรับรู้มาก

3. การประเมินและตัดสินในขั้น ความซาบซึ้ง (Appreciative knowing)

ระดับการรู้จากการซาบซึ้ง	ระดับ คุณค่า มาก-น้อย	การตัดสินคุณค่าที่ได้ Merit - Demerit judgment	เพลง	จำนวนคนที่ผ่านการพิสูจน์
ระดับความซาบซึ้ง Appreciative stage	ได้ คุณ ค่า จ า ก ประสบการณ์มากที่สุด	ได้ค่าการรับรู้มากที่สุด	1. จัปปูดำ 2. ซีฟจรลงเท้า 3. ลาวเลียงเทียน 5. The butterfly loves	7 6 1 2

ตารางที่ 3.197 ตารางแสดงการประเมินและตัดสินในขั้นการซาบซึ้ง

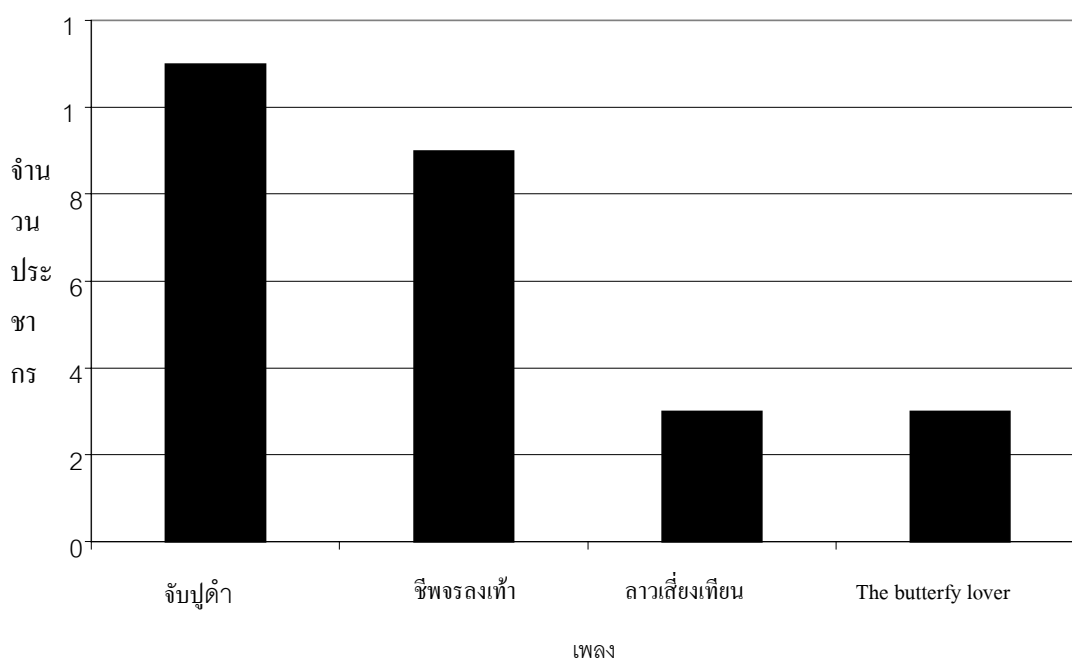
จากตารางบุคคลข้อมูลที่ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัย สามารถผ่านการพิสูจน์หาค่าจากการรับรู้สุนทรียวัตถุทั้ง 4 เพลงในระดับความซาบซึ้ง (Appreciative knowing) เป็นคุณค่าที่เกิดจากการรับรู้ของแต่ละบุคคล และสามารถจับได้ว่าคุณค่าใหม่ระหว่าง ก. กับ ข. ประเมินแล้วสมบูรณ์ ทั้งหมดของ ง. กลายเป็นหนึ่งเดียว ไม่เหมือนใครในคุณค่าหนึ่งนั้น ผลที่ได้คือ ได้คุณค่าจากประสบการณ์มากที่สุด การตัดสินคุณค่าที่ได้ (Merit-Demerit judgment) ได้ค่าการรับรู้มาก

ดังนั้นผลที่ได้จากการวิจัยเริ่มต้นที่การเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพนำมาผ่านขั้นตอนการประเมินและตัดสินคุณค่าในแต่ละระดับขั้นตอนเพื่อเป็นการง่ายสำหรับการแสดงผลที่ได้ในขั้นตอนการประเมินและตัดสินคุณค่า ผู้วิจัยของแสดงผลในรูปแบบแผนภูมิแท่งโดยสรุปและจำแนกออกเป็นแต่ละระดับดังต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับ
: ขั้นการรำลึก (Recognitive Knowing level)

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงภาพแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับขั้นการรำลึก

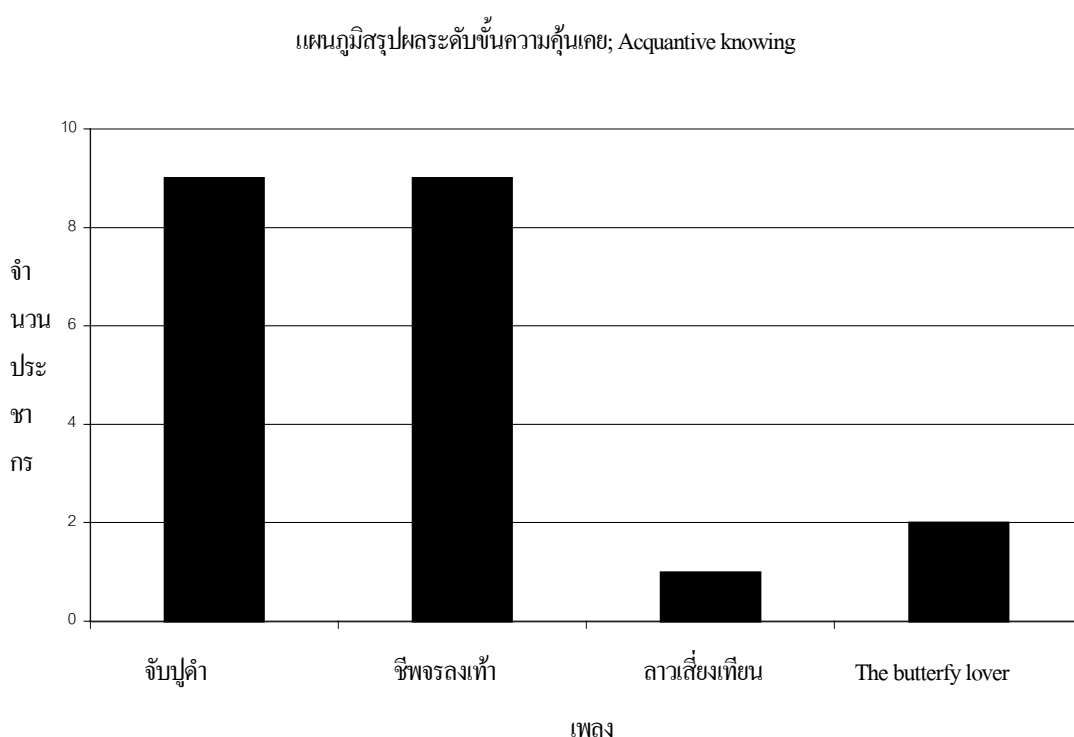
แผนภูมิสรุปผลในระดับขั้นการรำลึก ; Reconitive knowing

การประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับการรำลึกได้ระดับคุณค่าจากประสบการณ์ปานกลาง และสามารถประเมินตัดสินคุณค่าได้การรับรู้ปานกลาง

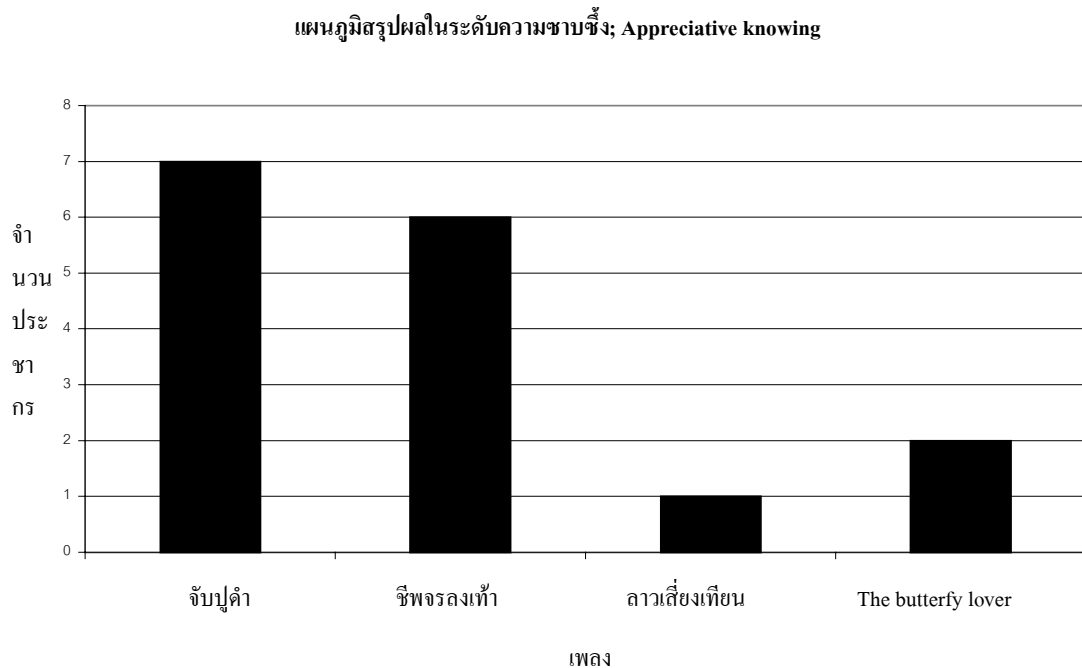
แผนภูมิแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับ
: ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing level)

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงภาพแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับ
การคุ้นเคย

การประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับความคุ้นเคยได้ระดับคุณค่าจาก
ประสบการณ์มาก และสามารถประเมินตัดสินคุณค่าได้ค่าจากการรับรู้มาก

แผนภูมิแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับ
: ชั้นความซาบซึ้ง (Appreciative Knowing level)

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงภาพแสดงผลการประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับการซาบซึ้ง

การประเมินและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในระดับความซาบซึ้งได้ระดับคุณค่าจากประสบการณ์มากที่สุด และสามารถประเมินตัดสินคุณค่าได้ค่าการรับรู้มากที่สุด

บทที่ 4

สรุป อภิปรายการวิจัย

ประเด็นในการสรุปอภิปราย และข้อเสนอแนะวิจัยผู้วิจัยนำเสนอตามวัตถุประสงค์ว่า เพื่อวัดระดับความซาบซึ้งในดนตรีโดยใช้ทฤษฎีการรู้เชิงคุณค่าในดนตรีของ(Steiner และ Maccia) ดังนี้

ผลที่ได้จากการวัดระดับความซาบซึ้งในดนตรีจากการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้
ผลที่ได้จากการวิจัย ระดับความซาบซึ้งสุนทรียภาพร่วมสมัยที่เกิดการผสมผสานองค์ประกอบสาระทางดนตรีระหว่างตะวันออกตะวันตกในหมู่นักศึกษา ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นดังนี้

ผลที่ได้จากการวิจัย เชิงคุณค่าการสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพตามระเบียบวิธีวิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

1. ขั้นการรำลึก (Recognitive knowing)
2. ขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive knowing)
3. ขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative knowing)

โดยการนำสุนทรียวัตถุทั้ง 4 เพลง เข้าสู่กระบวนการวิจัย การสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพของแต่ละบุคคลนั้นสามารถสรุปได้ตารางต่อไปนี้

ระดับขั้นการรำลึก (Recognitive Knowing)

ระดับขั้นการรู้	ระดับคุณค่า	การตัดสินคุณค่าที่ได้	ชื่อเพลง	จำนวนคนที่ผ่านการพิสูจน์
Recognitive Knowing	มาก-น้อย	Merit-Demerit judgment		
การรำลึก Recognitive stage	คุณค่าจากประสบการณ์ปานกลาง	ได้ค่าการรู้ปานกลาง	1. จัปปุตา 2. ชีพจรลงเท้า 3. ลาวเสียงเทียน 4. The butterfly lovers	11 9 3 3

ตารางที่ 4.1 ตารางสรุปผลการสืบสวนสอบสวนหาสาเหตุทฤษฎีภาพระดับการรำลึก

ระดับขั้นการคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

ระดับการรู้จากการ คุ้นเคย Acquaintive knowing	ระดับ คุณค่า มาก-น้อย	การตัดสินคุณค่าที่ได้ Merit - Demerit judgment	ชื่อเพลง	จำนวนคนที่ผ่าน การพิสูจน์
ระดับความคุ้นเคย Acquaintive stage	ได้ คุณ ค่า จาก ประสบการณ์มาก	ได้ค่าการรับรู้มาก	1. จัปปูดำ 2. ชีพจรลงเท้า 3. ลาวเลียงเทียน 4. The butterfly loves	9 9 1 2

ตารางที่ 4.2 ตารางสรุปผลการสืบสวนสอบสวนหาสาเหตุทฤษฎีภาพระดับการคุ้นเคย

ระดับขั้นการซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ระดับการรู้จาก การซาบซึ้ง Appreciative knowing	ระดับ คุณค่า มาก-น้อย	การตัดสินคุณค่าที่ได้ Merit - Demerit judgment	ชื่อเพลง	จำนวนคนที่ผ่าน การพิสูจน์
ระดับความซาบซึ้ง Appreciative stage	ได้ คุณ ค่า จาก ประสบการณ์มาก	ได้ค่าการรับรู้มาก	1. จัปปูดำ 2. ชีพจรลงเท้า 3. ลาวเลียงเทียน 4. The butterfly loves	7 6 1 2

ตารางที่ 4.3 ตารางสรุปผลการสืบสวนสอบสวนหาสาเหตุทฤษฎีภาพระดับการซาบซึ้ง

อภิปรายผล

ประเด็นการอภิปรายผลจะอภิปรายตามวัตถุประสงค์ว่า เพื่อวัดระดับความซาบซึ้งในดนตรีโดยใช้ทฤษฎีการรู้เชิงคุณค่าในดนตรีของ (Steiner และ Maccia) ดังนี้

คำตอบที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณค่าสุนทรียภาพใหม่ ขอย้อนกลับไปลึกๆ ว่าเป็นสุนทรียภาพอันเกิดจากรากฐานเก่าแก่สุนทรียศาสตร์ตะวันออก (The Eastern aesthetic) พราหมณ์ และพุทธ ในความหมายสุนทรียศาสตร์ของพราหมณ์นั้นไม่สามารถแยกแยะขาดออกจากกันได้ว่าระหว่าง ปรัชญา ศาสนา สุนทรียศาสตร์และศิลปะ ฝังอยู่ในโลกวัฒนธรรมทางวิญญาณ (Spiritual culture) เรียกว่าสุนทรียศาสตร์แบบเจอปนและสุนทรียศาสตร์แบบพุทธ (Buddhistic aesthetic) เป็นทั้งอภิปรัชญา ศาสนา และจิตวิทยานำบัด (Religion, Metaphysics and Psychotherapy) ซึ่งปฏิเสธต่อกิเลสราคะทางโลก และทั้งสองต่างก็เป็นรากฐานดั้งเดิมของตะวันออก เรียกว่า สุนทรียศาสตร์ตะวันออก (The Eastern aesthetics) แสดงหล่อหลอม ออกมาปรากฏให้เห็นในดนตรีตะวันออกไม่ว่าจะเป็นทฤษฎี เครื่องดนตรี ระบบวิธีคิด เกิดการผสมผสานในค่าสุนทรียศาสตร์ ใหม่สุนทรียภาพใหม่กับการหลั่งไหลเข้ามาของวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก สุนทรียศาสตร์แบบตะวันตก (Western conceptual aesthetic) รากเหง้าเกิดจากปรัชญาและสามารถแยกออกจากกันได้ว่าระหว่าง ปรัชญา ศาสนา และศิลปะ (Philosophy, Religion and Arts) ซึ่งสุนทรียศาสตร์สร้างสรรค์จากความเป็นจริงที่ปรากฏบนพื้นโลกแทนโลกจินตนาการของมนุษย์มากมายจากทฤษฎีการสร้างสรรค์ในบรรดาศิลปะต่างๆ ดังนั้นจากการผสมผสานระหว่างสุนทรียศาสตร์แบบตะวันออกกับสุนทรียศาสตร์แบบตะวันตก ด้วยระบบวิธีคิด หรือ ทฤษฎีดังปรากฏออกมาในผลงานดนตรีที่ได้คุณค่าสุนทรียภาพอย่างมหาศาลและการวิจัยนี้ได้หยิบยืมบางประเด็นบางส่วนมาทำการวิจัยเพื่อเป็นการพิสูจน์ทั้งตัวทฤษฎีและเกณฑ์สำหรับประเมินตัดสินคุณค่าความซาบซึ้งที่ค่อนข้างใหม่สำหรับการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยสำหรับครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงการสืบสวนสอบสวนที่สืบเนื่องมาจากการวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับศิลปะ (Qualitative research in arts) ที่จำแนกความแตกต่างภายใต้ระบบการศึกษาศิลปะแบบอเมริกัน เป็นการเรียนรู้ประเภทของความรู้ ของการศึกษาศิลปะวิทยา (Arts Educology) ในที่นี้เป็นระเบียบวิธีการวิจัยเชิงศิลปะ ดนตรี โดยนำกรอบระเบียบแบบแผนแบบ การศึกษาวิทยา (Educology) ที่มีระเบียบวิธีการวิจัยและกระบวนการเชิงศิลปะ (Methodology and artistic process) จำแนกออกเป็นอย่าง คือ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณค่าสำหรับการศึกษาศิลปะผู้ที่มีความรักชอบซาบซึ้งในคุณค่าศิลปะ ระเบียบวิธีวิจัยทางปฏิบัติการ (Method of performative research) สำหรับการศึกษาศิลปะ ผู้ที่มีเชาวน์ปัญญาสร้างสรรค์งานศิลปะ และ ระเบียบวิธีวิจัยทาง

ปริมาณ หรือ ทฤษฎี (Method of quantitative or theoretical research) สำหรับการศึกษาผู้ที่มีแนวโน้มปัญหาเป็นนักทฤษฎีเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นทฤษฎีใช้เป็นระบบระเบียบวิธีวิจัยในครั้งนี้

ดังนั้นสำหรับงานวิจัยนี้ หยิบยก ระเบียบวิธีวิจัยทางคุณค่าในศิลปะดนตรีซึ่งมีทั้งสาระของทฤษฎี เกณฑ์ กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนกระทั่ง ระเบียบวิธีวิจัยตามครรลองของวิชาชีพศิลปะ (Arts profession) และมีลักษณะความแตกต่างวิธีการเรียนรู้ หรือการวิจัยศิลปะเชิงปริมาณ ดังที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ 2 อย่างเด็ดขาด ทั้งนี้ระบบการเรียนรู้ องค์ความรู้ทางศิลปะได้ปรับเปลี่ยนใหม่เพื่อรองรับความหลากหลายของแนวโน้มปัญหาของมนุษยชาติ โดยมีการตรวจสอบการประเมินผล โปรแกรมและวิเคราะห์การวิจัยที่ได้ นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1983 การศึกษาศิลปวิทยา

ผลที่ได้จากการวิจัยเชิงสืบสวนสอบสวนคุณค่าในดนตรี (Qualitative research inquiry) มีความสมบูรณ์ในระเบียบปฏิบัติการทดลองเชิงคุณค่าเรียกว่าเชิงศิลปะ (Artistic) ดังคำกล่าวของสไตเนอร์ (Steiner) ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 ดังนั้นขอบข่ายและขั้นตอนการปฏิบัติการวิจัย โดยนำประชากรบุคคลข้อมูลเข้าสู่กระบวนการสืบสวนสอบสวน ผลที่ได้รับจากได้คุณสมบัติของกระบวนการสืบสวนสอบสวนที่เป็นประสบการณ์ทางการรับรู้ คือ ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ (Perceptual experience as aesthetic experience) สวนทางกันกับระบบการศึกษาศิลปะในปัจจุบันว่า หากเป็นการศึกษาความซาบซึ้งดังคำกล่าวต่อไปนี้

“การศึกษาความซาบซึ้งระบบการเรียนการสอนปัจจุบัน : ดังเช่นความซาบซึ้งในศิลปะดนตรี (Art appreciation) ปกติหากใช้คำและความหมายให้ชัดได้ยิ่งกว่า คือ ความซาบซึ้งในศิลปะดนตรี ศิลปะการแสดง และ ทัศนศิลป์ (Visual art appreciation) แต่บางครั้ง ให้ความหมายเป็นภาษาไทยแตกต่างกันออกไปดังเช่น ดนตรีวิจารณ์ และอื่นๆ อีกมาก แต่เมื่อสำรวจดูเนื้อหาหรือสังเกตการสอนคำบรรยายแทนที่จะกล่าวถึง หรือ สอนผู้เรียนให้เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าศิลปะ (To appreciate artistic quality) แต่กลับกลายเป็นคำอธิบายหรือบรรยาย เพื่อสอนให้ผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจศิลปะ (To understand arts) ในความหมาย (Meanings) ประเภทของศิลปะ (Types of arts) วัสดุและเทคนิค (Materials and techniques) และแบบอย่างของศิลปะ (Artistic styles) รวมไปถึงสถานที่มา เหตุผลการสร้างสรรค์โดยใคร เมื่อใด (Where, Why, Whom the work was done) นั้นเป็นแค่การแสดงความรู้ความเข้าใจในลักษณะของความฟุ้งซ่านในสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับศิลปะซึ่งไม่มีองค์ความรู้เชิงคุณค่า (Qualitative form of knowledge) ที่จะให้ผู้อื่นซาบซึ้งได้แต่ประการใด” (Sutthi, S: 2002, 47)

ตัวอย่างที่ยกมาอภิปรายข้างต้นแสดงถึงการรู้เชิงปริมาณ (Quantitative knowing) เป็นลักษณะความรู้และสามัญทั่วไป (Universal knowing) หรือ ตามแบบทั่วไป (General knowledge) ลักษณะดังกล่าวเป็นเพียงแค่ การเรียนรู้แบบบางๆ เชิงประวัติศาสตร์ในมิติ

สุนทรียศาสตร์ จะได้แก่ลักษณะการรู้จากความเข้าใจ หรือ เพียงแค่รู้จัก (To know) หากแต่ยังไม่เข้าถึงระดับการรู้จริงเฉพาะ (Particular knowing) และรู้แบบहुถึงตาถึงในระดับรู้แจ้งแจ้งชัด (Unique insight) ในสิ่งที่ป็นเนื้อแท้ของสุนทรียภาพที่ตนเองรักชอบหรือในวิชาชีพของตนเอง

ตรงกันข้ามการเรียนรู้สุนทรียภาพโดยระเบียบวิธีการสืบสวนสอบสวนศิลปะเชิงคุณค่าในการศึกษาหรือวิจัยนั้นม้องค์ความรู้ ทฤษฎี และเกณฑ์ที่มีหลักการแนวคิด ดังกล่าวต่อไปนี้

แนวคิด หลักการ เนื้อหาทั้งศิลปะ และสุนทรียศาสตร์นั้นมิได้เกิดจากความคิดเห็นส่วนตัวหรือผู้หนึ่งผู้ใด แต่เป็นความรู้ที่ขยายฐานจากศาสตร์ ต่องค์ความรู้ (Form of knowledge) และกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) ที่ใช้เป็นมาตรฐานหนึ่งมาตรฐานใดของความเป็นวัฒนธรรมสากล (Intercultural) หากเมื่อใดใช้ความคิดเห็นส่วนตนหรือของคนใดคนหนึ่งเป็นความรู้ที่ไร้ศาสตร์สิ่งใดที่เป็นความรู้ (Knowledge) จะต้องมีเขว่นปัญญา (Intelligence) เป็นตัวพัฒนาความรู้ นั้นๆ โดยเฉพาะความรู้หรือสิ่งที่ถูกรู้จำเป็นที่ต้องมีหลักการ หรือทฤษฎีกำกับ เมื่อมีทฤษฎี (Theory) จะต้องมึเกณฑ์ (Criteria) ของทฤษฎีนั้นเป็นตัววัดความเป็นมาตรฐานในสิ่งที่รู้รวมและทั้งยังเป็นตัวจำแนก มิติและมุมมองของสิ่งที่รู้ในศิลปะได้หลายรูปแบบ (Sutthi, S. 2002 : 19) (ต้นร่างสุนทรียภาพ)ไว้สำหรับในการประเมินตัดสินค่าสุนทรียภาพและสำหรับการตรวจสอบค้นหาความเป็นลักษณะเฉพาะทางของเขว่นปัญญาของมนุษย์มีความเป็นพิเศษเฉพาะทางของเขว่นปัญญาของมนุษย์ที่มีความเป็นพิเศษเฉพาะด้านของแต่ละบุคคลเพราะความเป็นเสรีของมนุษย์นั้น แต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างทางการเรียนรู้ศิลปะในเขว่นปัญญาโดยองค์ความรู้เชิงคุณค่า ปฏิบัติและทฤษฎีนั้นก็มีความสมบูรณ์เช่นเดียวกับการมีเขว่นปัญญาเชิงวิทยาศาสตร์ (The scientific method of intelligence) แต่ทั้งสองเป็นคู่ขนานกันหรืออยู่คู่ระนาบของศาสตร์ทางองค์ความรู้

ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพความฉลาดเขว่นปัญญาของมนุษย์แยกให้มีความเหมาะสมสำหรับสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดอันจะเป็นพลังพัฒนาประเทศชาติสืบไป อนึ่งการวิจัยเชิงคุณค่าเป็นงานวิจัยเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นของการวิจัยศิลปะผู้วิจัยได้ทำการวิจัยดังการอภิปรายระดับความซาบซึ้งในดนตรีจากการลงวิจัยภาคสนามอันดับต่อไป

เริ่มจาก ขั้นของการรู้จากการรำลึก (Recognitive knowing) นำเข้าสู่ขั้นตอนการคุ้นเคย (Acquaintive knowing) และขั้นของการรู้จากความซาบซึ้ง (Appreciative knowing) เป็นลำดับสุดท้าย จึงจะได้คุณสมบัติออกมาได้จริง (Exist properties reality) เป็นประสบการณ์สุนทรียภาพ (Aesthetic appreciation experience) ทั้งนี้ผลที่ได้จากการปฏิบัติวิจัยภาคสนาม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผู้วิจัยอภิปรายตามลักษณะการเก็บข้อมูลภาคสนามที่มีประเด็นสำคัญ ในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น สองระยะ

1. ระยะการเก็บข้อมูลทั่วไป
2. ระยะการเก็บข้อมูลโดยการประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี

1. ระยะการเก็บข้อมูลทั่วไป

การเก็บข้อมูลทั่วไปในระยะแรก ผู้วิจัยได้แจกเอกสารและเทปให้บุคคลข้อมูลสำหรับกรอกและบันทึกข้อมูลเบื้องต้นและเทปที่ประกอบด้วยเพลง

1. เพลงจับปด้า
2. เพลงลาวเลี้ยงเทียน
3. เพลงชีพจรลงเท้า
4. The butterfly lovers

เพื่อให้บุคคลข้อมูลสามารถเลือกเพลงที่ตนรักชอบได้ถูกต้องแล้วผู้วิจัยจึงนำเอาเพลงจากการบันทึกของบุคคลข้อมูลที่ได้นบันทึกในแบบบันทึกทั่วไปนั้นนำมาเข้าสู่กระบวนการสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพในแต่ละระดับขั้นแต่ละระยะนี้เป็นช่วงที่หนึ่งเป็นระยะที่ง่ายในการเก็บข้อมูล ปัญหาที่พบในช่วงนี้ไม่มีปัญหามากนัก เพราะบุคคลที่ให้ข้อมูลนั้นเป็นกลุ่มนักศึกษาดนตรี ระดับปริญญาโทในแขนงวิชาวิชา ดนตรีวิทยา ดนตรีศึกษา และดนตรีปฏิบัติ หลังจากนั้นได้เว้นว่างเวลาออกไปประมาณหนึ่งสัปดาห์แล้วจึงลงมือเก็บข้อมูลในระยะที่สอง

2. ระยะที่เก็บข้อมูลโดยการประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรีสำหรับขั้นตอนในระยะที่สองนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยต้องสัมภาษณ์แบบเจาะลึกถึงข้อมูลความซาบซึ้งของแต่ละบุคคลข้อมูลจำเป็นต้องใช้เวลามากสำหรับการสืบสวนหาค่าสุนทรียภาพ ซึ่งระบบการสืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพนั้นจะต้องได้คำตอบมาจาก สุนทรียภาพเชิงพฤติกรรมหรือประสบการณ์ตรงทางสุนทรียภาพ (Psychological aesthetic or Aesthetic experience) อันเกิดจากสุนทรียวัตถุ (Aesthetic object) (เพลงทั้งสี่เพลง) ที่เป็นบุคคลข้อมูลแต่ละบุคคลนั้นสามารถเลือกได้ หรือเป็นบุคคลที่มีสมรรถภาพเพียงพอที่จะรับรู้ซาบซึ้งกับคุณค่าสุนทรียะ หรือคุณค่าของรสที่มาปลูกเร้า ให้เกิดอาการซาบซึ้ง ฟังพอใจ เพลิดเพลิน โปรดปราน สนุกสนาน เรียกว่า เรียกว่าเป็นบุคคลที่สามารถเลือกสรรคุณค่านั้นมาชื่นชมด้วยความรักชอบตามรสนิยมของตนเองได้ ตัวสุนทรียภาพ คือ สารแท้ ของสุนทรียภาพเป็นของแต่ละบุคคล (Aesthetic values or flavor quintessence) เรียกว่า สุนทรียภาพ ดังนั้น เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบตามกระบวนการวิจัยเชิงคุณค่าว่าบุคคลข้อมูลนั้นมีความซาบซึ้งตื้นลึก มากน้อยเพียงใด โดยการนำเข้าสู่ทฤษฎีการสืบสวนสอบสวนเชิงคุณค่าของ Steiner และ Maccia ดังนี้

นำเพลงที่ได้จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นเพลงแต่บุคคลได้เลือกแล้วนำมาเข้าสู่กระบวนการสืบสวนสอบสวนโดยแบ่งออกเป็น สามระดับขึ้น

1. ขั้นการรู้จากการรำลึก
2. ขั้นการรู้จากความคุ้นเคย
3. ขั้นการรู้จากการซาบซึ้ง

1. ในระดับขั้นการรู้จากการรำลึก (Recognitive Knowing)

การรู้จากการจดจำเนื่องจากบุคคลข้อมูลนั้นเป็นนักดนตรีทั้งหมดความสามารถในการจดจำจึงไม่ใช่ปัญหาดังนั้นบุคคลให้ข้อมูลถูกต้องทั้งหมด ถึงแม้ว่าจะมีการสลับเปลี่ยนลำดับของเพลงใหม่แต่บุคคลให้ข้อมูลก็ยังสามารถยืนยันความรักชอบจากการจดจำได้เพลงเดิมอย่างแม่นยำ แสดงให้เห็น คุณค่าที่บุคคลข้อมูลได้ตัดสินใจด้วยตัวเองแล้วว่าคุณค่าของดนตรีจากค่าที่หลากหลายนั้น แต่ละบุคคลยังสามารถเลือกเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น และถูกต้องตามข้อมูลที่ยืนยันจากแบบบันทึกทั่วไปในระยะขั้นตอนแรกดังนั้นขั้นตอนที่สองจึงเป็นการตัดสินใจคุณค่าที่บุคคลข้อมูลที่ได้ (Merit-Demerit judgment) ซึ่งขั้นการตัดสินใจจะตัดสินใจทันทีเมื่อสิ้นสุดการสืบสวนสอบสวนสุนทรียภาพในลำดับขั้นการรู้จากการจดจำถ้าบุคคลข้อมูลคนใดผ่านการรำลึกจะได้เพียงแค่การรู้ปานกลางทั่วไป หากแต่ยังไม่ได้รู้ชี้ชัดในรายละเอียดที่ลึกลงไปอีกและระดับค่าที่ได้จะบอกเพียงแค่ มาก-น้อย การประเมินจะประเมินตามทฤษฎีและเกณฑ์ที่ตั้งเอาไว้ในบทที่สอง ผลที่ได้ในระดับคุณค่ามาก-น้อยจะได้คุณค่าจากประสบการณ์ปานกลางเพียงเท่านั้น และจะเก็บข้อมูลเอาไว้เพื่อขยายลงไปในระดับขั้นต่อไป

ข้อสังเกต การตัดสินใจผู้วิจัยต้องการข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนสอบสวนระดับค่าที่ได้จากการประเมิน มากที่สุดเพียงหนึ่งเดียว จากการเรียงลำดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด หากบุคคลข้อมูลใดไม่สามารถตอบผ่านคำถามในระดับค่ามากที่สุดจะไม่นำมาพิจารณาในระดับขั้นต่อไปจะเก็บข้อมูลนั้นเอาไว้และยุติเพียงเท่านั้นแต่ผู้วิจัยควรจะให้โอกาสและถามซ้ำสองครั้ง จึงทำการตัดสินใจตามทฤษฎีและเกณฑ์และต้องสังเกตการตัดสินใจของบุคคลให้ข้อมูลมีความแน่นอนกับสิ่งที่ตนเองกล่าวอ้างหรือไม่

2. ในระดับขั้นการรู้จากความคุ้นเคย (Acquaintive Knowing)

การเริ่มต้นการสืบสวนสอบสวนขั้นที่สองจะทำการสืบสวนต่อเนื่องจากขั้นตอนที่หนึ่งโดยทันทีทั้งนี้ผู้วิจัยต้องการให้มีความต่อเนื่อง แต่หากต้องการขยายเวลาออกไปก็สามารถทำได้ จุดนำสังเกตและต้องการให้ความสำคัญผู้วิจัยควรเปิดโอกาสให้บุคคลข้อมูลแต่ละบุคคลได้ รับรู้รับฟัง

คุณค่าจากเพลงที่บุคคลข้อมูลเลือกจากขั้นตอนแรกอย่างเต็มอิมมากเท่าใดก็ได้ ให้สังเกตได้จากการกระทำทางกริยาทำทาง การคิดนี้ การโยกสรีระของแต่ละบุคคล สีน้าทำทาง อากัปกิริยาต่างๆซึ่งเป็นการกระทำต่อเนื่องอยู่อย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัวเพราะสภาพความรู้สึกรักชอบโปรดปรานต่อคุณ ยิ่งขยายมากเท่าใดยิ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการสืบสวนในลำดับนี้ นั่นเป็นลักษณะของบุคคลข้อมูลที่ผ่านการพิสูจน์ผู้คนเหล่านี้สามารถตอบคำถามและยืนยันในสิ่งที่ตนเองรักชอบได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องรอฟังคำอธิบายจากใครๆ ดังเช่น รสชาติของการรับประทานอาหารหากใครอยากรู้ต้องชิมเองแล้วสามารถบอกได้ว่ามันขาดหรือมากไปกับรสชาติต่างๆ โดยตนเอง นั่นเป็นสุนทรียภาพของบุคคลนั้นๆ ดังนั้นผลที่ได้จากการวิจัยแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่ได้จากระดับความคุ้นเคย บุคคลข้อมูลที่สามารถแยกแยะละเอียด ความชื่นชอบจากความไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน ให้มีความละเอียดลงไปสาระของเพลงตามความรักชอบเฉพาะจุดเฉพาะบุคคลแสดงให้เห็นถึงการรู้จากความชื่นชอบตัวเองต่อสิ่งที่ได้รับฟังอยู่ขณะนั้นได้ อย่างมีสติสัมปชัญญะ การตัดสินใจจะทำการประเมินเมื่อสิ้นสุดการสืบสวนสอบสวนโดยทันทีจากแบบบันทึกการประเมินผลและตัดสินคุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในลำดับขั้นต่อไปการตัดสินคุณค่าที่ได้ (Merit-Demerit judgment) ผู้ที่ผ่านขั้นตอนนี้จะเป็นผู้ที่ได้ค่าจากการคุ้นเคยเป็นการรู้มาก เพราะฉะนั้น ระดับคุณค่าที่ได้มาก-น้อย จะได้เป็นคุณค่าจากประสบการณ์จากสุนทรียวัตถุ เป็นความคุ้นเคยมากในลำดับขั้นต่อไป หากบุคคลข้อมูลคนใดไม่สามารถผ่านการพิสูจน์จะยุติเพียงเท่านั้นแล้วทำการบันทึกเอาไว้ในการถามคำถามในระดับนี้ ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องถามในข้อข้อที่1-5 สามารถที่ผ่านในข้อที่ 6-7 ได้

3. ในระดับขั้นการรู้จากความซาบซึ้ง (Appreciative Knowing)

ในระดับขั้นการรู้จากความซาบซึ้ง จะนำข้อมูลจากการรู้จากความคุ้นเคยมากที่สุดเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นมาขยายและพิสูจน์สืบสวนสอบสวนหาสุนทรียภาพในระดับขั้นนี้ และถือเป็นลำดับขั้นสุดท้ายและเสร็จสิ้นตามกระบวนการวิจัยเชิงคุณค่าตามทฤษฎีทางการวิจัยเชิงคุณค่า

สำหรับขั้นตอนนี้ผู้วิจัย สังเกตดูขณะที่ปล่อยขยายจากขั้นการคุ้นเคยโดยนำข้อมูลนั้นมาเพื่อให้บุคคลข้อมูลแต่ละบุคคลได้สัมผัสกับความซาบซึ้งกับเพลงที่ตนเองเลือกและผ่านระดับการสืบสวนสอบสวนตามลำดับ แสดงออกในขณะที่รับฟังอย่างลึกซึ้ง ครีกรุ่นเครงบางคนจากนั่งอยู่ดีๆ กลับต้องกระดิกเท้า โยกสรีระ ไปตามท่วงทำนองของเพลงมันในอารมณ์ อันเกิดจากการสัมผัสกระทบรู้ได้จากการฟัง (Sense of hearing) และสามารถแยกแยะละเอียดได้อย่างชัดเจนมากกว่านั้น การคุ้นเคยว่าแต่ละเสียงและทำนองที่ตนเองรักชอบด้วยความดื่ม ด่ำ ซาบซ่าน ความคือคือใจไปลابلุ่มและสามารถรู้ถึงการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างท่วงทำนองจังหวะ สาระที่เป็นองค์ประกอบต่างๆ อย่างมีสติสัมปชัญญะแยกย่อยวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างผู้เชี่ยวชาญได้ในสิ่งที่ตนเองเลือกอย่างไม่

เหมือนใครและไม่มีใครเหมือนกับคุณค่าที่ได้จากการรับฟังซาบซึ่งสำนึกในสุนทรียวัตถุเพลงที่เลือก การตัดสินคุณค่าที่ได้ (Merit-Demerit judgment) ผู้ที่ผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนขั้นนี้ได้คุณค่าการรู้มากที่สุด และระดับคุณค่ามาก-น้อยที่ได้คุณค่าจากประสบการณ์ความซาบซึ่งมากที่สุด ข้อสังเกตผู้วิจัยต้องการค่าจากระดับการรู้มากที่สุดเพียงหนึ่งเดียวจากค่าการรู้ที่หลากหลายมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด หากบุคคลข้อมูลคนใดไม่สามารถผ่านการพิสูจน์การสืบสวนสอบสวนตามทฤษฎีจะไม่นำมาพิจารณาและจะทำการบันทึกเอาไว้และยุติเพียงเท่านั้นเพราะไม่สามารถยืนยันในสิ่งที่ตนเองชอบได้อย่างแน่นอนและ กระบวนการ ทฤษฎี เกณฑ์ การประเมินตัดสินที่ได้มาซึ่งคำตอบขั้นสุดท้ายจะยึดถือและสิ้นสุดในระยะเวลา วัน เดือน ปี นั้น เพียงเท่านั้นและคุณค่าสุนทรียภาพของแต่ละบุคคลจะไม่นำมาเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ เพราะการประเมินสมบูรณ์ในตัวมันเองโดยปริยาย

ดังนั้นธรรมชาติของความสุนทรีย์จะเปลี่ยนแปลงไม่รู้จบสิ้นตามสภาวะ การสัมผัสกระทบรับรู้ของสภาวะจิตโดยแท้ เกิด เกิด แล้วดับ วณเวียนไป เฉกเช่น ลักษณะทางพุทธศาสนา เรียกว่า อนิจจัง แต่สิ่งที่มีคู่กับมนุษย์ คือ คุณค่าที่เป็นเนื้อแท้จิตความรู้สึก เรียกว่า **สุนทรียภาพ** ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดนั้นเป็นอัตตลักษณะของใครของมัน ผู้วิจัยมีวิสัยทัศน์ว่าสังคมควรได้รับการพัฒนาทัศนคติเจตคติอย่างลุ่มลึกต่อสุนทรียภาพอย่างบริสุทธิ์เข้าใจโดยการมีระเบียบแบบแผนมีมาตรฐานและสามารถตรวจสอบได้ทั้งทฤษฎีและเกณฑ์การประเมินตัดสินหรือกระบวนการต่างๆ อันไม่หยุดนิ่งขององค์ความรู้ต่างๆ ตามยุคสมัยและบ่งบอกความเป็นป็นสากล จะก่อให้เกิดการพัฒนาสู่ความเป็นศิวิไลอารยะของความเป็นมนุษย์ ดังเช่นสิ่งสำคัญอันหนึ่งของความเป็นมนุษย์จากโลกแห่งความหลากหลาย คือ การรับรู้คุณค่าสุนทรียภาพในดนตรี (Aesthetic quality in music) ตลอดจนกระทั่งงานศิลป์ในแง่ประเด็นอื่นๆ อีกมาก จักยกก่อให้เกิดเป็นประโยชน์ต่อชนชั้นรุ่นใหม่อื่นๆ ไปอย่างหาที่สิ้นสุดไม่ได้

อย่างไรก็ตามหากจะถามถึงประสิทธิผลที่จะได้รับคำตอบโดยสมบูรณ์นั้นจะต้องมีการเรียนการสอนเพื่อให้ได้มาซึ่งการประเมินตัดสินสุนทรียภาพได้อย่างกระจ่างชัดถึงที่มา ตามระบบและกระบวนการวิจัยเชิงศิลปะในคุณค่าศิลปะดนตรีหรือบรรดาศิลปะแขนงอื่นๆ เพราะธรรมชาติของมนุษย์จะดำรงอยู่ได้จะต้องมีการพัฒนาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นเป็นภาวะนิสัยธรรมชาติของมนุษย์ที่มีเจตนามุ่งมั่นสำนึกคุณค่าของตนเองตลอดจนสังคมแต่ประสบการณ์ต้องกลั่นกรองจากความไม่มีระบบให้มีระบบและสามารถตรวจสอบได้เป็นวิชาการที่มีทั้งตัวทฤษฎีและเกณฑ์สำหรับการประเมินตัดสิน กับสุนทรียภาพตลอดจนอื่นๆ หากปราศจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะทำให้เป้าหมายผิดพลาดได้ง่าย

ดังนั้นผู้วิจัย ตั้งข้อสังเกตอย่างบริสุทธิ์ใจในส่วนลึกที่แท้ ว่า น่าจะมีและส่งผลก่อประโยชน์ต่อวงการศึกษาศิลปะไม่มากนักน้อย ถ้าหากการเรียนรู้ หรือ การรับรู้คุณค่าสุนทรียภาพที่มีองค์ความรู้ จากการศึกษาวิทยา (Educology) มาสู่ การศึกษาศิลปะวิทยา (Arts Educology) แล้วขยายมาสู่การเรียนรู้เชิงศิลปะพัฒนาอย่างมีองค์ความรู้ทั้งสามทางในบรรดาศิลปะ (Arts) คือ การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้เชิงทฤษฎี และการเรียนรู้เชิงคุณค่า ทั้งสามอย่างที่กล่าวมานั้น มีทฤษฎี เกณฑ์ และมีแนวปัญหาเป็นตัวกำกับ สำหรับการเรียนการสอน ตลอดจนกระทั่งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่งต่อการพัฒนาไปสู่ยุคใหม่ ในทัศนะของบรรดานักคิด ในยุคหลังการพัฒนาจากยุคสมัยใหม่ (Post modern) ที่มีความหลากหลาย สีสนั เก๋ใหม่ ค่านิยม รสนิยม วัฒนธรรมแบบร่วมกัน (Global culture) ที่กลับตะเจี็บ แบบชนบธรรมเนียมแบบสมัยใหม่ (Modernism) อย่างรู้เท่าทันซึ่งกันและกันยังลงถึงรากลึกแท้ถึงสุนทรียภาพอันเป็นอัตลักษณ์ ชื่นชอบ ชาบซึ้ง เพื่อตนเอง อย่างมีหลักการและสามารถตรวจสอบได้อย่างแท้จริง ในสิ่งที่ตนเองโปรดปรานในคุณค่าสุนทรียภาพจากบรรดาสุนทรียวัตถุต่างๆ นานา ได้ และ เมื่อคิดอย่างเป็นระเบียบแล้วจะนำมาสู่ซึ่งการพัฒนา สุนทรียภาพ จากรุ่นเก่าสู่รุ่นใหม่ๆ ได้หลายทางอย่างไม่จบจวนไม่ลงตา ต่อการสร้างค่านิยม จะไม่หลงใหลอย่างไม่มีหลักการหรือไร้เดียงสาไร้จุดยืนในตนเองต่อเหตุการณ์การเคลื่อนไหวของสังคมต่างถิ่นต่างแดนที่ไม่หยุดนิ่งของวัฒนธรรมร่วมในบรรดา คุณค่าศิลปะ อันจะก่อให้เกิดการปลูก ปลูกจิตสำนึกคุณค่าสุนทรียภาพที่เต็มเปี่ยมด้วยพลังขับเคลื่อนความคิด ความฝัน การสร้างสรรค์ พัฒนา คุณค่า อันดีของสังคม นำไปสู่ความสุขสุนทรีย์ เบื้องต้นของความเป็นไปสถานะของมนุษย์ร่วมกันอย่างเป็นอารยะสากลแบบรู้ทันรู้ถึง ต่อคุณค่าสุนทรียภาพ (Aesthetic) สืบไป

บรรณานุกรม

- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2522). พุทธวจนะในธรรมบท. มูลนิธิเสฐียรโกเศศนาคะประทีป.
กรุงเทพมหานคร.
- สุชาติ สุทธิ. (2001). เอกสารอ่านประกอบสำหรับการสืบค้น : สุนทรียศาสตร์และสุนทรียภาพศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลภาคเรียนที่ 1.
- สมพงษ์ ทองคำ. (2544). แจ๊สในประเทศไทย : กรณีศึกษาทำนองอิมโพรไวเซชันของเทวีญ ทรัพย์
แสนยากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาคณตรี มหาวิทยาลัย
มหิดล.
- สุกรี เจริญสุข. (2538). ดนตรีวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร. Dr.Sax.
- _____. (2538). ดนตรีชาวสยาม. กรุงเทพมหานคร. Dr. Sax.
- สดับพิน รัตนเรือง. (1997). Music of the Master CU FM 101.5 MHz. พิมพ์ที่โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- วราวุธ สุมาวงศ์. (2526). เบื้องหลังเพลงดัง. พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์ สยามออฟเซตจำกัด.
กรุงเทพมหานคร.
- Flew, A. (1979). A Dictionary of Philosophy.
- Jenkins, I. (2000). Aesthetic Education and Moral Retinemont. Illinois University Urbana.
- Kamien, R. (1992). Music an Appreciation. New York : Mcgraw-Hill.
- Maccia, S.G. (1973). Epistemological Consideration of Educational Objectives. Verme,
Bulgaria : The Philosophy of Education Section, XVth World Congress of
Philosophy.
- Reid, L.A, (1980). Aesthetics and Aesthetic Education. Mimeographod Paper. Indiana
University.
- _____. (1981). The Qualitative Arts in Educational. Inquiry in the Journal of
Aesthetic Education.

- Sutthi, S. (2000). **The Arts in Education Inquiry on Education and Educology**. The National Education Commission.
- _____. (2000). **Aesthetic Appreciation**. Semadham Commission. Bangkok.
- _____. (2000). **Arts Education Interdisciplinary of Arts Education the United States of America**. Bangkok.
- _____. (1982). **A Conception of Education in Art for Thailand**. Bloomington, Indiana University (Doctoral Diss).
- Steiner, E. (1979). **On Plato's Mataphysic and Epistemology**.
- _____. (1977) . **Criteria for Theory art Education**. Seminar for Research in Art Education philosophy April. Indiana University.
- _____. (1981) . **Educology of The Free**. New York Philosophical Library.
- Realizing the potential of Information Resources: Information, Technology, and Service**. 1996. Boulder, CO : CAUSE. [CD-ROM]. Abstract from : Platter File : ERIC HEM : ED 392340
- สุชาติ สุทธิ. 6 พฤษภาคม 2544. นักวิชาการศิลปวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล. สัมภาษณ์
- ศักดิ์ ภูเขาทอง. 1 มิถุนายน 2546. นักวิชาการดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล. สัมภาษณ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ

นายศุภชัย สุริยอุท

วัน เดือน ปี เกิด

25 มิถุนายน พ.ศ. 2519

สถานที่เกิด

จังหวัดอุดรธานี ประเทศไทย

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

จาก สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สาขาคณตรีศึกษา

Executive Summary Introduction

The Significance of the Study

For a long time, the art education has argued for the appreciation of art or aesthetics can be judged or not. Some philosopher in ancient Greek, such as Plato has believed that aesthetics is the beauty of art, the abstract which is duplicated from the world of form. The aesthetics is a state approaching by an individual intuition, which is unable to measure by any tools. Plato's vision is agreed throughout western aesthetic artists. They have believed that art education should not be expected for aesthetic judgment. On the other hand, we should accept the individual experience of aesthetic in art; it is not able to compare one who understands in arts much more than with another.

Unlike Plato's, Aristotle disagreed with his teacher. He suggested that the aesthetics in art does not outcome from the world of form duplication, but appears in art itself. Although Aristotle's concept is not finally concluded that the aesthetics of art could be evaluated, the idea is however agreed by many western philosophers, and they have believed that his vision would be the turning point of the aesthetic theory, which is able to measure from the art itself. Aristotle's conceptual art brings some other western philosophers indulging in this aesthetic theory.

Generally, the discussion of aesthetic evaluation is limited only in the Aesthetics. Nowadays, there are many disciplines and philosophers present interesting ideal to analyze the meaning of "appreciation in aesthetics", that is the one part of "knowledge", which can be validated by using some of epistemological theories to measure the aesthetics of arts. So, the new aspect in the aesthetics of art has extended through the epistemological dimension, which is useful to succeed the measurement procedure of the aesthetics in arts.

In short, the hypothesis of thesis is the appreciation of aesthetics can be evaluated. Expectation of successful aesthetic evaluation method will directly be advantage to many disciplines of art education. So, this thesis applied the concept of two western philosophers; Elizabeth Steiner and George S. Maccia, to determine this purpose.

The Objectives of the Study

1. To study the musical works in the aspect of aesthetic level by individual appreciation of music and key information.
2. To evaluate the aesthetic level by using the musical theories of Steiner and Maccia.
3. To be advantage of musicological research in the aspect of aesthetics and others.

The Scopes of the Study

1. The evaluation of musical appreciation can be done in every song culture, but this thesis specifies the music composed of eastern and western cultures.
2. The Study is of musical works following.
 - 2.1 Loas-siengntien
 - 2.2 Jub-poodum
 - 2.3 Cheabpachorn- longathao
 - 2.4 The butterfly lovers
3. The study is limited in key information of thirty students who are study at college of music, Mahidol University.

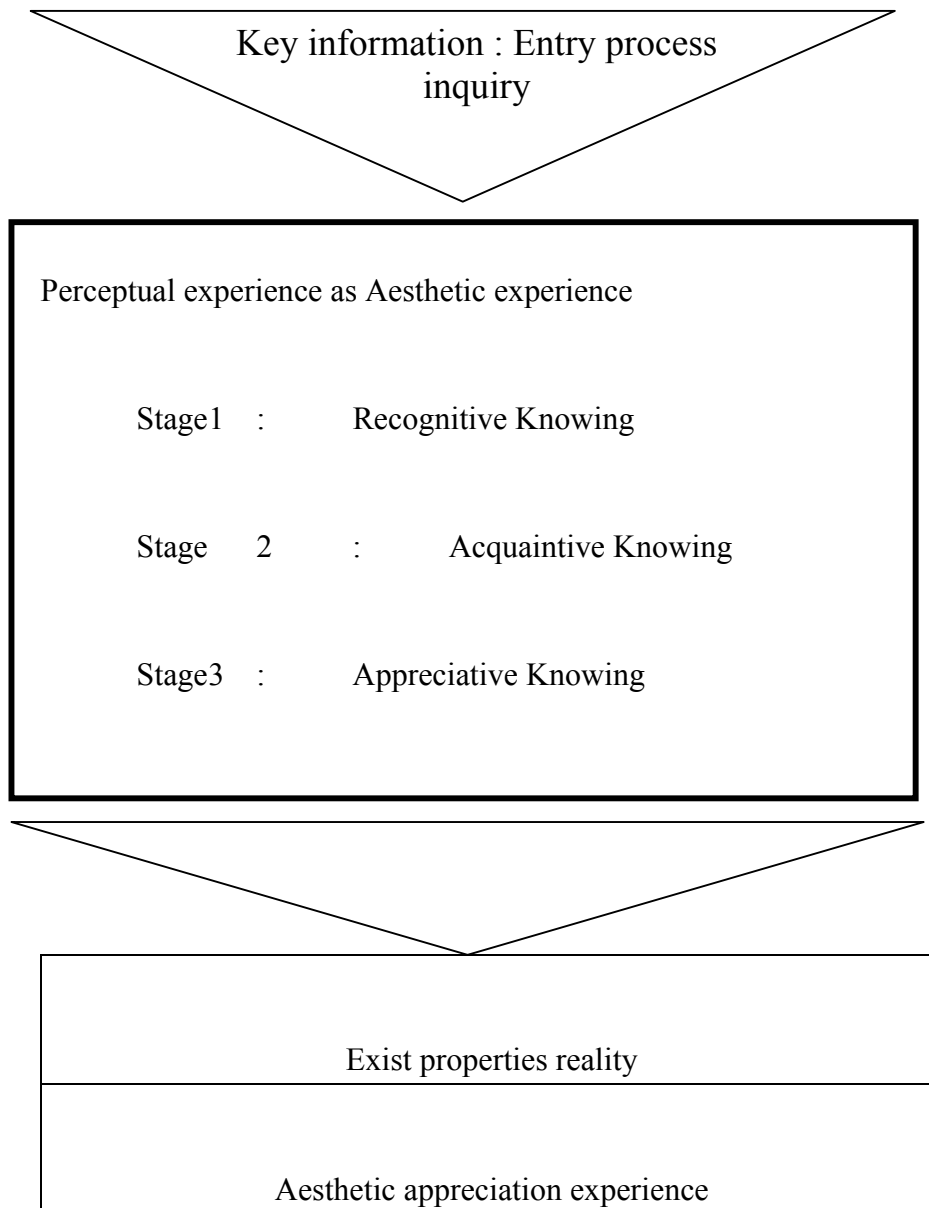
The Method of the Study

The methodology of research is the artistic process. The theory of the nature of art educology is divided into three types of knowledge, namely: 1.) Quantitative Knowledge 2.) Qualitative Knowledge 3.) Performative Knowledge. However, this thesis is carried out by using only the Qualitative Knowledge.

It is called the knowing that-one theory or qualitative intelligence: knowing that-one is the concept of which someone has the persuasively qualitative intelligence.

Knowing that-one or qualitative knowing is the theory, designed to recognize or believe something which marking one thing from the others. Given with human nature, they have empirical objects of knowledge, aesthetic experience and, aesthetic objects. So, Maccia's epistemology is identified to three types. The process of the qualitative research in arts (Music) was classified to three levels for both art education and art lovers, namely: 1.) Recognitive Knowing 2.) Acquaintive Knowing 3.) Appreciative Knowing.

The chart shows the process of aesthetic inquiry.

(Sutthi, S. 2000, p. 122)

The processes of field work are done by individual interviewing by following steps:

Basic Level: Recognitive knowing

- X is recognizes that Q (if and only if : conditions)
- Question 1 X believes that Q
- Question 2 X is completely Justified in believing that Q
- Question 3 X selects that Q from that which is not Q and that which is not Q form that which if that Q
- Question 4 Q is a state of affairs which is unique

Intermediate level: Acquaintive knowing

- X is acquainted with Q if
- Question 1 X believes that Q
- Question 2 X is completely Justified in believing that Q
- Question 3 X experienced that Q
- Question 4 X is familiar with that Q
- Question 5 X recognized that Q
- Question 6 X selects elements $Q_i \dots Q_i$ and relation $R_i \dots R_i$ peculiar
- Question 7 Q is a state of affairs which is unique (Maccia)

Advanced Level: Appreciative knowing

- X Appreciate that Q if
- Question 1 X believes that Q
- Question 2 X is completely justified in believing that Q
- Question 3 X is acquainted with that Q
- Question 4 X selects the elements $Q_i \dots Q_j$ and relations $R_i \dots R_j$ appropriate to that Q
- Question 5 Q is a state of affairs which is unique (Maccia, Steiner & sutthi, S. 1980. pp. 6-7)

In a similar way, the theory of qualitative knowing can be completely justified true belief following.

Knowing that one is completely justified true belief of the quality of a singular state of affairs such knowledge is manifested by prophecy or enaction in the absence of justificatory statements or beliefs.

1. Recognitive knowing is discrimination of and entity as such. It is manifested by denoting or selecting a singular object, person, universal, representation, or category.

2. Acquaintive knowing is discrimination of qualitative entities and their connections that uniquely constitute the configuration of singular whole. It is manifested by iterating or selecting related parts that are peculiar to a singular object, person, universal, representation, or category.

3. Appreciative knowing is discrimination of the qualitative order of a singular entity with respect to relevant standards of qualitative ordering or with respect to a rank order of singular entities with a class or entities. (Maccia, Steiner & Sutthi, S. 1928, p. 203)

The conclusion of thesis methodology is carried out by knowing that-one theory, which composes of these musical inquiry follows.

Recognitive qualities: Uniqueness qualitative of music

Acquaintive qualities: The relation of Qi...Qj co-existed in music

Appreciative qualities: Hedonistic ecstasy totalistic exaltation of either absolute or relative truths beyond aesthetic conscience.

The Results of the Study

Basic Level: Recognitive Knowing

Stage of Knowing	Level of values	Merit-Demerit judgment	Song	Population
Recognitive stage	Middle experienced	Middle Knowing	1. Jubpoodum	11
			2. Cheabpachornl ongthao	9
			3. Laos siengtien	3
			4. The butterfly lovers	3

Intermediate Level: Acquaintive Knowing

Stage of Knowing	Level of values	Merit-Demerit judgment	Song	Population
Acquaintive stage	More experienced	More knowing	1. Jubpoodum	9
			2. Cheabpachornl ongthao	9
			3. Laos siengtien	1
			4. The butterfly lovers	2

Advanced Level: Appreciative Knowing

Stage of Knowing	Level of values	M e r i t - D e m e r i t judgment	Song	Population
Appreciative stage	Most Experienced	M o s t knowing	1. Jubpoodum 2. Cheabpachornlongtao 3. Laos siengtien 4. The butterfly lovers	7 6 1 2

Discussion

Thai aesthetics has resulted from the expression of the eastern and western aesthetics, which can be concluded to review of its history by these following aspects.

Both buddhistic and bramanistic concepts are the foundation of Thai aesthetics, which is called an eastern aesthetics. This aesthetic aspect is as well included the relation of philosophy, religion, aesthetics and arts, which are the forming of spiritual culture. Thai Buddhistic aesthetics exhibits via the Buddhistic dimensions which are defined as the religion, metaphysics and as well arts.

This thesis is considered through synthetic suggestion of the foundation of musical art that aiming to evaluate the aesthetic development from aesthetic objects (Music; jubpoodum, Cheabpachornlongthao, Loas Siengtien and the butterfly loves)

So, the objective of thesis is to evaluate the appreciation level of aesthetic determined by knowing that-one theory of Steiner and Maccia.

Knowing That-one or Qualitative Knowing

Qualitative knowing is categorizes to three types: recognitive, acquaintance and appreciative knowing.

Basic Level: Recognitive Knowing

This level is a qualitative recognition that is the discernment of that-one from others. For example, someone can recognize music from aesthetic assignment object; Jupoodum, Cheabpachornlongthao, Laos Siengtien and The butterfly Lovers. So, some one must select the unique quality they preferred or appreciated. Moreover, some one is able to select and to discern the specific music that makes some unique entities, what sets it apart from all else.

Intermediate Level: Acquaintive Knowing

This level is a qualitative acquaintance that key information must identify of those particular relationships to determine the uniqueness of some entities or state of affairs. For example, if the key information has acquainted with some aesthetic objects (music), such as Jubpoodum, they can tell that it is a folk music soloed by Thai jazz musician, Thavan Chansanyagone.

If they acquainted with Jubpoodum song, the key information would also know that it is soloed by saxophone. So, if the description of any key information is sufficient, it can be inferred that he or she has acquainted with that-one.

Advanced Level: Appreciative Knowing

This level is a qualitative appreciation that is the perspicacious evaluation of those particular elements and their relationships which are appropriate of the unique required acquaintance, in a similar way, is more than just knowing specific relationships which determine uniqueness sensitivity. So, the appreciative knowing requires acquaintance, and acquaintance in turn requires recognition that step by step. Key information like critics evidence apprehensive of particular music, that a well-known part of critic in music she or he likes and appreciated.

Moreover, key information must, necessary to direct experience with aesthetic objects and state of affairs Q (Music)